அயல்மொழிகள்

ಅಯಲೌಮ್ಿಕಳ್

అయల్ మొళీ

അയൽമൊഴികൾ

ബഹുഭാഷാ കാവ്യസമാഹാരം

അയൽമൊഴികൾ

ബഹുഭാഷാ കാവ്യസമാഹാരം

സമാഹരണം: അൻവർ അലി, പി പി രാമചന്ദ്രൻ

Multi Lingual Poetry Collection -Translated in the 'South IndianPoet to Poet Translation Workshop' conducted by the Department of Malayalam & Kerala Sahitya Academy in January 2017.
- A Carnival of Poetry Production

അയൽമൊഴികൾ

ബഹുഭാഷാ കാവ്യസമാഹാരം

സമാഹരണം:
അൻവർ അലി
പി.പി. രാമചന്ദ്രൻ

2017 ജനവരിയിൽ
പട്ടാമ്പി കവിതാ കാർണിവലിനോടനുബന്ധിച്ച്
കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി സംഘടിപ്പിച്ച
വിവർത്തനശില്പശാലയിൽനിന്ന്
തെരഞ്ഞെടുത്ത കവിതകൾ

Director: K. Sachidanandan
Coordinators: P.P. Ramachandran
Anvar Ali

ഇറയം
റിസർച്ച് ജേർണൽ

Volume 3 Issue 1

Re production for Irayam Research Journal
Published by the Department of Malayalam,
SNGS College, Pattambi.

അയൽമൊഴികൾ

ആമുഖം

നാലു തെന്നിന്ത്യൻ ഭാഷാലിപികൾ തെളിയുന്ന ഒരപൂർവ്വ പുസ്തകമാണിത്. കവിതയാണ് ഇതിലെ പൊതുമൊഴി. ഇത്തരത്തിലൊന്ന് കേരളത്തിലെന്നല്ല, ഇന്ത്യയിൽ തന്നെ ഒരുപക്ഷേ, ആദ്യമായിരിക്കാം; അല്ലെങ്കിൽ അത്യപൂർവ്വമെങ്കിലുമാണ്. അതാണ് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ സാർത്ഥകതയും ചരിത്രപ്രാധാന്യവും.

പട്ടാമ്പി ഗവ. സംസ്കൃത കോളേജ് മലയാള വിഭാഗം സംഘടിപ്പിച്ച രണ്ടാമത് കവിതാ കാർണിവലിനോടനുബന്ധിച്ച്, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമിയുടെയും കവിതാ കാർണിവൽ ഡയറക്ടറേറ്റിന്റെയും സംയുക്താഭിമുഖ്യത്തിൽ 2017 ജനുവരി 25 മുതൽ 27 വരെ ഷൊർണ്ണൂരിലെ എസ്.എൻ. ഹെറിട്ടേജിൽ നടത്തിയ തെന്നിന്ത്യൻ കവിതാവിവർത്തന ശില്പശാലയിൽനിന്നാണ് ഈ 'അയൽ മൊഴികൾ' ജന്മമെടുത്തത്. പ്രമുഖ കവി സച്ചിദാനന്ദന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന ശില്പശാലയിൽ തമിഴ്, കന്നഡ, തെലുഗ ഭാഷകളിൽനിന്ന് മൂന്നുപേർ വീതവും മലയാളത്തിൽ നിന്ന് ഒമ്പതുപേരും കവി-വിവർത്തകരായി പങ്കെടുത്തു. ഭാഷാവിനിമയവിദഗ്ദ്ധർ എന്ന നിലയിൽ ശ്രീ.എ.ജെ. തോമസ് (കവി, ആംഗലേയ വിവർത്തകൻ, ഇന്ത്യൻ ലിറ്ററേച്ചർ മാസികയുടെ ഗസ്റ്റ് എഡിറ്റർ), ശ്രീ.ബി. ശിവകുമാർ (ആന്ധ്ര ദ്രവീഡിയൻ സർവ്വകലാശാലയിലെ അദ്ധ്യാപകനും ബഹുഭാഷാപണ്ഡിതനും), ശ്രീ. തെർളി ആർ. ശേഖർ (കന്നഡ-മലയാളം വിവർത്തകൻ) എന്നിവരും ക്യാമ്പിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു. മൊഴിപ്പകർച്ചയിൽ പദങ്ങളുടെ അർത്ഥവിനിമയത്തോടൊപ്പം ശബ്ദസമാനതകളെക്കൂടി പരിഗണിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു എന്നതാണ് കവികളുടെ ഈ മുഖാമുഖവിവർത്തന ശില്പശാലയെ വ്യത്യസ്തമാക്കിയത്.

സമകാലീനവും ആധുനികാനന്തരവുമായ ഭാവുകത്വപരിസരം

പങ്കിടുന്ന കവിതയുടെ ഏതാനും പ്രതിനിധികളെയാണ് ശില്പശാലയിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചത്. ഒന്നിലേറെ ദ്രാവിഡമൊഴിയിൽ പ്രാവീണ്യമുള്ള ചിലരുണ്ടാവുക, ഒന്നിച്ചിരുന്നുള്ള മൊഴിമാറ്റരീതി ശീലിച്ചവരുടെയും യുവതലമുറയുടെയും സന്തുലിതമായ സാന്നിധ്യമുണ്ടാവുക, വ്യത്യസ്ത വീക്ഷണങ്ങൾക്കും ധാരകൾക്കും ഇടമുണ്ടാവുക എന്നിങ്ങനെ പ്രാതിനിധ്യത്തിന്റെയും പ്രായോഗികതയുടെയും വശങ്ങൾ ഇതിനായി ഞങ്ങൾ പരിഗണിച്ചു. പങ്കെടുത്തവരെല്ലാം ശില്പശാലയുടെ അന്തസത്ത ഉൾക്കൊണ്ടു കൊണ്ട് പ്രതീക്ഷിച്ചതിലുമേറെ കവിതകൾ വിവർത്തനം ചെയ്യാൻ തയ്യാറായി. തീർച്ചയായും, ഇതിൽ പങ്കെടുത്തവരോളമോ അതിലേറെയോ പ്രസക്തരായ കവികൾ ദ്രാവിഡഭാഷകളിൽ ഇനിയും ഉണ്ടെന്നറിയാം. പക്ഷേ ഒരു മൂദിനക്കൂട്ടായ്മയുടെ പല പരിമിതികൾക്കും പരിഗണനകൾക്കുമുള്ളിൽനിന്ന് ഇരുപതിലേറെ കവികളെ ഒന്നിച്ചിരുത്താൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

മൂന്നു ദിനരാത്രങ്ങൾ ബിംബപ്രതിബിംബങ്ങൾ പോലിരുന്ന് കവികൾ പരസ്പരം പകർത്തിയ 63 കവിതകളാണ് ഈ സമാഹാരത്തിലുള്ളത് (34 ഇതരഭാഷാ കവിതകളുടെ മലയാളമൊഴിയും 29 മലയാള കവിതകളുടെ തമിഴ്, കന്നഡ, തെലുഗു പാഠങ്ങളും). ഒരു പക്ഷേ, കൂടുതൽ അവധാനപൂർവ്വമുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പും രാകിമിനുക്കലും സാധ്യമായിരുന്നെങ്കിൽ ഈ സമാഹാരം കൂടുതൽ ഈടുറ്റതാകുമായിരുന്നു; തെന്നിന്ത്യൻ ഭാഷകൾക്കിടയിലെ ശബ്ദാർത്ഥപരമായ സമാനതകൾ കൂടുതൽ സമ്മിതിയിൽ മൊഴി ചേർക്കപ്പെടുമായിരുന്നു. സമയക്കുറവിനു പുറമേ, പുതുമുറക്കാരുടെ പരിചയക്കുറവും ആദ്യസംരഭമെന്ന നിലയിലുള്ള അനിശ്ചിതത്വങ്ങളുമെല്ലാം ചേർന്ന് ഇതിലെ മൊഴിമാറ്റങ്ങളെ അപൂർണ്ണമാക്കുന്നുണ്ടാവാം. എങ്കിലും, നിരവധി നിലകളും അറകളും ഒഴിവിടങ്ങളും നിറഞ്ഞ എസ്.എൻ. ഹെറിട്ടേജിന്റെ ശാന്തതയിൽ മൂന്നുദിവസം കൊണ്ട് ഉരുവം കൊണ്ടത് ഒരു പുതു ദ്രാവിഡഗോത്രം. ആ ഗോത്രത്തിന്റെ ആദ്യാക്ഷരങ്ങൾ ഈ പുസ്തകത്തിലുണ്ട്.

കൂട്ടത്തിൽ ഇളയവനായ കെ.എം.പ്രമോദിന്റെ ‘കർക്കടം’ എന്ന കവിത ഇതര ദ്രാവിഡ ഭാഷകളിലേക്ക് പകർന്നപ്പോഴുണ്ടായ ഒരനുഭവം കൂടി സൂചിപ്പിക്കട്ടെ— കർക്കടപ്പെയ്ത്തുകാലത്തെ പല ജാതിത്തവളകളുടെ പലമട്ടു കരച്ചിലുകളിലൂടെയാണ് ആ കവിത ഭാഷപ്പെടുന്നത്; ദ്വിഭാഷിക്കോ ആംഗലീകരണത്തിനോ വഴങ്ങാത്ത ഒരുൾനാടൻ ശബ്ദനാടകത്തിലൂടെ. പക്ഷേ ‘കർക്കടം’ തമിഴ്-കന്നഡ-തെലുഗു ശബ്ദവിതാനത്തിലേക്ക് അനായാസം സഞ്ചരിച്ചു. രാത്രിയിൽ അവ എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചിരുന്ന് ചൊല്ലി. മൺസൂണിലെ ആദ്യമഴയ്ക്കു ശേഷമുള്ള പാടത്ത് പലപാട്

രാനാദങ്ങൾ ഉയിരെടുക്കുമ്പോലെ തെന്മൊഴികൾ കലർന്നു. ശില്പശാലയുടെ ദ്രാവിഡചാരുത നിറഞ്ഞുതുളുമ്പിയ നിമിഷങ്ങളായിരുന്നു അത്.

പലഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെടുമ്പോഴും ഇന്ത്യൻ സാഹിത്യം ഒന്നാണ് എന്ന നെഹ്റുവിയൻ ആദർശത്താൽ പ്രചോദിതമായി രൂപംകൊണ്ടവയാണ് നമ്മുടെ ദേശീയ സാഹിത്യത്തട്ടകങ്ങൾ പലതും. അവയുടെ നിലനില്പുതന്നെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടുതുടങ്ങിയ പുത്തൻ ദേശീയതാ നിർവചനങ്ങളുടെ കാലത്ത് കവിതയുടെ പുതിയ റിപ്പബ്ലിക് സ്വപ്നം കാണാൻ നാം ബാധ്യസ്ഥരാവുന്നു. ദ്രാവിഡകവിതയുടെ, ഇന്ത്യൻ കവിതയുടെ, ദക്ഷിണേഷ്യൻ കവിതയുടെ, ആ അതിരെഴാദേശത്തെ സ്വരാക്ഷരങ്ങളായി പരിണമിക്കട്ടെ ഈ എളിയ പരിശ്രമം.

ഇങ്ങനെ ഒരു ബഹുഭാഷാ കാവ്യസമാഹാരം സാദ്ധ്യമാക്കിയ വിവർത്തനശില്പശാല സംഘടിപ്പിച്ച പട്ടാമ്പി ഗവ.കോളേജ് മലയാളവിഭാഗത്തിനോടും നേതൃത്വം നല്കിയ കവി സച്ചിദാനന്ദനോടും സമാഹാരം പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ സന്നദ്ധരായ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമിയോടും തെന്നിന്ത്യൻ ഭാഷാകവിത കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അൻവർ അലി

പി.പി. രാമചന്ദ്രൻ

ഉള്ളടക്കം

കവിത വിവർത്തനം ചെയ്യുമ്പോൾ —സച്ചിദാനന്ദൻ 10
തമിഴ് കവിതകൾ
സുകുമാരൻ
പുഴപ്പേച്ച് 21
പ്രാർത്ഥന 22
തമ്പുരാനേ അങ്ങയുടെ ആജ്ഞ 23
വംശപുരാണം 25
വെള്ളത്താലവൾ 26
സുകിർത റാണി
ആരെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ 30
വിമോചനത്തിൻ പതാക 31
ഇരവുമൃഗം 33
ഇശൈ
ആത്മഹത്യക്ക് ഒരുങ്ങുന്നവൻ 36
ഒരുകോടി നൂറ്റെട്ടു ദുഃഖങ്ങൾ 37
നിനക്കു നീ തന്നെ 38
പിതാവേ 39
കന്നഡ കവിതകൾ
അബ്ദുൾറഷീദ്
ഒരു സ്വന്തം കവിത 45
നിന്റെ മെയ്യിന്റെ വാസന ഈ വിരിപ്പിൽ സുഗന്ധം പൂശട്ടെ 46
യാ, ബന്ദേ നവാസ് 47
മംത സാഗർ
കണ്ണുപൊത്തിക്കളി 53
വാക്കുകൾ 54
ഗാനം 54
ഈ വീട്ടിൽ 55

മഞ്ജുനാഥ വി.
കൽക്കരി വിൽക്കുന്ന പെണ്ണുങ്ങൾ 59
പ്രാർത്ഥിക്കാൻ കഴിയുന്ന ദൈവം 60
അപ്പന്റെ സൈക്കിൾ 61

വി.ആർ. കാർപെൻറർ
ഖഡ്ഗപുരാണം 65
അമ്മയുടെ സാരി 66
തെലുഗു കവിതകൾ
മന്ദാരപ്പ് ഹൈമവതി
വിലക്കപ്പെട്ട അക്ഷരം 74
ഞാൻ നീലക്കവിതകൾ എഴുതുന്നു 76
സർപ്പാലിംഗനം 78
പതിപാക മോഹൻ
റൊട്ടിസൂര്യൻ 83
നെയ്ത്തുകാരൻ 85
മരണം നിങ്ങളുടെ മനുഷ്യാവകാശമാണ് 87
മന്തിരി കൃഷ്ണമോഹൻ
രാത്രി 91
രണ്ടുപേർക്കിടയിൽ 93
എന്നും കവിത എഴുതേണ്ടതില്ല 94
മലയാളകവിതകൾ 97
എൻ.ജി. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ
കടലാസുവിദ്യ 100
കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ പാർക്ക് 102
അനന്തം 104
വി.എം. ഗിരിജ 107
മീൻ 108
മധുര ബാംഗ്ലൂരിലോ യു.എസ്സിലോ ആണ് 111
പി. എൻ. ഗോപീകൃഷ്ണൻ 117
പായൽ 118

അയൽമൊഴികൾ

എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും ആദ്യത്തെ സ്ത്രീ
ഏറ്റവും അവസാനത്തെ സ്ത്രീയോട് പറയുന്നത് 123
മനോജ് കുറൂർ 129
ലൊക്കേഷൻ 130
ഉത്തമപുരുഷൻ കഥപറയുമ്പോൾ 134
ഓപ്പിയം 137
എം. ആർ. രേണുകുമാർ 141
കാണുന്നുണ്ടനേകമക്ഷരങ്ങൾ 142
കറുത്ത മഴകൾ 145
തുടങ്ങിയവർ 156
സിന്ധു. കെ.വി. 161
യുറേക്കാ 162
ഒരേയൊരൊറ്റ 169
രക്ഷകൻ 172
ഉമാ രാജീവ് 173
വസന്തത്തെക്കുറിച്ച് എത്രനാൾ സംസാരിക്കാമെന്നാണ്? 174
ഇര 178
ഭൂപടം 180
നീന്തലറിയാവുന്നവന്റെ മുങ്ങിമരണം 184
സന്ധ്യ എൻ.പി. 187
ഞൊടിയിൽ 188
ഒരിക്കൽ മാത്രം 190
അമ്മിഞ്ഞ 193
കുളത്തിനടിയിലെ വെളിച്ചം 195
പത്താൾ 196
വിസർജിക്കാനായി മാത്രം 198
ആദ്യവായനക്കാരൻ 200
കെ. എം. പ്രമോദ് 203
കർക്കടം 204
ഭാഗ്യവാൻ 207
അടിയന്തരാവസ്ഥ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ എന്റെ ആറ് വർഷങ്ങൾ 211

അയൽമൊഴികൾ

കവിത വിവർത്തനം ചെയ്യുമ്പോൾ

വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ്, ഞാൻ നിരന്തരമായി കവിതകൾ പരിഭാഷ ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കാലത്ത്, കൃത്യമായി പറഞ്ഞാൽ 1977-ൽ, 'കവിതാവിവർത്തനം' എന്ന ഒരു കവിത എഴുതാനിടയായി. അത് ഇങ്ങനെയാണ്:

'കവിതാവിവർത്തനം
ഒരു കൂടുവിട്ടു കൂടുമാറ്റമാണ്
മത്സ്യം വെള്ളത്തിലൂടെ ഊളിയിടുന്നതു പോലെ
വിവർത്തകൻ മനസ്സുകളിലൂടെ ഊളിയിടുന്നു
ഓരോ വാക്കിന്റെയും തീരത്ത്
അവൻ തരിമണലിൽ കുനിഞ്ഞിരിക്കുന്നു
ഓരോ കക്കയുടെയും നിറം പഠിക്കുന്നു
ഓരോ ശംഖും ഊതിനോക്കുന്നു

കവിതാവിവർത്തനം വിക്രമാദിത്യൻകഥയിലെ
അമ്പരപ്പിക്കുന്ന തല മാറ്റിവെക്കലാണ്
വിവർത്തകൻ തന്റെ ഉടലിൽ
മറ്റൊരു കവിയുടെ ശിരസ്സ് താങ്ങി നിർത്തുന്നു

ഓരോ വരിയും ഓരോ വഴിയാണ്
ദുഃഖവും യുദ്ധവും മടുപ്പും കൊണ്ട്
കീറിപ്പറിഞ്ഞ ഒരു വഴി

അനശ്വരരായ മനുഷ്യരും ദൈവങ്ങളും മരങ്ങളും വിഹരിക്കുന്ന
സംഗീതാത്മകമായ ഒരു പിൻ വഴി.

ഒരു വരി അവസാനിക്കുന്നിടത്ത്
ഒരഗാധത പൊട്ടിത്തുറക്കുന്നു
അവിടെ മരിച്ചവരുടെ ആത്മാക്കൾ
ദാഹം തീർക്കാനെത്തുന്നു
വിശുദ്ധമായ ഈ വഴിയേ പോരുന്നവർ
ചെരിപ്പും ഉടുപ്പും അഴിച്ചു വെയ്ക്കണം
അടിവാരത്തെ കാറ്റുകളെപ്പോലെ
നഗ്നരായി നൂണുപോകണം

ഒരു ദിവസം ഞാൻ എന്റെ കവിത
എന്റെ തന്നെ ഭാഷയിലേക്കു
വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതായി സ്വപ്നം കണ്ടു

നാമേവരും ഓരോ കവിതയും
നമ്മുടെ ഭാഷയിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നു.
പിന്നെ നാം അർത്ഥത്തെച്ചൊല്ലി വഴക്കിടുന്നു.

എനിക്കു തോന്നുന്നു
ബാബേൽ ഒരിക്കലും പണി തീരുകയില്ല'

ഈ കവിത കവിതാവിവർത്തനത്തിന്റെ വെല്ലുവിളികളിൽ ആരംഭിച്ച് അതിന്റെ അസാധ്യതയോടുക്കുന്ന ദുസ്സാധ്യത സൂചിപ്പിച്ചാണ് അവസാനിക്കുന്നത്. അവസാനത്തെവരി ഒരു അതിശയോക്തി ആണെന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം. അത്രയേറെ കവിതകൾ വിവർത്തന വിധേയമായിട്ടുണ്ട്. നാം മറ്റു ഇന്ത്യൻ ഭാഷകളിലെയും വിദേശഭാഷകളിലെയും കവിതകൾ വായിച്ചിട്ടുള്ളത് നമുക്കറിയാവുന്ന ഭാഷകളിലുള്ള അവയുടെ വിവർത്തനം വായിച്ചിട്ടാണല്ലോ. ബാബേലിനെ ഒരു രൂപകമായി എടുക്കുകയാണ് വേണ്ടത്: എല്ലാ വിവർത്തകരും ചേർന്ന് സൂര്യനിലേക്കുള്ള ഒരു ഗോപുരം പണിയുകയാണ്; കവിത എന്ന അനിർവചനീയമായ ചൈതന്യത്തിലേക്ക്, ഊർജ്ജപ്രഭവത്തിലേക്ക്, ഒരു ഗോപുരം. അത് ഒരിക്കലും പണി തീരുകയില്ലായിരിക്കാം; എന്നാൽ ഓരോ വിവർത്തനവും അതിന്റെ ഒരു ശിലയാണ്. വാൾട്ടർ ബെന്യാമിൻ, എല്ലാ വിവർത്തനവും മനുഷ്യന് എന്നോ നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കാവുന്ന ഒരു പൊതുഭാഷയെ

ലക്ഷ്യമാക്കുന്നു എന്ന് പറയുമ്പോൾ അതാകാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഭാഷയുടെ വിപിനത്തിലേക്ക് നാം കൂക്കുമ്പോൾ കിട്ടുന്ന മറുവിളിയാണ് വിവർത്തനം എന്നും അദ്ദേഹം ആ മർമ്മസ്പർശിയായ ലേഖനത്തിൽ ('ദി ടാസ്ക് ഓഫ് ദി ട്രാൻസ്ലേറ്റർ': ഇല്ല്യൂമിനേഷൻസ്) പറയുന്നുണ്ട്. ഓരോ കവിതാപരിഭാഷയും മൂലത്തിന്റെ ഒരു പ്രതിധ്വനി ആണെന്നർത്ഥം. അതിനു മൂലത്തിനുപകരം നില്ക്കാൻ കഴിയില്ല, അത് അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം പോലുമല്ല. തന്റെ ഭാഷയിൽ ഒരു മറുഭാഷാകവിതയെ പുനർഭാവന ചെയ്യുകയാണ് വിവർത്തകൻ; അതിലൂടെ ഒരു സംസ്കാരത്തിന് മറ്റൊരു ഭാഷ അന്വേഷിക്കുകയും, രണ്ടു ഭാഷാസംസ്കൃതികൾക്കിടയിൽ ഒരു പാലം പണിയുകയും. വേറൊരു തരത്തിൽ ആലോചിച്ചാൽ, ഗായത്രി സ്പിവാക് പറയും പോലെ, മൂലത്തിന്റെ ഒരു സൂക്ഷ്മപാരായണമാണ് വിവർത്തക/ൻ നടത്തുന്നത്. വിവർത്തനത്തെ മൂലത്തിന്റെ അനുകരണമായും, മൂലത്തെ ജീവനോടെ ആഹരിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയായുമൊക്കെ—ഒരുതരം നരഭോജനം—സൈദ്ധാന്തികർ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കഴിഞ്ഞ രണ്ടുനൂറ്റാണ്ടുകളിൽ വികസിച്ചിട്ടുള്ള വിവർത്തനസിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ ഏറിയപങ്കും ഗദ്യവിവർത്തനത്തിന്റെ സ്വഭാവങ്ങളെയും സമസ്യകളെയും സമീപനങ്ങളെയുമാണ് സംബോധന ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. എന്നു തന്നെയല്ല, അവയുടെ ഒരു ദീർഘകാലപഠിതാവും അധ്യാപകനും എന്ന നിലയ്ക്ക് എനിക്കു ബോദ്ധ്യമായിട്ടുള്ള കാര്യം അവയെല്ലാം തന്നെ വിവർത്തനത്തിന്റെ പ്രക്രിയയെ മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങളാണെന്നും, വിവർത്തക/ൻ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന സജീവപ്രശ്നങ്ങളെക്കാൾ ചെയ്യപ്പെട്ട വിവർത്തനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട കൈമാറ്റങ്ങളുടെ ഭാഷാപരവും സാംസ്കാരികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ വിവക്ഷകൾ അറിയാനാണ് അവ സഹായിക്കുന്നതെന്നുമാണ്. വിവർത്തനം ചെയ്യാൻ കൃതിയുടെ മുമ്പിലിരിക്കുന്നആളെ അവയൊന്നും ഏറെ സഹായിക്കില്ല. അങ്ങനെ ഒരു ലക്ഷ്യവും വിവർത്തനസിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കില്ല. എന്നെ വിവർത്തനത്തിൽ സഹായിച്ചിട്ടുള്ളത് സ്വാനുഭവത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ ചില കാര്യങ്ങളാണ്. കവിതയുടെ സവിശേഷ സന്ദർഭത്തിൽ അവയെ ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം:

പലപ്പോഴും കവിതയുടെ വൈശിഷ്ട്യങ്ങളായി സഹൃദയൻ തിരിച്ചറിയുന്ന പ്രത്യേകതകൾ തന്നെയാണ് വിവർത്തനത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയ പ്രതിബന്ധങ്ങളായി വിവർത്തകന് അനുഭവപ്പെടുന്നത്. ഛന്ദസ്സിന്റെ വിനിയോഗമാണ് ഒന്ന്. ദ്രാവിഡമാകട്ടെ, സംസ്കൃതമാകട്ടെ, വൃത്തങ്ങൾ മിക്കവയും എല്ലാ ഭാഷകളിലും ഒരേപടി നിലനില്ക്കുന്നില്ല. പാശ്ചാത്യവൃത്തരീതികൾതന്നെ വ്യത്യസ്തങ്ങളാണ്. ഒന്നുകിൽ വൃത്തം ഉപേക്ഷിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ ലക്ഷ്യഭാഷയിലെ ഏതെങ്കിലും വൃത്തരീതി

ഉപയോഗിക്കാനായി കവിതയെ മാറ്റിയെഴുതുക (വൈലോപ്പിള്ളി തന്റെ കവിതകളുടെ ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനങ്ങളിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള പോലെ)– ഇവ മാത്രമാണ് ഇവിടെയുള്ള വഴികൾ.വൃത്തം ദീക്ഷിക്കാത്ത കവിതകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത് കവിതയുടെ സ്വരം, അഥവാ 'ടോൺ' ആകുന്നു. ഒരു ഭാഷയിലെ 'ടോൺ'–അത് പരിഹാസത്തിന്റേതാകാം, അധ്യാപനത്തിന്റേതാകാം, മ്ലാനതയുടേതാകാം, ആഹ്ലാദത്തിന്റേതാകാം, ധ്യാനത്തിന്റേതാകാം, പഴയ കാലത്തെ ഏതെങ്കിലും ശൈലിയെ ബോധപൂർവ്വം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതാകാം–അതേപടി മറ്റൊരു ഭാഷയിൽ പുനഃസൃഷ്ടിക്കുക എളുപ്പമല്ല. അയ്യപ്പപ്പണിക്കരുടെ 'ഇവിടെ ജീവിത' ത്തിന്റെ പഠനത്തിൽ ഞാൻ ഇത് ഉദാഹരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മറ്റൊന്ന് ഭാഷാവിതാനങ്ങളുടേതാണ് (ഇംഗ്ലീഷിൽ 'രെജിസ്റ്റേഴ്സ്'). ചിലപ്പോൾ–വൈലോപ്പിള്ളിയുടെ 'കുടിയൊഴിക്കലി'ൽ അഥവാ അയ്യപ്പപ്പണിക്കരുടെ 'കുരുക്ഷേത്രം', 'പകലുകൾ രാത്രികൾ' തുടങ്ങിയ രചനകളിൽ എന്ന പോലെ–ഒരൊറ്റ കവിതയിൽത്തന്നെ പല ഭാഷാവിതാനങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുവരാം. ചിലപ്പോൾ പല കവിതകൾ പല വിതാനങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചെന്നുവരാം. വൈലോപ്പിള്ളിതന്നെ എടുക്കുക:

'തള്ളിയേറുമെൻ കാതി, ലൊരുറ-

കള്ളു നാറും തെറിയുടെ പൂരം'(കുടിയൊഴിക്കൽ) എന്ന പരുക്കൻ നാടൻ ഭാഷ,

'പണി മുടക്കിയുടമതൻ

പടി മുടക്കി നിന്നുപോൽ

പഴയ കൂലി കൂട്ടുകെന്നു

തൊഴിലെടുക്കുമാളുകൾ' (മാനഭംഗം) എന്ന ചൊടിയുള്ള മുദ്രാവാക്യഭാഷ,

'ഓണത്തല്ലുണ്ടുപോൽ കുന്നംകുളങ്ങരെ-

യാണത്തമുള്ളോരു തല്ലാണേ

പ്രീണിച്ചു കേരളനാട്ടിലെ തമ്പ്രാക്കൾ

മാനിച്ചു പോന്നൊരു മല്ലാണേ' (ഓണത്തല്ല്) എന്ന നാടോടിക്കാവ്യഭാഷ,

'പറയാമിനി വന്ന കാരിയം, താങ്കൾക്കൊരു

ചെറുതാം സമ്മാനം ഞാൻ കൊണ്ടുവെച്ചിരിക്കുന്നു (കിളിയും മനുഷ്യനും) എന്ന ഗദ്യത്തോട് തൊട്ടു നില്ക്കുന്ന ശൈലി,

'ചീട്ടു തരുന്നൊരു ചങ്ങാതീ, കൊല-

ച്ചീട്ടു തരൊല്ലേ ചങ്ങാതീ' (ചേറ്റുപുഴ) എന്ന സംഭാഷണ ഭാഷ,

'വീണ്ടുമാരോഗ്യം വിളംബരം ചെയ്യൊളി-
പൂണ്ട മിഴിയും തുടുത്ത കവിളുമായ്
വിശ്വസമൃദ്ധിതൻ പാടത്തു കൊയ്യട്ടെ
സൽസഖിമാരുമായ് സ്വൈരമായ് ഭാരതം' (വിരുന്നുകാരൻ) എന്ന ഉദാത്തഭാഷ,

'എവിടെ നൃത്തലോലകൾ
വിവിധപുഷ്പബാലകൾ
എവിടെയെവിടെ വേനലിൻ
കവികൾ കോകിലാദികൾ? (മഴത്തുള്ളികൾ) എന്ന ഗാനശൈലി—ഇവ ഉൾപ്പെടെ എത്രയെത്ര തലങ്ങളാണ് അദ്ദേഹം ഉപയോഗിക്കുന്നത്! ഇത് ആശാനിലും ('വീണപൂവും' 'ദുരവസ്ഥ' യും 'കരുണ'യും ആദ്യകാല ശ്ലോകങ്ങളും കുട്ടിക്കവിതകളും ഒന്നു താരതമ്യം ചെയ്യുക) ഇടശ്ശേരിയിലും (ഉദാ: പൂതപ്പാട്ട്, പെങ്ങൾ, പുളിമാവുവെട്ടി, പ്രണാമം, പുത്തൻകലവും അരിവാളും, കാവിലെപ്പാട്ട്) അയ്യപ്പപ്പണിക്കരിലും (ഉദാ: മൃത്യുപൂജ, ഉത്സവം, ഞങ്ങൾ മറിയമാർ, ഹ്യൂഗ്ലി, കുട്ടനാടൻ ദൃശ്യങ്ങൾ, പത്തുമണിപ്പൂക്കൾ) മറ്റും കാണാം. ഉയർന്നതും താഴ്ന്നതുമായ 'രജിസ്റ്ററു'കൾ വിനയചന്ദ്രനിൽ കാണാം (ഉദാ: അഞ്ചിതൾ വിനായകം, കുന്തച്ചേച്ചി). ഉയർന്ന രജിസ്റ്ററിന്റെതന്നെ പല ഉപയോഗങ്ങൾ ബാലചന്ദ്രന്റെ കവിതയിലുണ്ട്. മനോജ് കുറൂർ, അൻവർ അലി, പി.പി. രാമചന്ദ്രൻ, അനിതാ തമ്പി, പി. രാമൻ തുടങ്ങി പിന്നീടു വന്ന കവികൾ ഇത്തരം സാധ്യതകളെല്ലാം പലരീതിയിൽ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. മൂലഭാഷയെയും ലക്ഷ്യഭാഷയെയും കുറിച്ച് സൂക്ഷ്മബോധമുള്ളവർക്കേ ഈ തലങ്ങൾ പരിഭാഷയിൽ കൊണ്ടുവരാനാവൂ. കവിതയുടെ ദൌർഭാഗ്യം കൊണ്ടോ പരിഭാഷയുടെ ഭാഗ്യം കൊണ്ടോ എന്നറിയില്ല, ഏറ്റവും പുതിയ കവികളിൽ ഇത്തരം സൂക്ഷ്മഭാഷാബോധങ്ങൾ ഏറെയൊന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല. അത് വിവർത്തനം കുറേ എളുപ്പമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ സന്തോഷിക്കേണ്ടവർക്കു സന്തോഷിക്കാം.

സംസ്കാരം തർജ്ജുമ ചെയ്യുന്നത് ഇതിനേക്കാൾ പ്രയാസമാണ്.

'പുളിയിലനേർക്കര മുണ്ടു മടക്കി-
പ്പൂവു നിറച്ചാളമ്മാളു',
'പുടമുറിയാഘോഷിച്ചാങ്ങളമാരവർ
പൂകീ നാത്തുൻ വീടുകളിൽ' ('പെണ്ണും പുലിയും': വൈലോപ്പിള്ളി) എന്ന വരികളുടെ മുൻപിൽ ഒരുവിധം പരിഭാഷകർ മുട്ടുമടക്കും. ഇവിടെ വാക്കുകളേക്കാൾ സന്ദർഭം തന്നെയാണ് പ്രശ്നം. നാട്ടിൻപുറങ്ങളുമായി

ബന്ധപ്പെട്ട കാഴ്ചകൾ, ഗന്ധങ്ങൾ, ശബ്ദങ്ങൾ, സ്മൃതികൾ, സസ്യ-ജന്തു ജാലങ്ങൾ, മിത്തുകൾ, ഐതിഹ്യങ്ങൾ, വിശ്വാസങ്ങൾ

(‘ഉണ്ണി നീ ദ്രോഹിക്കരു,തമ്മ ചൊല്ലിനാൾ, ചിറ്റൂ-
രപ്പനാട്ടുവാനെണ്ണ കൊണ്ട് പോം പുഴവല്ലോ’
—‘എണ്ണപ്പുഴക്കൾ’, വൈലോപ്പിള്ളി) ഇവയെല്ലാം കവിതയ്ക്ക് വെളിച്ചവും പരിഭാഷയ്ക്ക് ഇരുട്ടും ആകാം.

ഇവ കൂടാതെ പൊതുസമസ്യകളുണ്ട്. അനുഭവത്തിൽനിന്നു ഞാൻ പഠിച്ച ഒരു കാര്യം ഭാഷകൾതമ്മിൽ എത്രമാത്രം കുടുംബബന്ധമുണ്ടോ, അത്രത്തോളം പരിഭാഷ വിശ്വസ്തമാകാനുള്ള സാധ്യത കൂടുതലാണെന്നാണ്. മലയാളം, തമിഴ്, തെലുങ്ക്, കന്നഡ, മറാത്തി തുടങ്ങിയ ദ്രാവിഡവ്യാകരണവും, ലിംഗ-വചനരൂപങ്ങളും പ്രത്യയങ്ങളും വാക്യഘടനകളും പിന്തുടരുന്ന ഭാഷകൾ തമ്മിൽ പരിഭാഷ കൂടുതൽ എളുപ്പമാണ്. ഹിന്ദി, ബംഗാളി തുടങ്ങിയ ഇൻഡോ-ആര്യൻ ഭാഷകൾ, ഇംഗ്ലീഷ്, ഫ്രഞ്ച്, ഇറ്റാലിയൻ, സ്പാനിഷ് തുടങ്ങിയ ഇൻഡോ–യൂറോപ്യൻ ഭാഷകൾ ഇങ്ങിനെയിങ്ങിനെ ഗോത്രങ്ങൾ അകലുംതോറും വാക്യഘടനയുടെയും ലിംഗത്തിന്റെയും മറ്റും പുതിയ സമസ്യകൾ ഉടലെടുക്കുന്നു. മൂന്നു ലിംഗങ്ങൾ ഉള്ള, കർത്താവനുസരിച്ചു ക്രിയയ്ക്ക് മാറ്റം വരാത്ത, മലയാളത്തിൽനിന്ന്, രണ്ടുലിംഗങ്ങൾ മാത്രമുള്ള, കർത്താവിന്റെ ലിംഗവും വചനവും അനുസരിച്ച് ക്രിയാരൂപം മാറുന്ന, ഹിന്ദിയിലേക്ക് തർജ്ജമ ചെയ്യുന്നതിന്റെ, അഥവാ മറിച്ചുചെയ്യുന്നതിന്റെ, പ്രശ്നങ്ങൾ ഞാൻ നേരിട്ടനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. കർത്താവ്, കർമ്മം, ക്രിയ എന്ന ക്രമം പിന്തുടരുന്ന ഇന്ത്യൻ ഭാഷകളിൽനിന്ന് കർത്താവ്, ക്രിയ , കർമ്മം എന്ന ക്രമം പിന്തുടരുന്ന യൂറോപ്യൻ ഭാഷകളിലേക്കുള്ള തർജ്ജമ വീണ്ടും സങ്കീർണ്ണമാകുന്നു. സമസ്തപദങ്ങൾ, കർത്താവ് വാക്യത്തിൽ ഇല്ലാതെ വരുന്നതോ, കുറേകഴിഞ്ഞുമാത്രം വരുന്നതോ ആയ സന്ദർഭങ്ങൾ, വിശേഷണങ്ങളുടെ പെരുക്കം, വികാരത്തിന്റെ തോത്, ബന്ധസൂചകമായ സംജ്ഞകൾ ഇങ്ങിനെ പലയിടങ്ങളിലും ശ്രദ്ധ ആവശ്യമായി വരാം.

ഈ സമാഹാരത്തിന്റെ വിവർത്തനാനുകൂലമായ ഒരു സവിശേഷത, ഇതിൽ നാലു തെന്നിന്ത്യൻ ഭാഷകളാണ് കൈമാറ്റത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നത് എന്നതാണ്. കവിതാ വിവർത്തനത്തിന്റെ സ്വാഭാവികപ്രയാസങ്ങൾ കുറേയെങ്കിലും തരണം ചെയ്യാൻ ഈ വംശബന്ധം സഹായകമാകുന്നുണ്ട്. മറ്റൊരു അനുകൂലസാഹചര്യം ഇവിടെ വിവർത്തകരെല്ലാം കവികൾതന്നെയാണെന്നതാണ്: അതായത് എഴുതപ്പെട്ട ഭാഷ ഏതായാലും കവിതയുടെ പൊതുഭാഷ മനസ്സിലാകുന്നവർ. മൂന്നാമത്

ഇവരെല്ലാംതന്നെ സ്വന്തം ഭാഷകളിൽ ആധുനികവും ആധുനികതാനന്തരവുമായ കവിതയുടെകൂടെ നടന്നവരും, അതിന്റെ ഭാഷാശൈലികളും സങ്കേതങ്ങളും രചനാതന്ത്രങ്ങളും വായിച്ചും പ്രയോഗിച്ചും പരിചയിച്ചവരുമാണ്. അത് ഇവർക്ക് ഒരു പൊതുഭാവുകത്വം നല്കുന്നുണ്ട്. നാലാമത്, ദൂരെ ഇരുന്നുകൊണ്ട്, മൂലകവിയെ അറിയാതെയോ, കേട്ടും വായിച്ചും മാത്രം അറിഞ്ഞോ, നടത്തുന്ന പരിഭാഷയല്ലാ ഇവിടെ നടക്കുന്നത്; കവിയും പരിഭാഷകനും ഒന്നിച്ചു താമസിച്ചുകൊണ്ട് പരസ്പരം സംശയങ്ങൾ ചോദിച്ചും ആശയങ്ങൾ കൈമാറിയും നടത്തുന്ന ഒന്നാണ്. പോരാത്തതിന് തെന്നിന്ത്യൻ ഭാഷകൾ നന്നായറിയാവുന്ന വിദഗ്ധരും സഹായത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. അഞ്ചാമത്, ഏതെങ്കിലും മൂന്നാം ഭാഷയെ ബന്ധഭാഷയായി ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടല്ലാ, മറിച്ച് നേരിട്ടു ഭാഷകളെ മുഖാമുഖം നിർത്തിയാണ് ശില്പശാലയിൽ പങ്കെടുത്തവർ ഈ പരിഭാഷകൾ നടത്തിയത്.

ഈ കാരണങ്ങൾകൊണ്ടുതന്നെ പട്ടാമ്പിയിൽ 2017-ലെ കവിതക്കാർണിവലിന്റെ മുന്നോടിയായിനടന്ന ഈ ശില്പശാല, ഏതു വിവർത്തനശില്പശാലക്കും ഉത്തമമാതൃകയാണെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. ഒപ്പം തന്നെ അതിന്റെ ഈ ഉത്പന്നങ്ങൾ തെന്നിന്ത്യൻഭാഷകൾ തമ്മിൽ ചില വാഗ്പാലങ്ങൾ പണിയുവാനും, അവയിലെ കവിതകളുടെ ചില രീതികളും സമീപനങ്ങളുമെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കി താരതമ്യം ചെയ്യാൻ സഹൃദയരെ പ്രാപ്തരാക്കാനും സഹായിക്കുമെന്നും ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. എല്ലാറ്റിലുമുപരി മലയാളസഹൃദയർക്ക് ഒരു നവീനസൌന്ദര്യാനുഭവമായി ഈ സമാഹാരത്തിലെ കവിതകൾ അനുഭവപ്പെടുമെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു.

സച്ചിദാനന്ദൻ

(ശില്പശാലാ ഡയറക്ടർ)

തമിഴ് കവിതകൾ

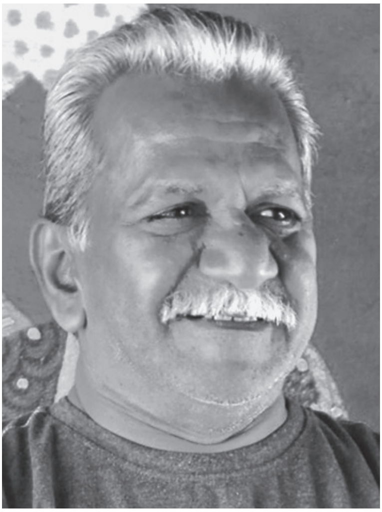

സുകുമാരൻ

ജനനം 1957-ൽ. സ്വദേശം കോയമ്പത്തൂർ. കോടൈക്കാലൈക്കുറിപ്പുകൾ, പയണിയിൻ സംഗീതങ്ങൾ, ശിലൈകളിൻ കാലം, വാഴ്നിലം, ഭൂമിയെ വാസിക്കും ചെറുമി, നീരുക്കു കതകുകൾ ഇല്ലൈ എന്നിവ പ്രധാനകൃതികൾ. ഇയൽവിരുത് എന്ന കനേഡിയൻ തമിഴ് പുരസ്കാരം ലഭിച്ചു. തമിഴിലേക്കു 11 മലയാളപുസ്തകങ്ങൾ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. തമിഴിലെ മുഖ്യ സാഹിത്യപ്രസിദ്ധീകരണമായ 'കാലൈച്ചുവടി'ന്റെ പത്രാധിപരാണ്.

நதிப் பேச்சு

கரையிலமர்ந்து
ஓடும் ஆற்றைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள்
அவளுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தது ஆறு.

ஆற்றில்
எல்லாம் ஓடிக்கொண்டிருந்தன
காற்று ஓடிக்கொண்டிருந்தது
மரங்கள் ஓடிக்கொண்டிருந்தன
பறவைகள் ஓடிக்கொண்டிருந்தன
மேகங்கள் ஓடிக்கொண்டிருந்தன
சூரியன் ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

தெருக்கள் ஓடிக்கொண்டிருந்தன
வீடுகள் ஓடிக்கொண்டிருந்தன
அவளும் ஓடிக்கொண்டிருந்தாள்.

அவள் ஓடிக்கொண்டிருந்தபோது
காற்றும்
மரங்களும்
பறவைகளும்
மேகங்களும்
சூரியனும்
ஓடாமல் நின்றன.

அவள் வீடு திரும்பியபோது
ஓடாமலிருந்தது ஆறு
ஓடிக்கொண்டிருக்கிறாள் அவள் மட்டும்
ஆற்றுடன் பேசிக்கொண்டே.

പുഴപ്പേച്ച്

കരയിലിരുന്ന്
ഓട്ടുംപുഴയെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു,
അവൾ.
അവളോടു മിണ്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു, ആറ്
ആറ്റിൽ എല്ലാം ഓടിയൊഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു.
കാറ്റ് ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്നു,
മരങ്ങൾ ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്നു,
തെരുവുകൾ ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്നു,
വീടുകൾ ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്നു,
അവളും ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.
അവൾ ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ
കാറ്റും മരങ്ങളും പക്ഷികളും
മേഘങ്ങളും സൂര്യനും
ഓടാതിരുന്നു.
അവൾ വീടെത്തിയപ്പോൾ
ഓടാതിരുന്നത് ആറ്.
ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവൾ മാത്രം
ആറിനോടു പേശിക്കൊണ്ട്.

(മൊഴിമാറ്റം വി.എം. ഗിരിജ)

பிரார்த்தனை

வானுயர நின்று வெளியைத் தழுவி விரிந்த
தேவமைந்தனின் கைகளின் நிழலில்
உபதேசியார் பிரசங்கிக்கிறார்:

'கடவுள் வீட்டை
நாம் கட்டுவோம்'

விசுவாசிகள் ஒப்புதல் செய்கிறார்கள்
'ஆமென்'

தேவமைந்தனின் அங்கிநிழலில் ஒண்டி
உபதேசியார் பிரசங்கிக்கிறார்:

'நம் வீட்டைக்
கடவுள் கட்டுவார்'

விசுவாசிகள் ஒப்புதல் செய்கிறார்கள்
'ஆமென்'

கூட்டத்தில் ஒளிந்திருந்த சாத்தான் கேட்கிறான்:
'உபதேசியாரா? கடவுளா?
வீட்டுக்கடனை யார் கட்டுவார்?'

விசுவாசிகள் ஒப்புதல் செய்கிறார்கள்
'ஆமென்'.

പ്രാർത്ഥന

വാല്യയരെപ്പൊങ്ങി, അന്തരീക്ഷം തഴുകി നിവരുന്ന
ദൈവപുത്രന്റെ കൈകളുടെ നിഴലിൽ
ഉപദേശിയുടെ പ്രസംഗം:
'ദൈവസൗധം നാം നിർമ്മിക്കും'
വിശ്വാസികൾ ഒരുമിച്ച് 'ആമേൻ.'
ദൈവപുത്രന്റെ തിരുവസ്ത്രത്തിൽ പറ്റി
ഉപദേശിയുടെ പ്രസംഗം:
'നമ്മുടെ വീട് ദൈവം കെട്ടും'
വിശ്വാസികൾ ഒരുമിച്ച് 'ആമേൻ.'
തിരക്കിൽ പതുങ്ങി സാത്താൻ ചോദിക്കുന്നു
'ഉപദേശിയോ ദൈവമോ
ഭവനനിർമ്മാണവായ്പ ആരടയ്ക്കും?'
വിശ്വാസികൾ ഒരുമിച്ച് 'ആമേൻ.'

(മൊഴിമാറ്റം വി.എം. ഗിരിജ)

பெருந்தகையே, உமது ஆக்ஞை!

உமது உத்தரவுப்படியே
எல்லாம் நிறைவேற்றியானது பிரபோ,

நாவை அறுத்தோம்
மொழி மறைந்தது
பாதங்களைத் துண்டித்தோம்
நிலம் தொலைந்தது
விழிகளைப் பறித்தோம்
ஆகாயம் காணாமலானது
குறிகளை வெட்டினோம்
யோனிகளைக் குதறினோம்
தலைமுறை ஒழிந்தது.

பேரழிவிலிருந்தும் தப்பிய
ஒற்றையொற்றை உதிரத் துளிகள்
மண்ணில் தெறித்து
தெறித்த மண்ணெங்கும் புதிதாய்ப் பிறந்தனர்

நம் கணக்குப் பிழைத்தது அங்கே
எனவே பிரபோ,
உமது ஆணையை
புதுப்பித்துப் பூர்த்தியாக்கினோம்.

பசித்தழும் பிஞ்சு உதடுகளுக்கும்
வற்றிய முலையின் காம்பில் துளிர்த்த
செவ்வெள்ளைப் பாற்சொட்டுக்கும் இடையில்
மரணத்தின் வன்கரங்களை ஊடுருவ விட்டோம்
கொங்கைகள் திருகி எறியப்பட்டன
பூவிதழ்கள் கசக்கிப் பிடுங்கப்பட்டன

துயர்மறக்க இணைதேடி விறைத்த குறிக்கும்
கருணையுடன் கசிந்த அல்குலுக்குமிடையில்
சீருடைப் பிசாசுகளைக் கூத்தாட விட்டோம்
புணரத் தடைவிதித்தும் புணர நிர்ப்பந்தித்தும்
உடலின் சங்கீதம் சிதைக்கப்பட்டது

மழலைகளை முதுமையடைந்த சிங்கங்களுக்கும்
கிழங்களை இளம் புலிகளுக்கும் இரையாக்கினோம்
ஊர் துப்புரவானது

அவ்வாறாக
உமது ஆக்ஞைப்படியே
நாமன்றி யாருமில்லாத ஒரு பூமியை
வென்றெடுத்திருக்கிறோம் பிரபுவே,
ஒரு பிடிமண்ணும்
ஒரு துளிரத்தமும்
எடையிலும் நிறையிலும் விலையிலும் சமம்
அதுதானே பெருந்தகையீர் வரலாறு?

തമ്പുരാനേ അങ്ങയുടെ ആജ്ഞ

തമ്പുരാനേ
അങ്ങയുടെ കല്പനപോലെയാണ്
എല്ലാം നടന്നത്.

നാവു മുറിച്ചു;
മൊഴി മറഞ്ഞു.
കാലുകൾ വെട്ടിമാറ്റി;
മണ്ണ് നഷ്ടമായി.
കൺകൾ പറിച്ചു
മാനം മറഞ്ഞുപോയി.
ലിംഗങ്ങൾ ഛേദിച്ചു
യോനികൾ പിളർന്നു
തലമുറപ്പിറവികൾ നിലച്ചു

ആ വൻദുരന്തത്തെ അതിജീവിച്ച
ഓരോ തുള്ളിച്ചോരയും
മണ്ണിൽ തെറിച്ചു;
തെറിച്ച മണ്ണിൽനിന്ന്, ഉണ്ടായി
പുതുജീവൻ.

നമ്മുടെ കണക്കവിടെ തെറ്റി.
അതുകൊണ്ടു തമ്പുരാനേ,
നിന്റെ കല്പനകൾ പുതുക്കി നിറവേറ്റപ്പെട്ടു.

വിശന്നുകരയും ശിശുക്കളുടെ ചുണ്ടുകൾക്കും
വറ്റിയ മുലക്കണ്ണിൽ പൊടിഞ്ഞ
ചെങ്ങി വിളർത്ത പാൽത്തുള്ളികൾക്കും ഇടയിൽ
മരണത്തിന്റെ ക്രൂരഹസ്തങ്ങൾ കടത്തിവിട്ടു.
മുലകൾ, വലിച്ചു പിഴുതു.
വിടരും ചുണ്ടുകൾ, കശക്കിപ്പറിച്ചു.

ഇണതേടുന്ന
ഉദ്ധൃതലിംഗങ്ങൾക്കും
അലിയുന്ന യോനികൾക്കും ഇടയിൽ
ഉല്ലസിക്കാൻ, നാം സമ്മതിച്ചു
യൂണിഫോമിട്ട ചെകുത്താന്മാരെ.
പുണരാൻ കൊതിക്കെ, തടഞ്ഞും
പുണരാൻ നിർബ്ബന്ധിച്ചും
ഉടലിന്റെ സംഗീതം തകർന്നു!

വയസ്സൻ സിംഹങ്ങൾക്ക് പൈതങ്ങൾ
ചെറുപുലികൾക്ക് വയസ്സർ,
അതെ, നഗരം വൃത്തിയാക്കപ്പെട്ടു

തമ്പുരാനേ, അവിടത്തെ ആജ്ഞപ്രകാരം
നമ്മളല്ലാതെ മറ്റാരുമില്ലാത്ത
ഒരു ഭൂമി പിടിച്ചടക്കി

ഒരു പിടി മണ്ണ്, ഒരു തുള്ളി ചോര
ഇവ തുല്യം, കനത്തിൽ
ളുക്കത്തിൽ, വിലയിൽ.

ഇതല്ലേ തമ്പുരാനേ, ചരിത്രം?

(മൊഴിമാറ്റം: വി.എം.ഗിരിജ)

வம்ச புராணம்

பூர்வ ஜென்மத்தில் நாங்களெல்லாம்
கழுதைகளாக இருந்தோமாம்

பரண்பொருட்களுக்கிடையில்
பூசணம் பூத்துப் பதுங்கிக் கிடக்கும்
பழஞ்சுவடி ஆதாரம்
அவரவர்
இருப்பும் நடப்பும் அத்தாட்சி

எப்போதும் உண்மை
அதிர்ச்சியை அதிரச் செய்வது
எனினும் ஒருவேளை
சரியாகவும் இருக்கலாம்

குதிரையாக மாறும் முன்பு
விடுபட்ட பிறவி
கழுதையாகப் பரிணமித்ததுபோல
பிசாசாகவோ கடவுளாகவோ மாறுவதற்கிடையே
மனிதர்களாகத் திரிக்கப்பட்டவர்கள் நாங்கள்

சொல்லக் கேட்ட பாட்டனின்
பார்த்துப் பழகிய அப்பனின்
பார்த்துப் பார்த்து அலுத்த என்
முகங்களில் தெரிகிறது
கைவிடப்பட்ட விலங்கின் துயரம்
கண்களில் ததும்புகிறது
வழிந்து விடாத அப்பிராணிக் கண்ணீர்

எனவே

பழஞ்சுவடிச் சான்று ஒருவேளை
உண்மையாகவும் இருக்கலாம்

ஏழாம் பிறைபோல எனக்கும்
ஐந்தாம் பிறைபோலத் தந்தைக்கும்
மூன்றாம் பிறைபோலத் தாத்தாவுக்கும்
கழுதைக் கூன் முதுகுகளாம்

முதிர்ந்தவர் வார்த்தை ஒருவேளை
மெய்யாகவும் இருக்கலாம்

பாட்டன் சுமந்தது பஞ்சுப் பொதி
அப்பன் சுமந்தது உப்பு மூட்டை
நான் சுமப்பது மண்பாரம்

எனினும்
எங்களை விட அதிகம் சுமந்தாலும்
கழுதையின் முதுகில் கூன் விழவில்லை,
ஏன்?

വംശപുരാണം

പോയജന്മത്തിൽ ഞങ്ങളെല്ലാം
കഴുതകളായിരുന്നത്രേ
അറ്റത്തു കൂമ്പാരം കൂടിയ വസ്തുക്കൾക്കിടയിൽ
പൂപ്പൽ പിടിച്ച് പതുങ്ങിക്കിടക്കും
പഴയോലകൾ തെളിവ്.
അവരവരുടെ ഇരിപ്പും നടപ്പുംതന്നെ സാക്ഷി
എപ്പോഴും സത്യം നടുക്കത്തെ നടുക്കം കൊള്ളിക്കുന്നത്.
എങ്കിലും ഒരുവേള ശരിയായിരിക്കാം

കുതിരയായി മാറുംമുമ്പ്, നീക്കിവെച്ച ജന്മം
കഴുതയായി പരിണമിച്ചതുപോലെ.
പിശാചായോ ദൈവമായോ മാറുവതിനുമുമ്പ്
മനുഷ്യരായി വേർതിരിക്കപ്പെട്ടവർ നമ്മൾ
പറഞ്ഞുകേട്ട അപ്പൂപ്പന്റെ
കണ്ടറിഞ്ഞ അച്ഛന്റെ
കണ്ടുകണ്ടു മടുത്ത എന്റെ
മുഖങ്ങളിൽ തെളിയുന്നു
ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട മൃഗത്തിന്റെ ദുഃഖം
കണ്ണുകളിൽ തളംകെട്ടി നിൽക്കുന്നു
ഒരു പാവം കണ്ണീർ.
ഒരുപക്ഷേ, ആ പഴയ താളിയോലകൾ
ഉണ്മയായിരിക്കാം;
ഏഴാം കല*പോലെ എനിക്കും
അഞ്ചാം കലപോലെ തന്തയ്ക്കും
മൂന്നാം കലപോലെ മുത്തനും
കഴുതക്കുൻ മുതുകുകളാണത്രേ
പഴയോരുടെ മൊഴി ഒരുപക്ഷെ സത്യമായിരിക്കാം...
മുത്തൻ ചുമന്നത് ഉപ്പുചാക്ക്,
തന്ത ചുമന്നതു പഞ്ഞിക്കെട്ട്,
ഞാൻ ചുമക്കുന്നതു മൺഭാരം.
ഞങ്ങളേക്കാളധികം ചുമടേറ്റിയാലും
കഴുതകളുടെ മുതുകിൽ കൂന വരുന്നില്ല.
എന്തുകൊണ്ട്?

...

*ഒന്ന്,മൂന്ന്,അഞ്ച്,ഏഴ് തുടങ്ങിയ ഒറ്റച്ചന്ദ്രക്കല കാണുന്നത് നല്ലത് എന്ന തമിഴ്നാട്ടിലെ വിശ്വാസം.

(മൊഴിമാറ്റം : വി.എം.ഗിരിജ)

நீராலானவள்

எந்தத் தடையும் இல்லாமல்
உள்ளே புக முடிகிறது
ஒரு மீனை
தண்ணீர் வரவேற்பதுபோல
அனுமதிக்கிறாய்

எந்தத் தயக்கமும் கொள்ளாமல்
வெளியில் வர முடிகிறது
ஒரு நீர்த் தாவரத்துக்குத்
தண்ணீர் விடைகொடுப்பதுபோல
வழியனுப்புகிறாய்

மீண்டும் நுழைந்து
மீண்டும் வெளியேறித்
தெரிந்து கொண்டவை
இரண்டு உண்மைகள்:

மீனுக்கும் தாவரத்துக்கும்
நீரின்றி வாழ்வில்லை

நீருக்குக் கதவுகளும் இல்லை

വെള്ളത്താലവൾ

തടവേതുമില്ലാതെ,
ഉള്ളിൽപ്പോകാൻ കഴിയും.
വെള്ളം മീനിനെ എന്നപോലെ
അനുവദിക്കുന്നു.
ഒരു ശങ്കയുമില്ലാതെ
പുറത്തുവരാനും കഴിയും;
ഒരു നീർച്ചെടിയെ നീര്
എന്നപോലെ യാത്രയാക്കുന്നു.
വീണ്ടും അകം പൂകി,
വീണ്ടും വെളിയേറി
കണ്ടെത്തിയത് രണ്ടുണ്മകൾ.
മീനിനും നീർച്ചെടിക്കും
നീരില്ലാതില്ല ജീവൻ.
പിന്നെ?
നീരിന് കതകുകളും ഇല്ല.

(മൊഴിമാറ്റം വി.എം.ഗിരിജ)

സുകിർത റാണി

ജനനം 1973. സ്വദേശം വെല്ലൂർ ജില്ലയിലെ ലാലാപ്പേട്ടൈ. 6 സമാഹാരങ്ങൾ. കൈപ്പട്ടിയിൻ കനവുകേൾ, ഇരവു മിരുഗം, അവളൈ മൊഴിപ്പേർത്തൽ, ഇപ്പടിക്കു ഏവാൾ. പുരസ്കാരങ്ങൾ : പുതുമൈപ്പിത്തൻ നിനൈവു വിരുത്, സാധനൈപ്പെൺ, അംബേദ്കർ പേരാളി. ദളിത് ആശയങ്ങളോടും അവതരണകവിതയോടും ആഭിമുഖ്യം.

பளிச்சென்று சொல்லிவிடுகிறேன்

செத்துப்போன மாட்டைத்
தோலுரிக்கும்போது
காகம் விரட்டுவேன்
வெகுநேரம் நின்று வாங்கிய
ஊர்ச்சோற்றைத் தின்றுவிட்டு
சுடுசோறெனப் பெருமை பேசுவேன்.
தப்பட்டை மாட்டிய அப்பா
தெருவில் எதிர்ப்படும்போது
முகம் மறைத்து கடந்துவிடுவேன்
அப்பாவின் தொழிலும் ஆண்டுவருமானமும்
சொல்ல முடியாமல்
வாத்தியாரிடம் அடிவாங்குவேன்
தோழிகளற்ற
பின்வரிசையி லமர்ந்து
யாருக்கும்
தெரியாமல் அழுவேன்
இப்போது
யாரேனும் கேட்க நேர்ந்தால்
பளிச்சென்று சொல்லிவிடுகிறேன்

பறச்சி என்று.

ആരെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ

ചത്ത മാടിന്റെ തോലുരിക്കുമ്പോൾ
കാക്കകളെ ആട്ടിയോടിക്കും

പെരുത്തുനേരം കാത്തുകിട്ടിയ
കൂലിച്ചോറു തിന്നുതീർത്ത്
വീട്ടുചുട്ടുചോറെന്ന് കേമത്തം പറയും

തപ്പു കഴുത്തിൽ തൂക്കി
അപ്പൻ തെരുവിൽ
എതിർപെടുമ്പോൾ
മുഖം മറച്ച് കടന്നുപോകും

അപ്പന്റെ തൊഴിലും ആണ്ടുവരുമാനവും
പറയാൻ വയ്യായ്കയാൽ
വാധ്യാരുടെ തല്ലു വാങ്ങും

കൂട്ടുകാരികൾ ആരോരുമില്ലാതെ
പിൻനിരയിൽ അമർന്നിരുന്ന്
ആരും കാണാതെ വിതുമ്പും

ഇപ്പോൾ
ആരെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ
തുറന്നടിക്കും:
ഞാനൊരു പറച്ചി.

(മൊഴിമാറ്റം: എൻ.ജി.ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ)

விடுதலையின் பதாகை

என் கிராமத்தின் தேகமெங்கும்
வர்க்கத்தின் இருள் கவிந்திருக்க
அச்சமூட்டும் துரோகியின் குறுவாளைப் போல
பிசிரின்றி
எரிந்துகொண்டிருக்கிறது இரவு
அன்று வானம் நீலமாயும்
நட்சத்திரங்கள் சீம்பாலைப் போலவும்
மின்னிக் கொண்டிருந்தன
மூங்கில் கூடையில் வெளிச்சம் வாரப்பட்ட
வீட்டின் முற்றத்தில்
நிர்வாணமாய்க் கிடத்தப்பட்டிருக்கிறேன்
கால்களும் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன
தமையனைக் கூடச்சொல்லும் வக்கிரம்
இரவின் உச்சாடனமாய் ஒலிக்க
ஆதிக்கத்தின் கருந்திரவத்தைப் பருகியவர்கள்
என் யோனியில் பள்ளம் பறித்துப்
பருத்த கம்பொன்றை நிறுத்துகிறார்கள்
என் வலியின் ஓலத்தில்
அரங்கேறுகிறது ஒரு சாதிக்கூத்து
ஆடிக் களைத்தவர்களின் குறியிலிருந்து
வழிந்தோடிய வன்மத்தின் கால்வாயில்
வீசப்படுகிறது என் உடல்
செவிட்டுப் போர்வையிலிருந்தும்
குருட்டுத் தூக்கத்திலிருந்தும் விடுபடாத தேசத்தில்
சட்டையுரிக்கும் சர்ப்பத்தின் உக்கிரத்தோடு
மண்ணுக்குள் புதைகிறேன்

யோனியில் ஊன்றிய கம்பின் உச்சியில்
குருதியின் நிறத்தோடு பறக்கும்
எம் விடுதலையின் பதாகை.

- கயர்லாஞ்சி நினைவாக

വിമോചനത്തിൻ പതാക

എന്റെ ഗ്രാമത്തിൻ ദേഹമാകെ മൂടി
എങ്ങും വർഗ്ഗത്തിൻ ഇരുൾ
ഭയം തീറ്റിക്കും ദ്രോഹിയുടെ
കൂസലറ്റ കഠാരപോൽ
തിളങ്ങിയെരിയും രാവ്

അന്ന്
ആകാശം നീലയായും
നക്ഷത്രങ്ങൾ നറുംമുലപ്പാൽ പോലെയും
മിന്നിക്കൊണ്ടിരുന്നു

മുളംകൂടയിൽ വാരിക്കൂട്ടിയെടുത്ത വെളിച്ചം
അരണ്ടുചിതറും മുറ്റത്ത്
പിറന്നപടി ഞാൻ

കാൽകളും കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു

ഉടപ്പിറന്നോനൊപ്പം കൂത്താടാൻ ഓതും
വൈകൃതത്തിൻ രാത്രിയുടെ
ഉച്ചാടനമന്ത്രങ്ങൾ
അധീശത്വത്തിൻ കറുകറുത്ത റാക്ക കുടിച്ചവർ
എന്റെ യോനി
കുഴിച്ച് അതിൽ

ഒരു പെരുംകമ്പു നാട്ടുന്ന

എന്റെ നോവിൻ ഓളത്തിൽ
അരങ്ങേറുന്നൊരു ജാതിപ്പേക്കൂത്ത്

ആടിത്തളർന്നവരുടെ
ലിംഗങ്ങൾ വഴിഞ്ഞൊഴുകിയ
പകയുടെ അഴുക്കുചാലിൽ
വീശിയെറിയപ്പെടുന്ന എന്നുടൽ

ബധിരന്റെ
കരിംകംബളം മൂടിക്കെട്ടിയ ചെവിയിൽ നിന്നും
അന്ധന്റെ ഉറക്കത്തിൽ നിന്നും

വിടുതലില്ലാദേശത്തിൻ മണ്ണിനുള്ളിൽ
ഉറയൂരും സർപ്പത്തിൻ ഉഗ്രതയോടെ
എൻ യോനിയിൽ നാട്ടിയ പെരുംകമ്പിൻ ഉച്ചിയിൽ
കുരുതിച്ചുവപ്പുവർണ്ണത്തിൽ
പാറുന്ന
ഞങ്ങളുടെ വിമോചനത്തിൻ പതാക
(മൊഴിമാറ്റം: എൻ.ജി.ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ)

இரவு மிருகம்

பருவப் பெண்ணின் பசலையைப் போல
கவிழத் தொடங்கியிருந்தது இருள்.
கதவடைத்துவிட்டு
மெழுகுவர்த்திகளின் மஞ்சள் ஒளியில்
தனியாக அமர்ந்திருந்தேன்.
அப்போதுதான் தினமும் விரும்பாத
அதன் வருகை நிகழ்ந்தது.
நான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே
என்னை உருவி எடுத்துவிட்டு
இன்னொரு என்னை வெளிக்கொணர்ந்தது.
நான் திகைக்க நினைக்கையில்
அந்தரங்கம் அச்சிடப்பட்ட புத்தகத்தையே
படித்து முடித்திருந்தேன்.
என் கண்களின் ஒளிக்கற்றைகள்
முன்னறையில் உறங்குபவனின்
ஆடை நெகிழ்வுகளில் பதிந்திருந்தன.
கோப்பை நிறைய வழியும் மதுவோடு
என்னுடல் மூழ்கி மிதந்தது.
கூசும் வார்த்தைப் பிரயோகங்களைச்
சன்னமாய்ச் சொல்லியவாறு
சுயப்புணர்ச்சியில் ஆழ்ந்திருந்த வேளை
பறவைகளின் சிறகோசை கேட்டதும்
என்னை என்னிடத்தில் போட்டுவிட்டு
ஓடிவிட்டது இரவுமிருகம்.

ഇരവുമൃഗം

പരുവപ്പെണ്ണിൻ വിവശത പോലെ
കമിഴ്ന്ന വീഴാൻ തുടങ്ങി ഇരുൾ

കതകടച്ച്
മെഴുകുതിരികളുടെ മഞ്ഞവെളിച്ചത്തിൽ
തനിയെ
അമർന്ന് ഇരുന്നു.

അപ്പോൾ എന്നുമെന്നപോലെ സംഭവിക്കുന്ന
അതിൻ വരവ്

ഞാൻ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കെത്തന്നെ
എന്നെ ഊരിയെടുത്ത്
ഇനിയൊരെന്നെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു അത്

പകച്ചുപോകും മുമ്പേ
എന്നന്തരംഗം അച്ചടിച്ച പുസ്തകമാകെ
വായിച്ചു തീർത്തു ഞാൻ

എൻ കണ്ണിൻ രശ്മികൾ
മുൻവശത്തെ മുറിയിൽ
ഉറങ്ങുമവന്റെ
അയഞ്ഞ വസ്ത്രത്തിൻ കിഴിവുകളിൽ
പതിഞ്ഞു

കോപ്പ നിറഞ്ഞു വഴിയും മദിരയിൽ
എന്നുടൽ മുഴുകിയൊഴുകി

പുന്നാരത്തെറികൾ സ്വകാര്യമായ് ചൊല്ലി
സ്വയം പുണർന്നാഴ്ന്ന നേരം
പക്ഷികളുടെ ചിറകടിയൊച്ചകൾ കേട്ടതും
എന്നെ എന്നിടത്തിൽ തള്ളിയിട്ടു
ഓടിപ്പോയി
ഇരവുമൃഗം
(മൊഴിമാറ്റം: എൻ.ജി. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ)

ഇശൈ

1977-ൽ കോയമ്പത്തൂരിനടുത്ത ഇരുക്കൂറിൽ ജനനം. കാട്ടുപോലും വണ്ണാത്തിപ്പൂച്ചി, ആട്ടുതി അമുതേ, ശിവാജിഗണേശനിൻ മുത്തങ്ങൾ എന്നിവ കൃതികൾ. ആനന്ദവികടൻ അവാർഡ് (രണ്ടുതവണ), സുന്ദരരാമസ്വാമി അവാർഡ് എന്നിവ ലഭിച്ച പുരസ്കാരങ്ങൾ.

தற்கொலைக்குத் தயாராகுபவன்

தற்கொலைக்கு தயாராகுபவன்
பித்துநிலையில்
என்னென்னவோ செய்கிறான்
அவன் கையில்
குடும்பப் புகைப்படமொன்று கிடைக்கிறது
அதிலிருந்து
தனியே தன்னுருவைப்
பிரித்தெடுக்கும் முயற்சியில்
கத்தரிக்கத் துவங்குகிறான்.
எவ்வளவு நுட்பமாக செயல்பட்டும்
கைகோர்த்திருக்கிற
தங்கையின் சுண்டுவிரல்நுனி
கூடவே வருவேனென்கிறது.

ആത്മഹത്യക്ക് ഒരുങ്ങുന്നവൻ

ആത്മഹത്യക്ക് ഒരുങ്ങുന്നവൻ
ഭ്രാന്തമായി
എന്തൊക്കെയോ ചെയ്യുന്നു

അവന്റെ കയ്യിൽ
കുടുംബ ഫോട്ടോ

അതിൽനിന്ന്
തന്നെ വേർപെടുത്താനുള്ള ശ്രമത്തിൽ
തന്റെ രൂപം
കത്രിച്ചെടുക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു

എത്ര സൂക്ഷ്മം ശ്രമിച്ചിട്ടും
കൈകോർത്തിരിക്കും
അനിയത്തിയുടെ ചെറുവിരൽത്തുമ്പ്
കൂടെ വരാൻ കിണയുന്നു.

(മൊഴിമാറ്റം സന്ധ്യ എൻ.പി)

ஒரு கோடியே நூற்றியெட்டு துயரங்கள்

இந்த உலகத்தில்
ஒரு கோடியே நூற்றியெட்டு
துயரங்கள் இருக்கின்றன.
வரலாறு, தத்துவம் மற்றும்
இலக்கியங்களால்
இன்னும் ஆயிரத்திற்கும் அதிகமான
துயரங்களை கண்டறிய முடியவில்லை.
உலகின் தலைசிறந்த
ஓவியர்கள் வசமிருக்கும்
நூற்றுக்கும் அதிகமான வர்ணங்களால்
ஒரு கோடியே நூற்றியெட்டு துயரங்களைத்
தீட்ட இயலவில்லை.
பசி என்பது
முதல் துயரமாகப்
பெரும்பான்மையோரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு விட்டது.
98 ஆம் துயரக்காரனான என்னை
1002 ஆம் துயரக்காரனொருவன்
பரிகசிக்கையில்
எனக்கு சினம் மேலிடுகிறது.
ஒரு துயரமும்
இன்னொரு துயரமும்
தமக்குள் சண்டையிட்டுக் கொள்வதையே
நாம் வரலாறு என்கிறோம்

ഒരുകോടി നൂറ്റെട്ട് ദുഃഖങ്ങൾ

ഒരുകോടി നൂറ്റെട്ട് ദുഃഖങ്ങളുണ്ടീ ലോകത്ത്
ചരിത്രം, തത്വചിന്ത, സാഹിത്യം
ഒന്നിനുമാവില്ല
ആയിരത്തിലധികം ദുഃഖങ്ങളെ കണ്ടറിയാൻ
ലോകത്തെ തലമുതിർന്ന
ചിത്രകാരന്മാരുടെ കൈയ്യിലുള്ള
നൂറിലേറെ വർണ്ണങ്ങളാൽ
ഒരുകോടി നൂറ്റെട്ട് ദുഃഖങ്ങളെ
പകർത്താനാവില്ല
വിശപ്പിനെ
ഒന്നാമത്തെ ദുഃഖമായി
ബഹുഭൂരിപക്ഷമാളുകളും അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.
98-ാം ദുഃഖക്കാരനായ എന്നെ
1002-ാം ദുഃഖക്കാരനായ ഒരാൾ
പരിഹസിക്കുമ്പോൾ
ഈറ പിടിക്കും

ഒരു ദുഃഖവും
വേറൊരു ദുഃഖവും തമ്മിൽ
ശണ്ഠ കൂടുന്നതിനെയാണ്
നാം ചരിത്രം എന്നു വിളിക്കുന്നത്.

(മൊഴിമാറ്റം: സന്ധ്യ എൻ.പി)

உனக்கு நீயே தான்

உனக்கு நீயே தான்
சொக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்
உனக்கு நீயே தான்
மிஸ்டுகாலில் விளையாடிக் கொள்ள வேண்டும்
உனக்கு நீயே தான்
வாழ்த்து தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டும்
உனக்கு நீயே தான்
மறந்த பொருட்களை நினைவுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும்
உனக்கு நீயே தான்
பின்னால் வந்து கட்டிக் கொள்ள வேண்டும்
உனக்கு நீயே தான் நிலா காட்டிக்கொள்ள வேண்டும்
நீயே தான் உன் காதில் கிசுகிசுத்துக் கொள்ள வேண்டும்
நாலாவது ரௌண்டில்
உனக்கு நீயே தான் கண்டித்துக் கொள்ள வேண்டும்
உன் கண்ணில் நீர் வழிந்து உன் நெஞ்சிலேயே தான் உதிரமும்
கொட்டவேண்டும்
உன் தலையை அரிந்து
உன் மடியில் போட்டுக் கொண்டு
நீயே தான் கோதிவிட வேண்டும்.

നിനക്കു നീ തന്നെ

നിന്നിൽ നീതന്നെ മതിമയങ്ങണം
നിനക്കു നീ തന്നെ
മിസ്‌കോളടിച്ചു രസിച്ചു കളിക്കണം
നിനക്കു നീ തന്നെ
ആശംസ നേരണം
നിനക്കു നീ തന്നെ
മറന്ന വസ്തുക്കളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തണം
നിന്നെ നീ തന്നെ
പിന്നിലൂടെ വന്നു കെട്ടിപ്പിടിക്കണം
നിനക്കു നീ തന്നെ
നിലാവു കാണിക്കണം
നീ തന്നെ നിൻ കാതിൽ കുശുകുശുക്കണം
നാലാമത്തെ റൗണ്ടിൽ
നിന്നെ നീ തന്നെ
ശകാരിച്ചടക്കണം
നിന്റെ കണ്ണിലുറന്ന നീര്
നിന്റെ നെഞ്ചിൽത്താൻ വീഴണം
നിന്റെ നെഞ്ചിൽത്താൻ വീഴണം ചോരയും.
നിന്റെ തലയറുത്ത്
നിന്റെ മടിയിൽവെച്ച്
നീ തന്നെ മുടി കോതണം

(മൊഴിമാറ്റം: സന്ധ്യ എൻ.പി)

பிதாவே !

ஒரு பந்தென இருக்கிறோம்.
கடவுளின் கைகளில்
அவரதைத் தவற விடுகிறார்
தொப்பென வீழ்ந்து விடாதபடிக்குத்
தன் பாதத்தால் தடுத்து
முழங்காலால் எற்றி
புஜங்களில் உந்தி
உச்சந்தலை கொண்டு முட்டி
இரு கைகளுக்கிடையே
மாறி மாறித் தட்டி விளையாடுகிறார்
மறுபடியும் பாதத்திற்கு விட்டு
கைகளுக்கு வரவழைக்கிறார்
“நான் உன்னை விட்டு விலகுவதுமில்லை: உன்னைக்
கை விடுவதுமில்லை ”
பிதாவே ! தயவு பண்ணி எம்மைக் கைவிடும் !

പിതാവേ

പിതാവേ!
ദൈവത്തിന്റെ കൈയിലെ ഒരു പന്തായിരിക്കുന്നു നമ്മൾ
അദ്ദേഹമതു കൈയിൽനിന്നു വിടുമ്പോൾ
പെട്ടെന്നു താഴെ വീഴാതിരിക്കാൻ
പാദം കൊണ്ടു തടുത്ത്
മുട്ടുകൊണ്ടുയർത്തി
നെഞ്ചം കൊണ്ടു തള്ളി
നിറുകംതലകൊണ്ടു മുട്ടി
ഇരുകൈകൾക്കിടയിൽ
മാറിമാറി തട്ടിക്കളിക്കുന്നു.
പിന്നെയും പാദത്തിലിട്ട്
കൈകളിലേക്കെടുക്കുന്നു

'ഞാൻ നിന്നെ വിട്ടു പോകുകയുമില്ല
കൈ വിടുകയുമില്ല.'

പിതാവേ, ദയവുചെയ്ത് എന്നെ കൈവിടൂ

(മൊഴിമാറ്റം: സന്ധ്യ എൻ.പി.)

കന്നഡ കവിതകൾ

അബ്ദുൾ റഷീദ്

1965-ൽ കൊടക് ജില്ലയിലെ സുന്തിക്കൊപ്പയിൽ ജനനം. കവിതാ സമാഹാരങ്ങൾ: 1. നന്ന പാടിഗെ നാന, 2. നരകദ കെന്നാലിഗെ എന്തഹ നിന്ന ബെന്ന ഹരി. മൂന്ന ചെറുകഥാ സമാഹാരങ്ങളും ഒരു നോവലും അഞ്ച്സാഹിത്യ പങ്ക്തി സമാഹാരങ്ങളും. അത്യുത്തരകേരളത്തിലെ മുസ്ലീം ഗ്രാമീണ ജീവിതം ആവിഷ്കരിക്കുന്ന 'ഹുവിന കൊല്ലി' എന്ന നോവൽ മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കേന്ദ്ര സാഹിത്യ അക്കാദമിയുടെ ഗോൾഡൻ ജൂബിലി പുരസ്കാരം, കർണ്ണാടക സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ് എന്നിവ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. കെണ്ട സംപിഗെ എന്ന തിരമൊഴി സാഹിത്യ ജേണലിന്റെ എഡിറ്ററും ആകാശവാണി ഉദ്യോഗസ്ഥനുമാണ്.

ಒಂದು ಸವ್ಂತ ಪದಯ್

ನಿನನ್ ಬೆವರಿಕೊಂಡಿರಬಹುದಾದ ಎದೆ

ಮತುತ್ ನಿನನ್ ಕಾಲ ಬೆರಳ ಉಗುರಲಿಲ್ ಕಡಲಿನ ಮರಳು

ಮತುತ್ ನಿನನ್ ಮುಂಗುರುಳಲಿಲ್ ಸಿಕಿಕ್ಕೊಂಡಿರುವ ಹಕಿಕ್ಯ ಗರಿ

ನೀನೇ ನಿದೆದ್ಯಲಿಲ್ ಪರಚಿಕೊಂಡಿರುವ ನಿನನ್ ಬೆನನ್ ಗೀರು

ಮತುತ್ ಇದು ಯಾವುದಕೂಕ್ ಕಾರಣನಲಲ್ನೆಂಬ ನನನ್ ಕೊರಗು.

ನಿನನ್ ಎಚಚ್ರ್ರದ ಉದಾಸೀನ, ಮೈಮುರಿದುಕೊಳುಳ್ವ ನಿನನ್ ಬೆನನ್ ಬೆರಳ ಲಾಸಯ್,

ಮತುತ್ ಇಷಿಟ್ಷೆಟ್ೀ ಬಿಟುಟ್ ಹಿಂದಿಡಿದಿಟುಟ್ಕೊಳುಳ್ವ ನಿನನ್ ಔದಾರ್ಯ ಮತುತ್

ನನನ್ ಮುಡಿಯಲಿಲ್ ಬೆರಳಿಟುಟ್ ನಿದೆದ್ ಮಾಡಿಸಬಹುದೆನುನ್ವ

ನಿನನ್ ಮರುಳು ಧೈರ್ಯ!

ನಾನು ಏನೋ ತೊದಲುವೆನು, ಮತೆತ್ ನಿದೆದ್ ಹೋಗುವೆನು

ಎಲಲ್ವನು ಕಂಡು ಇಲಲ್ವಾಗುವೆನು

ಇರುವುದೇ ಎಲಲ್ವ ಎಂದು ಮುಟಿಟ್ ನೋಡುವೆನು

ನಿನನ್ ದೂರ ಕಳಿಸಿ ಬಿಟುಟ್ ಬಂದು....

ഒരു സ്വന്തം കവിത

നിന്റെ വിയർപ്പു നിറഞ്ഞിരിക്കാവുന്ന മാറിടം.
നിന്റെ കാൽനഖങ്ങൾക്കിടയിലെ കടൽമങ്ങൽ
നിന്റെ മുടിച്ചുരുളിൽ കുടുങ്ങിപ്പോയ പക്ഷിത്തൂവൽ
നീ തന്നെ നിന്റെ പുറത്തുണ്ടാക്കിയ നഖക്ഷതങ്ങൾ.
ഇതിനൊന്നും കാരണം ഞാനല്ല എന്നതാണ് എന്റെ ഖേദം.

നിന്റെ ജാഗ്രത്തായ ഉദാസീനത
മൂരി നിവർത്തുമ്പോൾ
നിന്റെ പുറവടിവിന്റെ, വിരലുകളുടെ ലാസ്യം.
കുറച്ചു മാത്രം നൽകുകയും
ഏറെപ്പിടിച്ചു വെയ്ക്കുകയും
ചെയ്യുന്ന നിന്റെ ഔദാര്യം.
എന്റെ മുടിയിഴകളിൽ
നിന്റെ ചതുരവിരലുകളോടിച്ച് തഴുകിയുറക്കാം
എന്ന നിന്റെ വിഫലമായ ധാർഷ്ട്യം.

ഉറക്കച്ചടവിൽ പുലമ്പി, ഞാൻ വീണ്ടും ഉറങ്ങാൻ പോകും.

എല്ലാറ്റിനേയും കണ്ട് ഇല്ലാതായിപ്പോകും.
നിന്നെ ദൂരേക്കയച്ച്
മടങ്ങിവന്ന്
ഉള്ളതാണോ എന്ന്
ഓരോന്നിനെയും തൊട്ടുനോക്കും.

(മൊഴിമാറ്റം: പി.എൻ. ഗോപീകൃഷ്ണൻ)

ನಿನನ್ ಮೈವಾಸನೆ ಸೂಸಲಿ ಈ ಚಾದರದಲಿಲ್

ನಿನನ್ ಮೈವಾಸನೆ ಸೂಸಲಿ ಈ ಚಾದರದಲಿಲ್
ನೆನಪೆ೦ಬುದು ಬೇಡ ಇರುವಾಗಲೇ...

ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ನಾಮು ಕೂಡಿದೆದ್ೇ ಇಲಲ್
ಕ೦ಡೇ ಇಲಲ್.ಎಣಿಸಿದುದ್ ಮಾತರ್
ಏನೆಲಾಲ್ ನಡೆಸಿರುವೆವೆ೦ದು.

ನೀನು ಬೆಳಕ ಪುತಥ್ಳಿ,ಒ೦ದು ಅನನಯ್ ಪರಿಮಳ,
ಬೆಳಗೇ ತಲೆಕೆಳಗೆ ಬಿದದ್ ಪಾರಿಜಾತ.
ನೀನು ನಕಷ್ತರ್ಮುಖಿ ಕೋಲು ಬೆಳಕು
ಮೈಯಯ್ ಕತತ್ಲೊಳಕೆಕ್ ಬಾಚಿ ಎಳೆದು ನನನ್ ಕಣಣ್ ಮುಚಿಚ್ದವಳು.

ಮಳೆಯ ಒರತೆಯ೦ತವಳು.

ನಿನನ್ ಮೈ ವಾಸನೆ ಸೂಸಲಿ ಈ ಚಾದರದಲಿಲ್.
ನೆನಪೆ೦ಬುದು ಯಾಕೆ ಇರುವಾಗಲೇ.

ಜಿನುಗು ಜಿನುಗುತತ್ಲೇ ಸುಖ ಸ೦ಕಟ
ಇನುನ್ ಇನೆನ್ನೋ ಗೊತಿತ್ಲಲ್ದ ಸದದ್ ಅದುಮಿ ಹಿಡಿದವಳು.
ನೀನು ಕಳಳ್ಗುಟಿಟ್ನ ಹೆಣುಣ್, ಹೆತತ್ ಎದೆಯವಳು
ಚೂಟಾಟದ ಹುಡುಗಿ, ನಡುವೆ ಎದುದ್ ಮೈ ಕೊಡವಿ
ಮತೆತ್ ಅಣಿಯಾದವಳು.

ಏನೂ ಗೊತಿತ್ಲಲ್ ಎ೦ದವಳು,
ಎಷೆಟ್ಲಲ್ ಕಲಿಸಿ.

ನಿನನ್ ಮೈ ವಾಸನೆ ಸೂಸಲಿ ಈ ಚಾದರದಲಿಲ್
ನೆನಪೆ೦ಬುದು ಯಾಕೆ ನಾಮು ಇರುವಾಗಲೇ.

നിന്റെ മെയ്യിന്റെ വാസന ഈ വിരിപ്പിൽ സുഗന്ധം പൂശട്ടെ

നിന്റെ മെയ്യിന്റെ വാസന ഈ വിരിപ്പിൽ സുഗന്ധം പൂശട്ടെ.
ജീവനോടിരിക്കുന്നവയ്ക്ക് ഓർമ്മകൾ വേണ്ട.

അതുകൊണ്ട്
നാം കൂടിച്ചേർന്നില്ല.
പരസ്പരം കണ്ടിട്ടില്ല.
എന്തെല്ലാം ചെയ്തുവോ, അതെല്ലാം
ഭാവനയിൽ മാത്രം.

നീ ഒരു വിളക്കു പ്രതിമ, അനന്യ സുഗന്ധം
പകലിൽ തലകത്തിവീണ പാരിജാതം
നീ നക്ഷത്രമുഖി, പ്രകാശരശ്മി
നിന്റെ ഉടലിന്റെ ഇരുട്ടിലേക്ക് വിളിച്ചടുപ്പിച്ച്
നീ എന്റെ കണ്ണുപൊത്തി.
നീ മലയരുവിയുടെ ഉറവ് പോലെ.
നിന്റെ മെയ്യിന്റെ വാസന ഈ വിരിപ്പിൽ
സുഗന്ധം പൂശട്ടെ.
ഇറ്റിറ്റായി വീഴുന്ന
സുഖങ്ങളെ, സങ്കടങ്ങളെ, മറ്റനേകം അറിയാത്ത ശബ്ദങ്ങളെ
അമർത്തി വെച്ചവൾ

നീ ഒരു കള്ളിപ്പെണ്ണ്.
നീ മാതൃഹൃദയം.
കണ്ണുപൊത്തിക്കളിക്കുന്ന കുട്ടി.
നടുവിൽ എണീറ്റ് മെയ് കുടഞ്ഞ്

വീണ്ടും തയ്യാറെടുക്കുന്നവൾ.
ഒന്നും അറിയില്ലെന്ന് നടിച്ച്
പലതും പഠിപ്പിച്ചവൾ.

നിന്റെ മെയ്യിന്റെ വാസന ഈ വിരിപ്പിൽ
സുഗന്ധം പൂശട്ടെ.
ജീവനോടെയിരിക്കുന്നവർക്ക് ഓർമ്മയുടെ ആവശ്യമില്ല.

(മൊഴിമാറ്റം: പി.എൻ. ഗോപീകൃഷ്ണൻ)

ಹೇ ಬಂದೇ ನವಾಜ್

ಈ ವಿಷವನುನ್ ಪೇಯದಂತೆ ಕುಡಿಯಲು ಬಿಡು,

ಒಂದು ತೊಟೊಟ್ ನೆಲದಲಲ್ ಹಿಂಗದಂತೆ.

ಈಗಿಂದೀಗಲೇ ಬಿಕಷ್ೆಯ ಬಟಟ್ಲನುನ್ ಹಿಡಿದು ನಡೆವ ಧೈರ್ಯ ಕೊಡು.ಈ ಗಿಡುಗನ
ಉಡುಪನುನ್ ಕಳಚಿ ಬಿಡುವೆನು

ಪಾರಿವಾಳದ ದಿರಿಸನುನ್ ತೊಡಿಸು ನನಗೆ ಹೇ ಬಂದೇನವಾಜ್.

ನಿನನ್ ಪಹಾಡಿನ ಹರಳು, ನಿನನ್ ವನದ ಸಂಪಿಗೆಯ ಕರಿಯ ಬೀಜ,

ನಿನನ್ ಫಕೀರರ ಹಾಡು,ಚಿಲುಮೆಯ ಹೊಗೆ,ಕೈಯ ಕೋಳ, ಕಾಲ ಕಡಗ,

ನಿನನ್ ಹತೂತ್ ಬೆರಳಿನ ಮಾಯದುಂಗುರ ?

ನನನ್ ಇಲಲ್ದಂತಾಗಿಸು ಹೇ ಬಂದೇ ನವಾಜ್.

ನಿನನ್ ಗೋರಿಗಳ ನಡುವೆ ಹಾಲು ಊಡುತತ್,ಕಾಲು ಆಡಿಸುತತ್ ಮಲಗಿರುವ ಮಗುವಿನ ನಗು.

ಹಾಲ ಊಡಿಸುತಿತ್ರುವ ಮುಸುಕಿನೊಳಗಿನ ಕಣುಣ್ಗಳ ಕಳಳ್ ಆಟ.

ನಿನನ್ ಗೋಡೆಗಳಿಗೆ ತಲೆ ಘಟಿಟ್ಸಿಕೊಳುಳ್ತಿತ್ರುವ ತಲೆಕೆಟಟ್ ಹೆಣುಣ್ಮಗಳ ಚೀತಾಕ್ರ.

ಈ ಸಮ್ಶಾನದ ಆನಂದವನುನ್ ಅನುಭವಿಸಲು ಬಿಡು, ಹೇ ಬಂದೇ ನವಾಜ್.
ಈಗಿಂದೀಗಲೇ ಬಿಕಷ್ಾಪಾತರ್ವನುನ್ ಹಿಡಿದು ನಡೆವ ಧೈರ್ಯ ಕೊಡು.

ಕನಸಲಲ್ ನಿನನ್ ಖುರಪುಟಗಳ ಸದುದ್,ಆಕಾಶದಲಲ್ ಹಾಹಾಕಾರ,

ಒಡೆದಕಾಲುಗಳ ಸವರುತಿರುವ ಎಳುಳ್ ಹೂಮುಗಳ ಪರಾಗ,ನಸುನಗು,

ಕದುದ್ ಕೂಡಿರುವ ಜವವ್ನಿಗರ

ಪಿಸುಮಾತು,ಎಲಲ್ಂದಲೋ ಎದುದ್ ನಿಂತಿರುವ ಅರೆ ಕಳಾಹೀನ ಚಂದರ್,

ಈಗ ತಾನೇ ಮೈಕೊಟ್ಟು ಬಂದಿರುವ ವಕರ್ಮೂಗಿನ

ಬಿಕಷ್ಕಿಯಮಿಂಚುತಿರುವ ಮೂಗ ನತುತ್-

ನಾ ಪರಾದೀನ.ನಿನನ್ ಪಾದಗಳಲಿ ಹಣೆಯಿಟ್ಟು ಚುಂಬಿಸುತಿರುವೆ ನನನ್ನೇ ನಾನು.

ಈ ಆನಂದವನು ನನೊನ್ಳಗೂ ಹರಿದು,ಹೊರಗೂ ಇಳಿದು

ಈ ಅರೆ ಚಂದರ್ ಇರುಳು ಈ ನಕಷ್ತರ್ ರಾತಿರ್,ಈ ಮಿಂಚಿಲಲ್ದ ಸದಿದ್ಲಲ್ದ
ಆಗಸದಲಿಲ್ ತೋರಿಸು ನಿನನ್ ಇರಮ

ನಿನನ್ ಗಾಳಿ ನಿನನ್ ಬೆಳಕು,ನಿನನ್ ಊರಿದ ಪಾದದ ಕೆಳಗೆ

ಅಗಾಧಮುಳಳ್ನ ಪಾದುಕೆ ಈ ಭೂಮಿ.

ನಿನನ್ ಶಹರಿನ ಬೀದಿಗಳಲಿಲ್ ಅನವರತ ಅಲೆಯುವ ಪೆರ್ೀತಾತಮ್ರು ನಿನನ್ ಸಖಿಯರು

ಬೊಗಸೆಯಲಿಲ್ ಹರಿವ ಬೆಂಕಿ, ಚೆಲುವ ಚೆಲುಲ್ತತ್ ಹಸಿಯ ಮಾಂಸ ನೆತತ್ರು ಹೊತುತ್
ನಡೆಯುತಿತ್ರುವ ಈ ಚೆಲುವೆಯರು.ಆಹಾ ಇವರ ಕಣುಣ್ಗಳು.ಇವರ ಗಾಢ ಬೆವರು.

ನಿನನ್ ಮಣಣ್ ಹಿಡಿ ದೂಳ ಕದಲಿಸದೆಚಲಿಸುತಿತ್ರುವ ಇವರ ಪಾದ ಪಕಷ್ಿಗಳು.

ಕಣಿಣ್ಂದ ಕಾಣಿಸುತಿತ್ರುವ ಎಲಲ್ವ ಇಲಲ್ದಂತಾಗಿಸು ಹೇ ಗೇಸುದರಾಜ್

ನಾ ಇಲಿಲ್ಂದ ಹೋಗುತಿರುವೆನು,

ಇಲಲ್ದ ಆ ಇನೊನ್ಂದು ಶಹರಿನ ದಾರಿ ತೋರಿಸು,

ಹೇ ಬಂದೇ ನವಾಜ್.

യാ, ബന്ദേ നവാസ്

യാ, ബന്ദേ നവാസ്
ഈ വിഷം പാനീയം പോലെ
ഇറക്കാൻ എന്നെ അനുവദിക്കൂ.
നിലത്തിന് വലിച്ചെട്ടുക്കാൻ
ഒരു തുള്ളി പോലും വിട്ടുകൊടുക്കാതെ.
ഒരു ഭിക്ഷാപാത്രവുമായ് ഊരുചുറ്റാൻ
എന്നെ അനുവദിക്കൂ
ഞാനെന്റെ കഴുകനുടുപ്പ് ഉരിയട്ടെ
പ്രാവിൻ വേഷം എന്നെ അണിയിക്കൂ
യാ, ബന്ദേ നവാസ്.

നിന്റെ മലകളിലെ രത്നങ്ങൾ
നിന്റെ കാടുകളിലെ കരിഞ്ചെമ്പക വിത്തുകൾ
നിന്റെ ഫക്കീറുപാട്ടുകൾ, ഹുക്കാപുകകൾ, കൈച്ചങ്ങലകൾ
കാൽക്കടകങ്ങൾ
നിന്റെ പത്തു വിരലുകളിലെ മായാമോതിരങ്ങൾ.
എന്നെ ഇല്ലാതാക്കൂ
യാ, ബന്ദേ നവാസ്.

നിന്റെ ഖബറുകൾക്കിടയിൽ
പാലു കുടിച്ചു, കാലാട്ടുന്ന ശിശുവിന്റെ ചിരി.
മുഖപടമിട്ട അമ്മക്കണ്ണുകളുടെ കള്ളയാട്ടം.
നിന്റെ ചുമരുകളിൽ തലതല്ലുന്ന
ഭ്രാന്തിപ്പെണ്ണിൻ അലമുറകൾ
ഈ ശ്മശാനത്തിന്റെ ആനന്ദം അനുഭവിക്കാൻ
എന്നെ അനുവദിക്കൂ
യാ, ബന്ദേ നവാസ്
ഒരു ഭിക്ഷാപാത്രവുമായി ഊരുചുറ്റാൻ
ഇപ്പോൾത്തന്നെ എനിക്ക് ധൈര്യം തരൂ.

കിനാവിൽ നിന്റെ കുളമ്പടി ശബ്ദം,
ആകാശത്തിലെ ചിതറലുകൾ,
പൊളിഞ്ഞ പാദങ്ങളിൽ തലോടുന്ന
എള്ളിൻപൂപരാഗങ്ങൾ
പുഞ്ചിരി, അനാശാസ്യത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള
യുവാക്കളുടെ മന്ത്രണങ്ങൾ,
എവിടെനിന്നില്ലാതെ ഉദിച്ചുപൊന്തുന്ന
വിളറിയ പാതിചന്ദ്രൻ.
ശരീരം കൊണ്ട് സുഖിപ്പിച്ച്
ഇപ്പോൾ തിരിച്ചെത്തിയ വളഞ്ഞ മൂക്കുള്ള
യാചകപ്പെണ്ണിന്റെ
മൂക്കുത്തിത്തിളക്കം.
ഞാൻ പരാധീനൻ.
എന്നെത്തന്നെയെന്ന പോലെ

നിന്റെ പാദങ്ങളിൽ ഞാൻ ചുംബിക്കുന്നു.

ഈ ആനന്ദം എന്റെ ഉള്ളിൽ പെയ്യട്ടെ.
പുറത്തൊഴുകട്ടെ.
പാതി വിളർത്ത ചന്ദ്രന്റെ ഇരുട്ടിൽ
ഈ നക്ഷത്ര രാത്രിയിൽ
നിന്റെ നഗരവീഥികളിൽ
അനവരതം അലയുന്ന പ്രേതാത്മക്കളായ്
നിന്റെ കാമിനിമാർ.
കൈത്തലങ്ങളിൽ ആളുന്ന തീയ്യുമായ്
ആ സുന്ദരികളുടെ മന്ദമന്ദഗമനങ്ങൾ.
അവരുടെ കണ്ണുകൾ, അവരുടെ തുളച്ചുകയറുന്ന വിയർപ്പ്
നിന്റെ നിലത്തിന്റെ പൊടിയെ ഉപദ്രവിക്കാതെ
നീങ്ങുന്ന അവരുടെ പക്ഷിപാദങ്ങൾ.

യാ, യേശ ദരാസ്,
കാണുന്ന ഓരോന്നും ഇല്ലാതാക്കൂ.
ഞാൻ ഈ സ്ഥലം വിടുന്നു.

ഇല്ലാത്ത മറ്റൊരു നഗരത്തിലേക്ക്
വഴി കാണിക്കൂ
യാ, ബന്ദേ നവാസ്

(മൊഴിമാറ്റം: പി.എൻ. ഗോപീകൃഷ്ണൻ)

മംത സാഗർ

ജനനം 1966. കന്നട കവി, നാടകകൃത്ത്, സാംസ്കാരിക പ്രവർത്തക. ഹീഗെ ഹാളെയ മായിലെ ഹാദ്ദു, നദിയാ നീരിന തേവ, കാട നാവിലിന ഹെജ്ജെ-ഇവ കവിതാ സമാഹാരങ്ങൾ. നാലു നാടകങ്ങളും രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്വദേശത്തും വിദേശത്തും നടന്ന നിരവധി രാജ്യാന്തര കാവ്യോത്സവങ്ങളിൽ പങ്കാളിത്തം. പൊതു ഇടങ്ങളിലെ കവിതാവതരണങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നു

ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚೆಲೆಯಾಟ

ಒಂದು ಎಲೆ ಹಾಗೇ ಮೆಲ್ಲಗೆ
ಮರದಿಂದ ಜಾರಿ ತೇಲುತ್ತ
ಜೀಕುತ್ತ ಗಾಳಿಪಟವಾಗುತ್ತ
ಗಾಳಿಯ ಮೈದಡವಿ ಜಾರುತ್ತ
ನೀರ ಮೇಲಿನ ದೋಣಿಯಾಯ್ತು.

ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಮೀನ ಜೊತೆ
ಅಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಳೆವ
ಹಳದಿ ಹಸಿರಿನ ಚಮಕು
ಸರ ಸರನೆ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ
ನೀರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಯ್ತು.

ನೀರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಮೀನಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ,
ಗಾಳಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಮರಕ್ಕೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ
ಈ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚೆಲೆಯಾಟ.

കണ്ണുപൊത്തിക്കളി

മരത്തിൽനിന്നൊരില
വഴുതിയും
ചാഞ്ഞും
ചാഞ്ചാടിയും
കാറ്റിനെ ലാളിക്കുന്നൊരു പട്ടം
നീരിനു മേലൊരു തോണി
പകിട്ടുള്ള മീനിനൊപ്പം
തിളങ്ങും വെള്ളത്തിൽ
മഞ്ഞയും പച്ചയുമായി മിന്നി
ഞൊടിയിടയിൽ നീന്തി
ഒഴുക്കിനൊപ്പം മറയുന്നു.

നീരറിയുന്നില്ല
മീനറിയുന്നില്ല
കാറ്ററിയുന്നില്ല
മരമറിയുന്നില്ല
ഈ കണ്ണുപൊത്തിക്കളി.

(മൊഴിമാറ്റം: മനോജ് കുറൂർ)

ಶಬದ್ಗಳು

ಶಬದ್ಗಳು ಯಾತಕೆಕ್ ಹೀಗೆ
ಕಪುಪ್ ತು◌ಂತುರು ಹನಿ!
ಬಿಳಿಯ ಅವಕಾಶಕೆಕ್
ಕೊಟಟ್ ರೂಪ

ಶಬದ್ಗಳು ಯಾತಕೆಕ್ ಹೀಗೆ
ಕೇಳುಮದಿಲಲ್ ಕಾಣುತತ್ವೆ.
ಶಬದ್ಗಳು ಕಾಣದವೂ ಕೇಳುತತ್ವೆ.

വാക്കുകൾ

വാക്കുകളെന്താണിങ്ങനെ?

കറുത്ത ചാറുന്ന തുള്ളികൾ
ആകാശത്തിൻ വെളുത്ത പ്രതലത്തിൽ!

വാക്കുകളെന്താണിങ്ങനെ?
കാണാനാവും, പക്ഷേ മൂകം
കാണാനാവാത്തത്, കേൾക്കുന്നത്.

(മൊഴിമാറ്റം: മനോജ് കുറൂർ)

ಹಾಡು

ಹೀಗೆ,
ಹಾಳೆಯ ಮೇಲೆ
‘ಹಾಡು’
ಹಚೆಚ್ ಹೊಯದ್ ಚಿತಾತ್ರದ ಹಾಗೆ
ಹಾಡು
ಹಾಳೆಯಿ◌ಂದೆದುದ್ ಶಬದ್,

ಆದರ ಹಿಂದೊಂದು ಶಬದ್;
ಶಬದ್
ಶಬದ್ಗಳ
ಸರಣಿ
ಗಾಳಿಯಲಿ ತೇಲಿ ಬಿಟಟ್ರೆ........ಹಾಡು!

ಈಗ
ಹಾಳೆಯ ಮೇಲೆ
ಹಾಡು - ಶಬದ್
ಹಾಡು - ನಿಃಶಬದ್.

ഗാനം

അങ്ങനെ,
ഒരു താളിൻമേലേ
'ഗാനം';
പച്ചകുത്തിയ ചിത്രംപോലെ
ഈ ഗാനം;
താളിൽനിന്നും വാക്കുകൾ ശബ്ദിക്കുന്നു,
ഒന്നൊന്നായി വാക്കുകൾ ശബ്ദിക്കുന്നു.
വാക്കുകളും ശബ്ദങ്ങളുമൊരു ചങ്ങലയായി
തെന്നലിലൊഴുകിനടക്കട്ടെ... അതാ ഗാനം!

ഇപ്പോൾ
ഈ താളിൻ മേലേ
ഗാനം-ശബ്ദം, ഗാനം നിശ്ശബ്ദം.

(മൊഴിമാറ്റം: മനോജ് കുറൂർ)

ಮನೆ

ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಬ್ಬಳೆ

ಆ ಕೋಣೆಯಲಿ ಕೂತು
ಈ ಕೋಣೆಯಲಿ ನಿಂತು
ಅಂಗಳದ ತುಂಬ ಆಡಾಡಿಕೊಂಡು
ಹೀಗೆ ಮನೆತುಂಬಾ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಅಡಿಗೆಮನೆಯಲಿ ಹಸಿವು

ಹಚ್ಚಿದರೆ ಒಲೆ,
ಧಗಧಗ ಉರಿದು ಕುದ್ದು ಬೆಂದು ಉಕ್ಕುತ್ತದೆ ತವಕ

ಶವರಿನಲಿ ಸಿಂಕಿನಲಿ ನಲ್ಲಿಗಳಲ್ಲಿ

ಸುರಿಯುವುದಕ್ಕೇ ಕಾದಿರುವ ನೀರು.
ನೆನಪುಗಳ ಜೀಕಿದರೆ
ಕಾಲದಾಚೆಗೂ ತೂಗು ಉಯ್ಯಾಲೆ

ಕಪಾಟಿನ ರಾಶಿ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಬರೀ ಅಕ್ಷರಗಳು

ಹೊರಚೆಲ್ಲದೆ ಕೂತಿವೆ ಹಾಗೇ ಹಾಳೆಗಂಟಿಕೊಂಡು
ನಿಃಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲ ಶಬ್ದಗಳು.
ಇದೆಂಥ ಒಂಟಿತನ?
ಒಂಟಿಯಾಗಿರಲಿಕ್ಕೇ ಬಿಡದ್ದು?
ಬೆನ್ನಿಗಂಟಿದ ಮೌನ
ಹಾಡುತ್ತದೆ, ಮಾತಾಡುತ್ತದೆ,
ಕನಸನುಣಿಸುತ್ತದೆ,
ಸುಮ್ಮನೆ ಜೊತೆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಮಲಗಿದರೆ ರಾತ್ರಿ ಎದ್ದರೆ ಹಗಲು

ಕಳೆದು ಹೋಗುವುದು ಹೊತ್ತು.

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು, ನನ್ನಲ್ಲೇಮನೆ

ಹರಡಿಕೊಂಡು ಒಂದರೊಳಗೊಂದು
ಗಡಿಯಿಲ್ಲ ತಡೆಯಿಲ್ಲ.
ಈ ಬದುಕ ಪ್ರೀತಿಸುವುದೇ ಹೀಗೆ,
ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತ.

ഈ വീട്ടിൽ

ഈ വീട്ടിൽ ഞാൻ തനിച്ച്,
ഈ മുറിയിലിരിക്കുന്നു
ആ മുറിയിൽ നില്ക്കുന്നു
അകത്തളത്തിൽ ചുറ്റി നടക്കുന്നു
അങ്ങനെ വീടാകെ നിറയുന്നു.

അടുക്കളയിൽ, വിശപ്പ്
അടുപ്പു കത്തിക്കുന്നു.
നാളങ്ങൾ മുകളിലേക്കുയരുന്നു.
സാധനങ്ങൾ തിളയ്ക്കുന്നു, വേവുന്നു
മോഹങ്ങൾ തുളുമ്പിപ്പരക്കുന്നു.

ഷവറുകളിൽ സിങ്കുകളിൽ ടാപ്പുകളിൽ
വെള്ളം പുറത്തേക്കൊഴുകാൻ വെമ്പിനില്ക്കുന്നു.
ഊയലാടുന്നോർമ്മകളിൽ അതിനൊപ്പം
ഊഞ്ഞാൽ കാലത്തിനപ്പുറമെത്തുന്നു.

അലമാരകളിൽ പുസ്തകക്കൂട്ടം,
മുഴുവനും വെറുമക്ഷരങ്ങൾ
അവയവിടിരിക്കുന്നു മിണ്ടാതെ,
താൾ കവിഞ്ഞുപോകാതെ.
നിശ്ശബ്ദതയിൽ, ഒരു വീടുനിറഞ്ഞു ശബ്ദങ്ങൾ!
അപ്പൊഴും, ഒറ്റയ്ക്കിരിക്കാൻ വിടാത്തൊരേകാന്തത.

പിന്നിൽ തട്ടിനില്ക്കുന്ന നിശ്ശബ്ദത
ആടിയുലഞ്ഞും പറഞ്ഞും
സ്വപ്നങ്ങളെയൂട്ടിയും
പിന്നെ വട്ടമിരിക്കുന്നു.

ഉറങ്ങുമ്പോൾ രാത്രിയെന്നും
ഉണരുമ്പോൾ പുലരിയെന്നും
സമയം സ്വയം നഷ്ടപ്പെടുന്നു.

അയൽമൊഴികൾ

ഞാനീ വീട്ടിൽ; വീടെന്റെയുള്ളിൽ
ഒന്നു മറ്റേതിൽ നിരന്തരം പടരുന്നു
നിർത്താതെ, തടവുകളില്ലാതെ
ജീവിതോത്സാഹപ്രദർശനം.

(മൊഴിമാറ്റം: മനോജ് കുറൂർ)

മഞ്ജുനാഥ വി.

1976-ൽ കർണ്ണാടകയിലെ യെലഹങ്കയിൽ ജനനം. കന്നട യുവകവികളിൽ ശ്രദ്ധേയൻ. നാടകകാരനും ചിത്രകാരനുമാണ്. ഫാദർ 55 മട്ടു നീനാസം ഡയറിയ കവിതഗള്ള (2003), ലെവൽ ക്രോസിങ് (2004) എന്നീ കവിതാസമാഹാരങ്ങൾ, ക്രമി, കെംപുള്ളി എന്നീ നാടകങ്ങൾ, റോയൽ എൻഫീൽഡ് എന്ന നോവൽ—ഇവ മുഖ്യകൃതികൾ

ഗവേഷണം റിസർച്ച് ജേർണൽ
Volume 3 Issue 1

ಇದಿದ್ಲು ಮಾರುವ ಹೆಂಗಸರು

ನನನ್ ತಾಯಿ ಕಡೆಯ ಸಂಬಂಧಿಕರಿವರು,
ಇದಿದ್ಲನಂತೆ ಕಗಗ್ತತ್ಲನುನ್ಗಿಯೆಬಲಲ್ ಮಹಾ ದರಿದರ್ರಂತಿದದ್ರು.

ಹೆಂಡದಾಸೆಗೆ ದಿನೆನ್ ಬಯಲಿನ ಪೊದೆಗಳಲಿಲ್
ಇಸಿಪ್ಟಾಡಲು ಬರುವ ಗಂಡಸರ ಜೊತೆ ಮಲಗೆದಿದ್ದದ್ನುನ್
ಎಷೊಟ್ೕ ಸಲ ನೋಡಿದೆದ್ೕನೆ.

ಒಂಟಿಗಿಡದ ಪನಿನ್ೕರ ಫಲಗಳು ದುರಾಶೆ ತುಂಬಿದ
ಅವರ ತೃಷೆಯನುನ್ ಹೋಗಲಾಡಿಸುತಿತ್ದದ್ವು.

ಊರೂರಲೆದು ಹೊತುತ್ ತಂದ ಇದಿದ್ಲನುನ್ ಸಂಜೆಗತತ್ಲೇರುತಿತ್ದದ್ಂತೆ
ಮಾರಿ, ಗಡಂಗು ಹೊಕುಕ್ಬಿಡುತಿತ್ದದ್ರು ತಾಟಗಿತಿತ್ಯರು.

ಅವರ ಸೊಂಟದ ಬದಿಯ ಕತಿತ್ಗಳು ವಾರಕೊಕ್ಮೆಮ್ಯಾದರೂ
ಕುಲುಮೆಗಾರನಲಿಲ್ಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುತಿತ್ದದ್ದುದ್ ನೆನಪಾಗುತಿತ್ರುತತ್ದೆ.

കൽക്കരി വിൽക്കുന്ന പെണ്ണുങ്ങൾ

ഇവരെന്റെ അമ്മവഴി ബന്ധുക്കൾ
മഹാ ദരിദ്രർ
കരിപോലെ രാത്രിയെ തുപ്പാൻ കഴിയുന്നോർ

കുറ്റിച്ചെടിപ്പരപ്പിനു പിന്നിൽ
കള്ളുകുടിക്കൊതി തീർക്കാൻ
മുച്ചീട്ടുകളിക്കാർക്കൊപ്പം ഉറങ്ങുന്ന
ഇവരെ വളരെക്കാലമായറിയാം എനിക്ക്

ഒറ്റച്ചാമ്പമരത്തിലെ കായ കൊണ്ട്
ഒടുങ്ങാത്ത ദാഹം തീർത്തിരുന്നവർ

നാടാകെയലഞ്ഞ്
പെറുക്കിക്കൂട്ടിയ കരിക്കഷണങ്ങൾ
വൈകിട്ട് വിറ്റഴിച്ച്
ആ തെറിച്ച പെണ്ണുങ്ങൾ കയറിച്ചെല്ലും
കള്ളുഷാപ്പിലേക്ക്

ഓർക്കുന്നു ഞാനിപ്പോഴും
അവരുടെ അരയിലെ അരിവാളുകൾ
ആഴ്ചയിലൊരിക്കൽ
കൊല്ലന്റെ ആലയിൽ പോയ് വരാറുള്ളത്

(മൊഴിമാറ്റം: ഉമാ രാജീവ്)

ಧಾಯ್ನಿಸಬಹುದಾದ ದೇವರು

ಆ ದೇವರು ನಮಮ್ನುನ್ ಧಾಯ್ನಿಸುಮದಿಲಲ್;
ನಮಮ್ ಆತಮ್ ನಿವೇದನೆಗಳು ಪುಟಿದೇಳುವಾಗ ಸವ್ತಃ ನಾವೇ
ಒತತ್ಡಕಿಕ್ಡಾಗುತೆತ್ೕವೆ.

ಸದಾಕಾಲ ಮೊಜಿನೊಂದಿಗೆ ಬದುಕುವ ಜನ
ಸಾಂತವ್ನ ಹೇಳಲು ಬರುತಾತ್ರೆ;
ನೂರನೆಯ ಸಲ ನಾಮು ಸಾಯಲು ಸಿದಧ್ರಾಗಬೇಕಾಗುತತ್ದೆ.

ತುಟಿಗಳಿಂದ ರಕತ್ ಹನಿಸುತೆತ್ೕವೆ;
ಅವರು ಬಾರ್ಂಡಿಯ ಜಿಗುಟುತನದಿಂದ ನಮಮ್ನುನ್ ಧೃತಿಗೆಡಿಸುತಾತ್ರೆ.

ನಾಮು ನದಿಯಂತೆ ಹರಿದೋಗುವ ಮಂದಿ
ಆದರೆ, ಪಾಥರ್ನಿಯಮ್ ಜಾತಿಯ ಇತರೆ ಸಸಯ್ಗಳಂತೆ

ಮರುಹುಟುಟ್ ಪಡೆಯುತಿತ್ರುತೆತ್ೕವೆ- ಹಳೆ ವಾಸನೆಯೊಂದಿಗೆ.

പ്രാർത്ഥിക്കാൻ കഴിയുന്ന ദൈവം

ആ ദൈവം നമ്മളെ ധ്യാനിക്കുകയില്ല
നമ്മുടെ ആത്മനിവേദനങ്ങൾ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടേക്കും
നമ്മൾ സമ്മർദ്ദത്തിലാവുന്നു

അവർ എല്ലായ്പ്പോഴും ആശ്വസിപ്പിക്കാനെത്തുന്നു
ആഡംബരജീവിതം നയിക്കുന്നവർ
നമ്മൾ മരിക്കാനൊരുങ്ങണം
ഒരു നൂറു തവണ
നമ്മുടെ ചുണ്ടിൽനിന്നും ചോരയിറ്റിക്കുന്നു
അവർ കടുംബ്രാണ്ടികൊണ്ട് നമ്മളെ വഴി തെറ്റിക്കുന്നു

നമ്മൾ നദിപോൽ ഒഴുകുന്നവർ
എന്നാൽ വീണ്ടും വീണ്ടും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നു
പഴയ മണത്തോടെ
പാർത്തീനിയം പോലത്തെ
പാഴ്ച്ചെടികളായി.

(മൊഴിമാറ്റം ഉമാ രാജീവ്)

ಅಪಪ್ನ ಸೈಕಲ್

ಅ

ದು ಈಗಲೂ ಸರಾಗವಾಗಿ ಚಲಿಸುತತ್ದೆ
ಜಲಿಲ್ ಕಲುಲ್ಗಳ ಉಬುಬ್ತಗಿಗ್ನ ರಸೆತ್ಗಳ ಮೇಲೆ.
ಅವನು ಓಡಾಡಿಸಿದ ಜಾಡನುನ್ ಹಿಡಿಯುವಾಗ
ಅದು ದುಃಖಿಸುಮದನುನ್ ನೀಮ ನೋಡಬೇಕು;
ಒಂದು ಗಳಿಗೆ ನೀವೂ ನಕುಕ್ ಅಳದೆ ಇರಲಾರಿರಿ.
ಕಣಿಣ್ಲಲ್ದ ಹೆಳವನೊಬಬ್ ಮುಗಗ್ರಿಸಿ ಬಿದದ್ಂತೆ ಗುಂಡಿಗೇ
ಹೋಗಿ ಬೀಳುತತ್ದೆ.
ಅವನ ಗೆಳೆಯರು ಬಾರ್ಂಡಿ, ಗೇರುಹಣುಣ್, ಸಪೋಟ ಹಣಿಣ್ನ ವಾಸನೆ
ಹೊಡೆಯುವ ಅವೇ ಉಡುಪುಗಳಲಿಲ್ ದುಡಿಯುತಿತ್ರುಮದನುನ್
ಕಷ್ಣ ನಿಂತು ನೋಡುತತ್ದೆ.
ತಾನೀಗ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆತತ್ಲೆ, ಅನಾಥನೆನಿಸಿಕೊಂಡೇನೊ
ಮೂಲೆಗೆ ವಾಲಿಕೊಂಡು ಹಳೆ ಘಟನಾವಳಿಗಳನುನ್ ತನನ್ ಮೈಮೇಲೆ
ಎಳೆದುಕೊಳುಳ್ತಿತ್ರುತತ್ದೆ ಸಾಯದ ಮುದುಕನಂತೆ.

അപ്പന്റെ സൈക്കിൾ

ഇപ്പോഴുമത്
കുണ്ടും കുഴിയും നിറഞ്ഞ കരിങ്കൽപ്പാതയിലൂടെ
നന്നായ് ഓടുന്നു

അപ്പൻ ഓടിച്ചിരുന്ന വഴികളിലൂടെ പോയാൽ
അതനുഭവിച്ചുതീർത്ത യാതനകൾ കാണാനാവും
ഒരുനിമിഷത്തേക്ക്, നിങ്ങൾക്ക് ചിരിക്കാതിരിക്കാനാവില്ല
കരയാതിരിക്കാനാവും

അന്ധനെപ്പോലെ ഇടറി അത്
കുഴിയിലേക്കു വീഴുന്നു
ഒരുനിമിഷം ഒന്നു നിൽക്കുന്നു,
നോക്കുന്നു
അതേ ഉടുപ്പിട്ട്, ബ്രാണ്ടിയും കശുമാങ്ങയും
സപ്പോട്ടയും മണക്കുന്ന അച്ഛന്റെ കൂട്ടുകാരെ

ഇന്നിപ്പോൾ നഗ്നനായി, അനാഥനായി
കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളെ ഉരുട്ടിക്കൊണ്ട് മൂലയിൽ
മരണമെത്താത്ത ഒരു വയസ്സനെപ്പോലെ.

(മൊഴിമാറ്റം: ഉമാ രാജീവ്)

വി.ആർ. കാർപെന്റർ

കന്നടയിലെ ശ്രദ്ധേയനായ യുവകവി. ജനനം1981-ൽ. ബാംഗ്ലൂർ യെലഹങ്ക സ്വദേശം. സിഗ്നൽ ടവർ, ഐതനേ ഗോഡയാ ചിത്രഗളു, കാർപെന്റർ പദ്യഗളു, അശ്ലീല കന്നടി എന്നിവ കവിതാസമാഹാരങ്ങൾ. കൂടാതെ രണ്ടു നോവലും ഒരു ചെറുകഥാസമാഹാരവും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നവിലോ എന്ന ലിറ്റിൽ മാഗസിന്റെ എഡിറ്റർ കൂടിയാണ്.

ಖಡಗ್ ಪುರಾಣ

ಇರುವೆಯ ಕುತಿತ್ಗೆಯನುನ್
ಕತತ್ರಿಸುವ ಒಂದು ಖಡಗ್ವನುನ್
ಮಾರುಕಟೆಟ್ಯಿಂದ ಕೊಂಡುತಂದೆ

ಅದು ದಿನದಿಂದ ದಿನಕೆಕ್ ಲಂಭ
ವಾಗಿ, ಉದದ್
ವಾಗಿ, ಮಿಂಚಿನ ವೇಗ
ವನುನ್, ರೂಢಿಸಿ
ಕೊಂಡು, ಇರುವೆಗಳ ಕೊಲುಲ್ತಿತ್ತುತ್

ಅದು ಕೇವಲ ಕುತಿತ್ಗೆಯನನ್ಲಲ್ದೆ,
ಕಿಮಡು ಕಿವಿಯನುನ್, ಕುರುಡು ಕಣಣ್ನುನ್
ಮೊಟು ಕೈಗಳನುನ್, ಕುಂಟು ಕಾಲು,
ಕರುಳು ಸುತಿತ್ಕೊಂಡ ಹೊಟೆಟ್ಯನುನ್,
ಹಿಮುಮ್ಖವಾಗಿ ಚಲಿಸುವ ರಕತ್ನಾಳವನುನ್,
ಎಲೆಲ್ಂದರಲಿಲ್ ಬಗುಗ್ವ ನಡುವನುನ್,
ಹೀಗೆ... ಹೀಗೆ... ಅದರ ಕೊಲುಲ್ವ
ಪಟಿಟ್ ಬೆಳೆಸುತತ್ಲೇ ಇತುತ್

ಉಪಿಪ್ನ ಮೂಟೆಯಲಿಲ್ಟುಟ್
ಕೊಳೆಸಲು ನೋಡಿದೆ,
ಹಸಿದ ಹಬುಬ್ಲಿಯ ಪಂಜರಕಿಕ್ಟೆಟ್,
ವಿಷ ಜಂತುಗಳ ಕೂಪಕೆಕ್ ತಳಿಳ್ದೆ
ಯಾಮದಕೂಕ್ ಬಗಗ್ದ ಅದು
'ನಿನನ್ ಇರಮುಗಳನುನ್ ಕೊಲಲ್ದೆ,
ನನನ್ ಮೊಂಡುತನ ಕಳೆದುಕೊಳಳ್ಲಾರೆ'
ಎಂದು ನಕಿಕ್ತು

ഖഡ്ഗപുരാണം

ഉറുമ്പിന്റെ
കഴുത്തരിയാനായി
ചന്തയിൽനിന്നൊരു വാൾ വാങ്ങിവന്നു

അത്
ദിവസേന
ഉയരങ്ങളും
പരപ്പുകളും
മിന്നൽവേഗത്തോടെ
ശീലിച്ച്
ഉറുമ്പുകളെ കൊന്നുകൊണ്ടിരുന്നു

കഴുത്തിനു പുറമേ
ബധിരകർണ്ണങ്ങളെ
അന്ധനയനങ്ങളെ
കുറിയ കൈകളെ
ഞൊണ്ടിക്കാലുകളെ
കുടലു ചുഴന്ന ഉദരത്തെ
പിന്നിലേക്കൊഴുകുന്ന
രക്തക്കുഴലുകളെ
എവിടെയും വളയുന്ന
നട്ടെല്ലിനെ
അങ്ങനെയങ്ങനെ
അത്
തന്റെ കൊലപ്പട്ടിക
പെരുപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു

അഴകാനായി
ഉപ്പുചാക്കിൽ ഇട്ടുനോക്കി

വിശക്കുന്ന വൻപുലിക്കൊപ്പം

ക്കൂട്ടിലെറിഞ്ഞു

വിഷജന്തുക്കളുടെ
കിണറ്റിൽ തള്ളി

ഒന്നിനും വഴങ്ങാത്ത അത്
'നിന്റെ നിലനിൽപ്പിനെ കൊല ചെയ്യാതെ
എന്റെ മുഷ്ക് ഞാൻ വിടില്ല'
എന്ന് ചിരിച്ചു.

(മൊഴിമാറ്റം: അൻവർ അലി)

ಆಡಿಸಿಟಟ್ ಜೋಕಾಲಿ

ಅವವ್ನ ಸೀರೆ

ಕಾಸಿಗೆ ಕುಲಾವಿಯೆನುನ್ ಹೊಲೆಸುಮದಕಾಕ್ ಮುನ

ಮುರುಕು ಮನೆಯ ಗಳಕೆಕ್ ತೂಗುಹಾಕಿದದ್

ಚುಂಗು ಸೀರೆ

ಗಳದ ತಲೆಗೆ ಬಿಗಿದ ಗಂಟಲನಲಲ್

ಸಾವಿರ ನಿರಿಗೆಗಳು

ಅವಳು ಉಟಾಟ್ಗ ಮಾತರ್ ಕೆಲವೇ

ಕೆಲವಾಗಿ ಮತೆತ್ ಗಳದ ಕಡೆಗೆ ಮುಖ ಮಾಡುತಿತ್ದದ್ಮ

ಅವಳಿಗೆ ಗೊತಿತ್ತುತ್

ತನನ್ ಗಂಡ ತಂದುಕೊಟಿಟ್ದದ್ ಒಂದೇ ಒಂದು

ಸೀರೆಯೆಂದರೆ ಇದು ಮಾತರ್ವೇ ಎಂದು

ಮಗುವನುನ್ ತೂಗುವ ಗಳಕಾಕ್

ಮಗುವಿಗೆ ಆಕಾರ ಕೊಟಟ್

ಆ ಮಧುರ ಗಳಿಗೆಗೂ ತೊಟಿಟ್ದುದ್ ಇದೇ ಸೀರೆ

ಉಗಾದಿ, ಮಾರ್ನವಮಿ ಹಬಬ್ಕೆಕ್ಲಲ್

ಒಗೆದು, ಗಂಜಿ ಕುಡಿಸಿ

ಊಟದ ಗಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ನಿಗಿನಿಗಿ ಕೆಂಡವ ಹನಿಸಿ
ಸುಕ್ಕು ಬಿಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲ ಇದೀಗ ಮುಗಿದಿದೆ
ಅವ್ವನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಸುಕ್ಕು ಮೂಡಿದೆ
ನಿಗಿನಿಗಿ ಕೆಂಡವ ಹಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು
'ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ

ಮನೆಯ ಗಳ ಮುರಿದು, ಛಾವಣಿಗೆ ಸಿಮೆಂಟು ಹೊದಿಸಲಾಗಿದೆ
ಜೋಕಾಲಿಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡ
ಸೀರೆ ಅವ್ವನ ಹಾಡಿಗೆ ರಾಗ ಸಂಯೋಜಿಸುತ್ತಿದೆ...

അമ്മയുടെ സാരി

ആട്ടിവിട്ട തൊട്ടിൽ-
അമ്മയുടെ സാരി.
കുട്ടിക്കായി കമ്പിളിത്തൊപ്പി ഉന്നുന്നതിനുമേറെ മുൻപ്
ഇളകിയ മേൽക്കൂരയിലെ മുളങ്കമ്പിൽനിന്നു
പിഞ്ഞിയ സാരിത്തൊട്ടിൽ തൂങ്ങിയാടി.

മുളങ്കൊമ്പിലെ കെട്ടിലെ ഒരായിരം ഞൊറിവുകൾ
അവളുടുത്തപ്പോൾ ചിലതായി കുറഞ്ഞിരുന്നു.
കമ്പിലെത്തിയപ്പോൾ അതു വീണ്ടും പെരുകി.

അവൾക്കറിയാമായിരുന്നു
അവളുടെ കെട്ടിയോൻ അവൾക്കായി വാങ്ങിയ
ഒരേയൊരെണ്ണം ഇതായിരുന്നെന്ന്.

ഇതൊന്നുതന്നെ
കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കിയപ്പോൾ അവളുടുത്തത്
പിന്നീടു കമ്പിൽനിന്നു തൂക്കിയത്.
അക്കാലം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
ആണ്ടുപിറപ്പിനും മഹാനവമിക്കുമൊക്കെ
അതു കഴുകി കഞ്ഞിമുക്കി

ഉള്ളിൽ കനലുള്ള ഒരു കിണ്ണംകൊണ്ടു ചൂടാക്കി.
അവളുടെ മുഖമിപ്പോൾ ചുളിവുകൾ വീണിരിക്കുന്നു.
ഇപ്പോളവൾ
കനലിടാൻ കാത്തിരിക്കുന്നെന്ന
ഒരു പാട്ടു പാടുന്നു.

ആ മുളങ്കമ്പൊടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
ഒരു സിമിന്റു മേൽക്കൂരയാണിപ്പോഴവിടെ.
സാരി ആ തൊട്ടിലിനെയോർക്കുന്നു.
ഒപ്പം
അമ്മയുടെ പാട്ടിനായി
ഒരീണമൊരുക്കുന്നു.

(മൊഴിമാറ്റം: മനോജ് കുറൂർ)

തെലുഗു കവിതകൾ

മന്ദാരപ്പ് ഹൈമവതി

തെലുഗു കവി. വിജയവാഡ ജന്മദേശം. പെൺവാദ രചനകളാൽ ശ്രദ്ധനേടി. സൂര്യുഡു തപ്പിപോയാട്ടു, നിഷിദ്ധാക്ഷരി, നീലിഗോരിണ്ട എന്നിവ കവിതാസമാഹാരങ്ങൾ. വനചിനുകലു ഉപന്യാസകൃതി. നിരവധി ദേശീയ കവിസമ്മേളനങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്ത ഇവർ തുഞ്ചൻ ഉത്സവത്തിലും പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ട്. കൃഷ്ണശാസ്ത്രി അവാർഡ്, ഫ്രീ വേഴ്സ് ഫ്രണ്ട് അവാർഡ്, ശ്രീശ്രീ പുരസ്കാരം എന്നിവ ലഭിച്ചു.

నిషిద్ధాక్షరి

లింగ నిర్ధారణ పరీక్షలో
ఆడపిల్లనని తెలిసాక
సామ్రాజ్యాలు కోల్పోయినట్లు
మూడో ప్రపంచ యుద్ధమేఘాలు
ముసురుకొన్నట్లు
అలా దిగులు ముఖం
వేలాడదీస్తావెందుకు
నా ఉలిపిరి ప్రాణాన్ని
గాలిలో కలిపేయాలనుకొంటావెందుకు

చూస్తూ చూస్తూ పూలరేకులనైనా
చిదిమి పారవేయలేం
అలాంటిది అమ్మ కడుపులోని
ఉమ్మనీటి సరస్సు నుంచి
కొత్త ప్రపంచం పొత్తిళ్ళలోనికి
ఓ తామరమొగ్గలా ఉదయించాలనుకొని
రోజుల్ని లెక్కపెడుతున్నదాన్ని
నా రాకని నిషేధిస్తావెందుకు

ముక్కుతో గుడ్డుని పొడుస్తూ
చిన్ని చిన్ని రెక్కలు విప్పి
ఈ లోకంలోకి తొంగి చూస్తుంటుంది పక్షిపిల్ల
చెంగుచెంగున
చెంగనాలు వేస్తూ
ఉరకలు వేస్తుంటుంది దూడ
పక్షైనా పశువైనా
తమ పిల్లలకి తామే మరణశిక్ష వేయవు
మరెందుకమ్మా! నా రాకకు భయపడతావు

మెడలో పసుపుతాడు బిగిసినాక
తెరవెనుక సూత్రధారుడు ఆడిస్తే
ఆడే తోలు బొమ్మలా

కలలు కళలు రేఖలు చెరిగిపోయి
రంగులు వెలసిన చిత్రంలా
సర్వావయవాలు ఆభరణాలతో అలంకృతమై
తల మాత్రమే లేని శిలావిగ్రహంలా
మిగిలిపోతానని బాధపడుతున్నావా! అమ్మా!

ఇసుకపర్రల్లో ఇంకిపోయే నీటిలా
మానవత్వం మంట కలిసినపుడు
ధనం చేతి కీలుబొమ్మలై
ఆత్మలు అమ్ముడుపోతున్నప్పుడు
కన్నతల్లులే వృద్ధాశ్రమాల
వలసపక్షులౌతారు
ఆడపిల్లలే నిషిద్ధాక్షరాలౌతారు

అప్పుడు
పస్తుల పాఠాలు తాము మాత్రమే చదువుకొంటూ
పిల్లల ఆకలి తీర్చటానికి ఓ తల్లి ఉండదు
అర్ధరాత్రి ఇంటికి వచ్చిన అన్నకు
తలుపుతీసి అన్నం పెట్టడానికి
ఓ చెల్లి ఉండదు
అహంకారాన్నంతా భరించి
అణకువతో పడివుండే ఓ భార్యా ఉండదు
ఇదే కొనసాగితే
వరకట్నాల చిరునామా చెరిగిపోయి
కన్యాశుల్కం పునావృతమౌతుందేమో
అప్పుడైనా ఇప్పుడైనా
బాధితులం మనమేగదా !

വിലക്കപ്പെട്ട അക്ഷരം

ലിംഗനിർണ്ണയ പരിശോധനയിൽ
പെൺകുഞ്ഞാണെന്നറിഞ്ഞതിനുശേഷം
സാമ്രാജ്യം നഷ്ടമായതുപോലെ
മൂന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ കരിമേഘം
ഉരുണ്ടുകൂടിയപോലെ
നിന്റെ മുഖം മങ്ങിപ്പോയത്
എന്തുകൊണ്ടാണമ്മേ?
എന്തിനാണെന്റെ ചെറുജീവനെ
കാറ്റിനെറിഞ്ഞുകൊടുത്തത്?

കളിയായ്പ്പോലും ആരെങ്കിലും
പൂവിതളുകൾ ഞെരിച്ചുകളയുമോ?
പിന്നെയെന്തിനാണ്
ഗർഭപാത്രതടാകത്തിൽ
വിരിയാൻ വെമ്പിനിൽക്കുന്ന
താമരമുകുളത്തെപ്പിഴുതെറിയാൻ
നിനക്കുതോന്നിയതമ്മേ?

കൊക്കുകൊണ്ടു മുട്ടത്തോടുപൊട്ടിച്ച്
കുഞ്ഞുപക്ഷി
തന്റെ കുഞ്ഞുചിറകുകൾ വിരിച്ച്
പുറം ലോകത്തേക്കെത്തിനോക്കുന്നു.
പശുക്കുട്ടിയാണെങ്കിലോ
സന്തോഷത്തോടെ തുള്ളിച്ചാടി നടക്കുന്നു.
പക്ഷിമൃഗാദികൾ പോലും
സ്വന്തം കുട്ടികളെ കൊല്ലുന്നില്ലല്ലോ.
പിന്നെ
ഞാനീലോകത്തേക്കു വരുന്നതിനെപ്പറ്റി
ഭയപ്പെടുന്നത്
എന്തിനാണമ്മേ?

കല്യാണത്തിനുശേഷം
കഴുത്തിൽ മഞ്ഞച്ചരടുകെട്ടി
സൂത്രധാരൻ തോൽപ്പാവയെയെന്ന പോലെ
ഞാൻ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുമെന്ന് ഭയന്നാണോ അമ്മേ?

കലയും സ്വപ്നവുമൊക്കെ നശിച്ച് ഞാൻ
നിറം മങ്ങിയ ചിത്രം പോലെയാവുമെന്ന ഭയമാണോ?

മരുഭൂമിയിലെ വെള്ളം പോലെ
മനുഷ്യത്വം വരളുമ്പോൾ
ആത്മാവിനെ പണക്കാർക്ക്
തോൽപ്പാവയെപ്പോലെ വിൽക്കുമ്പോൾ
വൃദ്ധസദനത്തിലേക്ക് പറവകളെപ്പോലെ
അമ്മമാരും ചേക്കേറുന്നു.
കുഞ്ഞുപെൺകുട്ടികൾ
വിലക്കപ്പെട്ട അക്ഷരമാകുന്നു.

അപ്പോൾ
പട്ടിണിയുടെ പാഠങ്ങൾ സ്വയം പഠിച്ച്
കുട്ടിയുടെ വിശപ്പുമാറ്റാൻ
ഒരമ്മയുമുണ്ടാകില്ല.
അർദ്ധരാത്രിയിൽ കതകിനു മുട്ടുന്ന സഹോദരന്
കഞ്ഞിവിളമ്പാൻ
അവിടെ ഒരു ചെറുപെങ്ങൾ ഉണ്ടാകില്ല.
അപ്പോൾ
ആണിന്റെ അഹങ്കാരത്തെ ശമിപ്പിക്കാൻ
ഒരു ഭാര്യയുമുണ്ടാകില്ല.

ഇതു തുടർന്നാൽ
നമ്മൾ കല്യാണം കഴിക്കാൻ
സ്ത്രീകൾക്ക് അങ്ങോട്ട് കാശുകൊടുക്കുന്ന രീതി
മടങ്ങിവരും.

(മൊഴിമാറ്റം: കെ.എം. പ്രമോദ്)

నీలి కవితలే రాస్తాము

స్త్రీ అంటే నీకు
అవక్ర విక్రమోపేత
అఖండ సాహసోపేత
వీర వనిత రుద్రమ దేవి
జ్ఞాపకం రాదు

స్త్రీ అంటే నీకు
పరిశోధనే పర్యాయపదమై
జీవించిన మేడం క్యూరీ
గుర్తుకు రాదు

స్త్రీ అంటే నీకు
ఆత్మ గౌరవనికి భంగం కలిగినపుడు
ఆంగ్లేయులను ఎదిరించిన
ఝాన్సీ లక్ష్మీభాయి
స్పురించదు

స్త్రీ అంటే నీకు
వేద వేత్తలతో వాదించి ఓడించిన
గార్గి మైత్రేయిలు జ్ఞప్తికి రాదు

స్త్రీ అంటే
నీ హృదయాకాశంలో
మెరిసే తారలు
అర్ధ నగ్న శిల్ప సుందరులే కదా

విజ్ఞాన శాస్త్ర రీత్యా
ప్రపంచం అణ్వాయుధం దాకా పయనించినా
అతివ దగ్గర మాత్రం

ఆదిమ యుగానికే తిరోగమిస్తుంది
స్త్రీ అంటే
శృంగారానికి సంకేతం
స్త్రీ అంటే ఒక సెక్స్ సింబల్
ఈ దృక్పధం మారదు కదా

కవికీ చిత్రకారుడికీ
నా శరీరమే కదా
వర్ణనీయ వస్తువు
చలన చిత్రాలకు
వ్యాపార ప్రకటనలకు
పెట్టుబడి నా శరీరమే కదా
స్త్రీ కి పర్యాయపదం
శరీరమే అని భావించిన మీకు
నా మనోభావాలు
నా అంతర్గత వేదనలు
అర్థం కావు
భాధ మనసును జ్వలింపచేసినపుడు
సమస్య హృదయాన్ని తొలిచివేసినపుడు
నా కలం పలుకుతుంది నిజం
ఆ నిజాలే నీలికవితలైతే
నీలి కవితలే రాస్తాము మేము
నిజాలే మా కవితా వస్తువులు.

ഞാൻ നീലക്കവിതകൾ എഴുതുന്നു

ഒരു പെണ്ണ്
നിങ്ങളെ
ധൈര്യവും നിർഭയത്വവും മുറ്റിനിൽക്കുന്ന
വീരവനിത രുദ്രമ്മാദേവിയുടെ മുഖത്തെക്കുറിച്ച്
ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയില്ല.

ഒരു പെണ്ണ്
നിങ്ങളെ
ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പര്യായമായ
മാഡം ക്യൂറിയെക്കുറിച്ച്
ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയില്ല.

ഒരു പെണ്ണ്

നിങ്ങളെ
ആത്മാഭിമാനം കാക്കാൻ
ബ്രിട്ടീഷുകാരോട് പടപൊരുതിയ
ഝാൻസി ലക്ഷ്മിഭായിയെക്കുറിച്ച്
ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയില്ല.

ഒരു പെണ്ണ്
നിങ്ങളെ
വേദപണ്ഡിതന്മാരെ ചർച്ചയിൽ തോൽപ്പിച്ച
ഗാർഗ്ഗിമൈത്രേയിമാരെ
ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയില്ല.

ഒരു പെണ്ണ്
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയാകാശത്തിലെ
തിളങ്ങുന്ന ഒരു താരം മാത്രമാണ്.
അർദ്ധനഗ്നയായ ഒരു ശില്പസുന്ദരപ്രതിമ.
വിജ്ഞാനശാസ്ത്രം
ആണവായുധങ്ങളിലേക്കു യാത്രചെയ്താലും
പെണ്ണിന്റെ കാര്യം വന്നാൽ ലോകം
ആദിമയുഗത്തിലേക്കു തിരിച്ചുപോകും.

ഒരു പെണ്ണ്
ശൃംഗാരത്തിന്റെ പ്രതീകം
സംവേദനത്തിന്റെ സൂചകം
കവിയാകട്ടെ, ചിത്രകാരനാകട്ടെ
എന്റെ ശരീരം
സുന്ദരലിപികളിൽ കൊത്തിവെയ്ക്കുന്നു.
എന്റെ ശരീരം
വെള്ളിത്തിരയുടെയും പരസ്യലോകത്തിന്റെയും
തലസ്ഥാനം.

നിനക്ക്
പെണ്ണിന്റെ മറ്റൊരു പേരാണ് ശരീരം.

എന്റെ മനസ്സിന്റെ

അന്തഃസംഘർഷങ്ങൾ
നിനക്കൊരിക്കലും മനസ്സിലാകില്ല
വേദന എന്റെ മനസ്സിനു തീപിടിപ്പിക്കുമ്പോൾ
പ്രശ്നങ്ങൾ എന്റെ ഹൃദയത്തെ പിടിച്ചുലയ്ക്കുമ്പോൾ
എന്റെ പേന
യാഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ചെഴുതുന്നു.

യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ നീലക്കവിതകളാണെങ്കിൽ
ഞങ്ങൾ നീലക്കവിതകൾ മാത്രമെഴുതും.
യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണ്
ഞങ്ങളുടെ
കവിതയുടെ
വിഷയം.

(മൊഴിമാറ്റം: കെ.എം. പ്രമോദ്)

సర్పపరిష్వంగం

అంతాబాగానేవుంది
అప్పటివరకు
కామంతోనైతేనేమి
మోహంతోనైతేనేమి
ఇరువురి తనువులు ఒకటైనాక
అద్వైత సిద్ధి పొందినాక
ఈలోకాన్నే మరిచిపోయిన
అమృతఘడియల్లో
అక్షరతూణీరంనుంచి
ఒకప్రశ్నలబాణం సంధిస్తావు
"జీతం ఎప్పుడిస్తారు"
వేశ్యకూడా ఆసమయంలో
ఆప్రశక్తితేదు
పశువైనా ప్రవర్తించదు
మరోవిధంగా

ఒక్కసారిగా
వేయిరాక్షస బల్లులు
మీదపాకినట్టు
మనసు ఝుడుసుకున్న ఆక్షణంలో
నాజీవితంనుంచి
దూరంగా సుదూరంగా
విజిలిలించేయాలనుకున్నాను
కాని భారతస్త్రీనైనందుకు
సంప్రదాయాల సజీవసమాధిలో
ఊపిరాడక గిలగిల కొట్టుకుంటూ
వివాహం ఊబిలో
కూరుకుపోతునప్పుడు
జీవితంనుంచి కాదుకదా
శరీరంనుంచైనా కించెతు కూడా
దూరం అవడం నాచేతుల్లో లేనిపని
క్షణక్షణం ఇలా
రాజీపడుతూనే
మృత్యుపర్యంతం
బ్రతికేస్తూనేవుంటాను

నీసర్పపరిష్వంగంలో

സർപ്പാലിംഗനം

എല്ലാം വളരെ നന്നായിരുന്നു
അതു വരെ.

കാമത്തോടെയാകട്ടെ
മോഹത്തോടെയാകട്ടെ
ഇരു മേനികൾ ഒന്നായി.
ലോകത്തെ മുഴുവൻ മറന്നുപോയ
നിർവൃതിയുടെ ആ മധുര മുഹൂർത്തത്തിൽ
നീ

നിന്റെ അക്ഷരങ്ങളുടെ ആവനാഴിയിൽ നിന്നും
ഒരമ്പെടുത്തു തൊടുത്തു
"എപ്പോഴാണ് നിനക്കു ശമ്പളം കിട്ടുക"

ഒരു വേശ്യപോലും
ഈ സമയത്ത്
ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കുകയില്ല
ഒരു വന്യമൃഗംപോലും
ഇങ്ങനെ പെരുമാറുകയില്ല.

പൊടുന്നനെ
ഒരായിരം രാക്ഷസപ്പല്ലികൾ
എന്റെമേൽ
ഇഴഞ്ഞുനടന്നു.

മനസ്സു ഞെട്ടിത്തരിച്ചുപോയ
ആ നിമിഷത്തിൽ
എനിക്കു നിന്നെ
എന്റെ ജീവിതത്തിൽനിന്നും
ദൂരേക്ക്, വളരെ ദൂരേക്ക്
പറിച്ചെറിയാൻ തോന്നുന്നു.

പക്ഷേ,
ഒരു ഭാരതസ്ത്രീയായതിനാൽ
ഞാൻ
യാഥാസ്ഥിതികത്വത്തിന്റെ ശവക്കല്ലറയിൽ
ജീവനോടെ കുഴിച്ചുമൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
വിവാഹത്തിന്റെ ചെളിക്കുണ്ടിൽ പൂണ്ട്
ഞാൻ ശ്വാസം കിട്ടാതെ പിടയ്ക്കുന്നു.

അതിനാൽ
ജീവിതത്തിൽനിന്നു പോയിട്ട്
എന്റെ ശരീരത്തിൽനിന്നുപോലും
നിന്നെ വിട്ടുകളയാൻ
എനിക്കാവില്ല.

ഓരോ നിമിഷവും സഹിച്ച് സഹിച്ച്
ഞാൻ മരണംവരെയുണ്ടാകും
നിന്റെ സർപ്പാലിംഗനത്തിലമർന്നുകൊണ്ട്.

(മൊഴിമാറ്റം: കെ.എം. പ്രമോദ്)

പതിപാക മോഹൻ

ജനനം 1972ൽ. ജന്മദേശം തെലങ്കാന കരിംനഗർ ജില്ല യിലെ സിരിസില്ല. കഫൻ, പച്ചബോട്ടു, തെഗിനപോഗു, സമുദ്രം തുടങ്ങി എട്ടുകവിതാസമാഹാരങ്ങൾ. കൂടാതെ ബാലസാഹിത്യം, വിമർശനം, ജീവചരിത്രം തുടങ്ങിയ ശാഖകളിലും നിരവധി പുസ്തകങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആന്ധ്ര പ്രദേശിലെ സംസ്ഥാന യുവസാഹിത്യപുരസ്കാരവും ബാ ലസാഹിത്യപുരസ്കാരവും ലഭിച്ചു.

రొట్టె సూర్యుడు

మిట్టమధ్యాన్నం అవగానే
ఉన్నట్టుండి చెట్టుకు చలనమొస్తుంది
నడి ఎండలోనూ
నిలువెల్లా వసంతం పూస్తుంది

బతుకు తండ్లాటలో
గూడునిడిసి ఎక్కడెక్కడికో
చెల్లాచెదురైన పక్షులన్నీ
కూడబలుక్కున్నట్లు
మూకుమ్మడిగా గుమిగూడతాయి

రెండు చక్రాల బతుకు బండిని
నెట్టుకుంటూ వస్తూ
స్టవ్, రేకు పెట్టె , సలాకీ సైకిల్ తో
అక్కడ
రొట్టె సూర్యుడు ఉదయిస్తాడు
ఎడమ చేతిలో దొప్ప
కుడి చేతిలో రొట్టె
ఆకలి తీర్చే అక్షయ పాత్రౌతాడు

అలసిన కండ్లలోకి
ఆకలి ఆరాటాలకు
నగరం నడిబొడ్డున
సాక్షాత్తూ అన్నపూర్ణాదేవి రూపం
రోటీ, సబ్జీ, కుల్చా

అచార్, దాల్, పరోఠాలతో
మాయల ఫకీరు నగరంలో
జగదేకవీరుడూ
నిద్రపోని నగరం కూడళ్ళలో
ప్రతి రోజూ ఉదయించే సూర్యులెందరో...

అనుకుంటాం గాని
నగరం అసలు రంగు
రొట్టి సూర్యుడు రాని నాడు తెలుస్తుంది
వాని సైకిల్ నడవని నాడు
ఇండియా గేట్ సాక్షిగా
ఢిల్లీ నగరం చెల్లా చెదరవుతుంది

(ఆరు రూపాయలతో భోజనం పెడుతూ వేలాది మంది ఆకలి తీరుస్తున్న ఢిల్లీ సైకిల రోటీ వాలాలను చూసి)

റൊട്ടിസൂര്യൻ

ഉച്ചതിരിഞ്ഞതോടെ
പൊടുന്നനെ മരങ്ങളുലഞ്ഞു.
കത്തുന്ന വെയിലിലും
വരവായ് വസന്തമെങ്ങും.

ജീവിതപ്പാച്ചിലിൽ
കൂടുവെടിഞ്ഞെങ്ങോ
ചിതറിപ്പോയ പക്ഷികൾ
പറഞ്ഞതുപോലെ
ഒരേകാലത്ത് ഒരുമിച്ചുകൂടുന്നു.

അടുപ്പും തകരപ്പെട്ടിയും
കയറ്റിയ സൈക്കിളിൽ
ഇരുചക്രജീവിതം തള്ളി
റൊട്ടിസൂര്യനെത്തുന്നു
ഇടതുകൈയിലിലക്കുമ്പിളും
വലതുകൈയിലന്നവുമായ്.

തളർന്ന കണ്ണുകളിലെ
ആകുലതകളും വിശപ്പുമകറ്റും

അക്ഷയപാത്രമാകുന്നവൻ.
നഗരഹൃദയത്തിൽ
അന്നപൂർണ്ണയുടെ
ആൾരൂപമാകുന്നവൻ.
റൊട്ടിയും കറിയും
അച്ചാറും പരിപ്പും
പൊറോട്ടയുമാകുന്നവൻ.

കുതന്ത്രങ്ങളുടെയും ചതികളുടെയും
നഗരത്തിൽ
നായകനായ്,
കണ്ണുചിമ്മാത്ത
രാത്രിയുടെ കവലകളിൽ,
ദിനവുമെത്ര സൂര്യനുദിച്ചാലും
ഞങ്ങൾക്കൊന്നുമില്ല.
എന്നാൽ റൊട്ടിസൂര്യൻ
ഉദിക്കാതിരുന്നാൽ
നഗരത്തിന്റെ
തനിനിറം മാറിമറിയും.

അവന്റെ സൈക്കിൾ
കറക്കം നിറുത്തിയാൽ
ഡെൽഹി നഗരം ചിതറുന്നതിന്
ഇന്ത്യാഗേറ്റ് സാക്ഷിയാകേണ്ടിവരും.

(ആയിരക്കണക്കിനു പാവങ്ങൾക്ക് ആറുരൂപയ്ക്ക് ആഹാരം നൽകുന്ന ഡെൽഹിയിലെ റൊട്ടിവില്പനക്കാരന്)

(മൊഴിമാറ്റം: എം.ആർ. രേണുകുമാർ)

నేతగాడు

వాడు
చేతుల్ని కదిపితేచాలు
ఆకాశం ఆకాశమే
అందమైన వస్త్రమౌతుంది
రంగురంగుల సీతాకోక చిలుకై
ఒళ్ళో వాలుతుంది

వాడు
మగ్గం గుంతలో కూసొని
టక.. టక..నేస్తుంటే
ఏకమైన "పడుగు –పేకలు"
పంచరంగుల రామచిలుకలై
తళుక్కున మెరుస్తాయి

'కండె'కదులుతూ
రంగై పులుముకుని
జరీ తీగెల కెంపై వాడు అల్లుకుపోతుంటే
చిత్రవర్ణాల ఇంద్రధనుస్సు
ఇంట్లో రంగురంగూల రాట్నమవుద్ది.మేఘవర్ణాల దారమై"పోసుకుంటుంది"
వాడు సరిజేసి
"అచ్చులతికి"నేత నేస్తే చాలూ
ఆకాశమే అందమైన చీరై
"గువ్వ పిల్లోలె"అగ్గిపెట్టె"గూటిలో ఒదిగిపోతుంది
మెరుస్తున్న మేఘాలన్నీ
పూలతీగలై అల్లుకుపోతాయి.

అందమైన వస్త్రమై నిలిచి
రంగురంగుల సీతాకోక చిలుకై ఎగిరి...

సప్త వర్ణాల ఇంద్ర ధనుస్సె కదిలిన వాడు
నేసిన నేత బుక్కెడు బువ్వ పెట్టక పోగా
ఆకలికి ఎన్కౌంటరౌతాడు–
తాను ఊపిరిని బిగబట్టి నేసిన గుడ్డ
తన కఫనని తెలియక
ప్రతిక్షణం మోస పోతూనే ఉంటాడు

നെയ്ത്തുകാരൻ

കരങ്ങളവൻ
ചലിപ്പിച്ചാൽ
ആകാശമാകെ
അഴകുള്ള തുണിയാകും.
മടിത്തട്ടിലൊരു
വർണ്ണപ്പറവ
ഇറങ്ങിയതുപോലാകും.

തറിയോടൊത്തിരുന്ന്
ടക് ടക് ഒച്ചയാലവൻ നെയ്താൽ
ഊടും പാവും കലർന്ന്
പഞ്ചവർണ്ണത്തത്തകളാകും.
വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്ന
ചായംപൂശിയ
നൂൽച്ചുരുളുകൾ കലമ്പും.

മിന്നും ഗിൽറ്റുനൂലുകളാലവൻ
നെയ്യുമ്പോൾ
നൂലുകൾ
വർണ്ണമേഘങ്ങളായിളകും.
വീട്ടകത്ത് റാട്ടൊരു
മഴവില്ലായിമാറും.

ഊടും പാവും

അവൻ ചേർത്താൽ
ആകാശം ചേലുള്ളപുടവയാകും.
തീപ്പെട്ടിക്കൂട്ടിലെ
കിളിക്കുഞ്ഞനെപ്പോൽ
കിടന്നപുളയും.
പഞ്ഞിമേഘങ്ങൾ
മുന്തിരിപ്പൂക്കളായ്
ചുറ്റിപ്പടരും.
ചാരുതയോലുമാടയായ്
വർണ്ണപ്പറവപോൽ പാറും.

മഴവില്ലുപോലത്
മറയുമ്പോൾ
ഒരുരുളച്ചോറല്ല
കത്തും വിശപ്പാകും
നെയ്ത്തുകാരൻ
അഭിമുഖീകരിക്കുക.

ശ്വാസംപിടിച്ചവൻ
നെയ്ത്ത വസ്ത്രം
അറിയാതവന്റെ
ശവക്കച്ചയായ് മാറുന്നു.
ചതിക്കപ്പെടുകയാണ്
അവനോരോ നിമിഷവും.

(മൊഴിമാറ്റം: എം.ആർ. രേണുകുമാർ)

మరణం నీ మానవ హక్కే

పొద్దస్తమానం
కళ్ళలో వత్తులేసుకుని
పేగులు పికిలిపోతున్నా పేగులతికి
పడుగుపేకల్ని కలనేసినవాడివి

ఒక్క చేతికదలికతో
లక్ష చుక్కల్ని రాల్చి
రంగురంగుల ఇంద్ర ధనుస్సుల్ని
వాకిట్లో కుమ్మరించేవాడివి

జోటగొట్టి..పూటిగోట్టి..పోగుల్ని సరిజేసి
ఏ పూటకాపూట గంజినీళ్ళతో జరిపేవాడివి
రక్తాన్ని రంగులపూసి
నరాలపోగుల్ని అచ్చులతికి నేసేవాడివి

నీకునువ్వు కరిగి ఆవిరైపోయి
సీతాకోకచిలుకలు..రాయంచలు..మల్లెమొగ్గలు
అందాలు కుప్పలుపోసేవాడివి

బాధలు నీకివ్వాళ్ళ కొత్తయినట్టు
ఆకలినీకసలే తెలియనట్టు
నీకు నువ్వే అంతిమతీర్పిచ్చుకున్నావ్
కన్నీరే తెలియనట్టు శాసించు కున్నావ్

పాతాళంలోకి పాతుకుపోయిన
నీ అసహాయపు చూపుల సాక్షిగా చెబుతున్నా
నీ రెక్కల్ని విరిచేసి
మగ్గాల్ని కూల్చేసి
బతుకును వల్లకాడు చేసి
నమ్ముకున్న వృత్తినే నిషిద్ధ క్షేత్రం చేసిన
సింథటిక్ వ్యవస్థ సాక్షిగా చెబుతున్నా

చేసే చేతులకు
కదిలే అడుగులకు

పని కల్పించకపోవడం రాజ్యం సహజాతమైతే

మారణం నీ మనవ హక్కే.

മരണം നിങ്ങളുടെ മനുഷ്യാവകാശമാണ്

വയറുകത്തുമ്പോഴും
ഒരുപോള കണ്ണടയ്ക്കാതെ
രാവെന്നോ പകലെന്നോ നോക്കാതെ
ഊടും പാവും
ചേർത്തത് നീയാണ്.

ഒരൊറ്റ
കരചലനത്താൽ നീ
നക്ഷത്രലക്ഷങ്ങളെ
പൊഴിക്കുന്നു.
മഴവില്ലുകളെ വീഴ്ത്തുന്നു.

രാപ്പകലില്ലാതെ നീ
തലങ്ങും വിലങ്ങും
തറിയിൽ ഇഴകൾ പാകുന്നു.
ചോര നീരാക്കി
കഞ്ഞിവെള്ളം
കുടിച്ചു ജീവിക്കുന്നു.
ഞരമ്പുകളെ
പശനൂലുകളാക്കി
ഒരു ചാൺ വയറിനായ് നെയ്യുന്നു.

കൈനിറച്ചും
ചോറുതരാനതിനായില്ലെങ്കിലും
റാട്ടിൽ നിനക്ക്
വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നു.
നിന്റെ വിയർപ്പിലേക്ക്

നീ ഉരുകിച്ചേർന്നു.
പൂമ്പാറ്റകളുടെയും
അരയന്നങ്ങളുടെയും
മുല്ലമൊട്ടുകളുടെയും
ചേലിൻ കുമ്പാരങ്ങളിൽ
നീ കിടന്നു.

വിശപ്പിനെ മറന്ന്
കഷ്ടതകളെ ചുമന്ന്
കണ്ണുനീരുകുടിച്ച് നീ
നിന്റെ അന്ത്യവിധി എഴുതുന്നു.

അശരണമായ
നിന്റെ കണ്ണുകൾ
കുഴിയിലാണ്ടു പോയിരിക്കുന്നു.
ചിറുകുകൾ ഒടിഞ്ഞ്
തറികൾ തകർന്ന്
നിന്റെ ജീവിതം
ശവപ്പറമ്പായിരിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ ചോറായിരുന്ന
തൊഴിലിനെ താറുമാറാക്കിയ
പുതിയ കാലത്തെ
ഞാൻ പഴിയ്ക്കുന്നു.

നെയ്യുന്ന കരങ്ങൾക്കും
ചലിക്കുന്ന കാലുകൾക്കും
പണി നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നത്
നാട്ടിൽ സാധാരണമായിരിക്കുന്നു.

മരണം നിങ്ങളുടെ മനുഷ്യാവകശമാണ്.

(തെലുങ്കാനയിലെ 'സിരിസില്ല'യിൽ അടുത്തകാലത്ത് ആത്മാഹുതി ചെയ്ത 37 പവർലും നെയ്ത്തുകാർക്ക് ആദരാഞ്ജലി അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് എഴുതിയത്)

(മൊഴിമാറ്റം: എം.ആർ. രേണുകുമാർ)

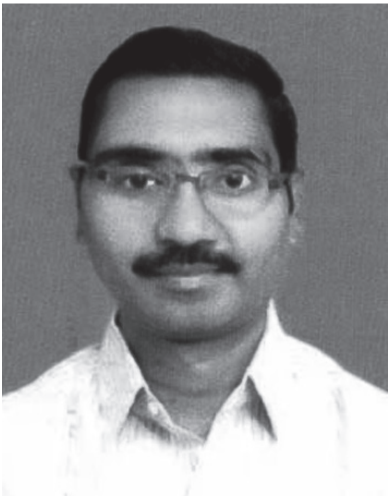

മന്തിരി കൃഷ്ണമോഹൻ

തെലുഗു കവി. ജനനം 1978. സ്വദേശം ആന്ധ്രപ്രദേശിലെ പ്രകാശം ജില്ലയിലെ മാർകാപുരം. മട്ടി പലകലു, പ്രവചിഞ്ചെ പാടാലു എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു കവിതാസമാഹാരങ്ങൾ. കേന്ദ്രസാഹിത്യ അക്കാദമിയുടെ യുവ പുരസ്കാരം (2013) ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചെറുകഥ, സാഹിത്യവിമർശം, സംഗീതം എന്നിവയിലും അഭിരുചി.

రాత్రి

పగలు
కనిపించకుండా వెళ్ళిపోయాక
రణగొణ ధ్వనులన్నింటినీ సర్దిపెట్టి
నిశ్శబ్దంగా కూర్చుంటుంది – రాత్రి–
నిండా నిశ్శబ్దం.

అలసిన వాళ్ళు
ఆలోచించిన వాళ్ళు, ఆరాటాలకు పోయి
చల్లారిన వాళ్ళు
మత్తుగా నిశ్శబ్దంలోకి వెళ్ళిపోతారు

రాత్రి ఒంటరి కాదు
రాత్రికి తోడుగా మేల్కొని
దిక్కుల్ని వెలిగించే ప్రాణులు కొన్ని,
విశ్వాసాల్ని వెదజల్లుతూ!

కొందరు
పగళ్ల రాతి యాంత్రికతను
బద్దలు చేసే యుద్ధంలో –
అయినా శబ్దాలు విస్ఫోటించవు.

నిశ్శబ్దాన్ని ఆరాధించే వాళ్ళు
కళ్ళని పెద్దవి చేసుకుని
తమలోకి తాము జారిపోతారు

రాత్రిని ఆస్వాదిస్తారు
రాత్రిని చుంబిస్తారు
రాత్రి గాఢాలింగనంలో కరిగిపోతారు

రాత్రి,
సిగ్గుల్ని పూయిస్తుంది

ఉదయానికవే పువ్వులుగా విచ్చుకుంటాయి

రాత్రి,
తారల కల్పతరువు
కరిగి, వెన్నెలూరే బరువు
రాత్రి నిండా చీకటే ఉండదు
నిజానికి కొందరు
రాత్రిపూటే వెలుగును చూస్తారు.

രാത്രി

പകൽ കാഴ്ചയിൽ നിന്നുമറയുമ്പോൾ
ഒച്ചയും ബഹളവുമൊതുക്കി
രാത്രി ഇരിക്കുകയാണ്, നിശ്ശബ്ദം
നിറഞ്ഞ നിശ്ശബ്ദത.
ക്ഷീണിച്ചവർ– കായക്ലേശത്താൽ,
ചിത്താധ്വാനത്താൽ
ഉദ്വേഗമടങ്ങിയവർ,
ലഹരിയിൽ
നിശ്ശബ്ദതയിലേക്കു പോകുന്നു.
രാത്രി ഒറ്റയ്ക്കല്ല
വിശ്വാസത്തിന്റെ
വിത്തുകൾ വിതറി
ദിശതെളിയിക്കാൻ
അവിടെ ഉണർന്നിരിക്കുന്ന
ഒരുപാട് ജീവികളുണ്ട്

ചിലർ,
ശിലപോലുള്ള ആ യാന്ത്രികദിവസങ്ങളെ
തകർത്തെറിയുന്ന യുദ്ധത്തിലാണ്
വിസ്ഫോടനങ്ങൾ പുറത്തുകേൾക്കാതെ.
നിശ്ശബ്ദതയെ ആരാധിക്കുന്നവർ
കണ്മിഴിച്ച്
അവരിലേക്കുതന്നെ വഴുതിവീണ്
രാവിനെയാസ്വദിക്കുന്നു, അതിനെയുമ്മവെക്കുന്നു
രാത്രി ഗാഢാലിംഗനത്തിൽ അലിഞ്ഞുപോകുന്നു
നാണത്താൽ തുടുക്കുന്നു
ഉദയം പൂക്കളായി വിരിയുന്നു
രാത്രി, താരകങ്ങൾ വിരിയുന്ന
കല്പതരു.
ഘനീഭവിച്ച രാത്രി
അലിഞ്ഞ് നിലാവായി പടരുന്നു.
രാത്രി ഒരിക്കലും
സമ്പൂർണ്ണമായ ഇരുട്ടല്ല
വാസ്തവത്തിൽ
ചിലർ, ഇത്തരം ഇരുളുമൂടിയ രാവിലേ,
പ്രകാശം കാണാറുള്ളൂ.

(മൊഴിമാറ്റം: സിന്ധു കെ.വി)

ఇద్దరి మధ్య

నీకు నాకు మధ్య
అడ్డుగోడలా వున్నదేమిటి?
ఒకటీ రెండేళ్ళ వయసంతరం
బహుశ, మూడు నాలుగేళ్ల
చీకటి రాత్రులు–

నువు హస్తం చాచినప్పుడు
నేను అత్తిపట్టిలా ముడుచుకు పోవడం
నేను గుప్పిట విప్పినప్పుడు
నువ్వు నిర్దాక్షిణ్యంగా
చేతిని నరుక్కోబోవటం

ఇంతకీ నీకు నాకు మధ్య
అడ్డుగోడలా వున్నదేమిటి?
బహుశా గడ్డకట్టిన
ఒక దుఃఖ సముద్రం
బహుశా ఏవంతెనా లేని
వేదనా లోయ–

నువ్వు కుడిచెయ్యి ఎత్తినపుడు
నేను ఎడమను సాచడం
నేను ఎడమకు మళ్ళినపుడు
నువ్వు పెడ ముఖం పెట్టడం
ఇంతకీ నాకు నీకు మధ్య
అడ్డుగోడగా వున్నదేమిటి
కొన్ని అనివార్య జ్వాలా క్షణాలు
కొన్ని కన్నీటిపరదాలు
నువ్వు నేనూ ఏనాడూ
స్పృశించని మాటలు విప్పుకోని హృదయాలు
నా భుజం మీద నువ్వూ
నీ భుజం మీద నేనూ
చెయ్యి వెయ్యలేని పిరికితనాలు!
ఇంతకీ నీకు నాకు మధ్య

ఈ అడ్డుగోడలేమిటి?
బహుశా కరగని పశ్చాత్తాపాలు
తరగని అహంకారాలు!

രണ്ടുപേർക്കിടയിൽ

നിനക്കുമെനിക്കുമിടയിൽ നിൽക്കുന്ന
തടസ്സമെന്താണ്?
ഒന്നോ രണ്ടോ വർഷത്തെ പ്രായവ്യത്യാസമാകാം
അല്ലെങ്കിൽ,മൂന്നോ നാലോ വർഷങ്ങളോളം
നാം ചെലവഴിച്ച ശോകരാത്രികളാകാം
നീ എന്റെ നേർക്ക് കൈനീട്ടുമ്പോൾ
ഞാനൊരു തൊട്ടാവാടിയെപ്പോലെ ചുരുങ്ങുന്നു
ഞാൻ അടച്ച കൈ തുറക്കുമ്പോൾ
നീ നിന്റെ കൈ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യം മുറിച്ചുമാറ്റുന്നു.
നിനക്കുമെനിക്കുമിടയിൽ
തടസ്സമെന്താണ്?
ഒരുപക്ഷേ, തണുത്തുറഞ്ഞ ഒരു
ശോകസമുദ്രം
മേൽപ്പാലമില്ലാത്ത താഴ്വര
നീ, നിന്റെ വലതുകൈ ഉയർത്തുമ്പോൾ
ഞാൻ ഇടതുകൈ നീട്ടുന്നു.
ഞാൻ ഇടത്തോട്ടു തിരിയുമ്പോൾ
നീ മുഖം തിരിക്കുന്നു
എനിക്കും നിനക്കുമിടയിൽ
തടസ്സമെന്താണ്?
ചിലപ്പോൾ അനിവാര്യമായ ചില
ജ്വലിക്കുന്ന നിമിഷങ്ങളാകാം
കണ്ണീർ തിരശ്ശീലകളാവാം
പറയാൻ മടിക്കുന്ന പുലമ്പലുകളാകാം
അഥവാ, വിടരാത്ത ഹൃദയങ്ങളാകാം

നീ എന്റെ തോലിൽ, ഞാൻ നിന്റെ തോളിൽ
പക്ഷേ, ധൈര്യമുണ്ടായില്ല
കൈകൾ പരസ്പരം ചേർ<u>ത്തു</u>വെക്കാൻ.
നിനക്കുമെനിക്കുമിടയിൽ
തടസ്സമെന്താണ്?
ഉറഞ്ഞുകൂടിയ പശ്ചാത്താപമാവാം, അഹന്തയാവാം.

(മൊഴിമാറ്റം: സിന്ധു കെ.വി.)

పొయెమే రాయనక్కరలేదు

పొయెమే రాయనక్కరలేదు – ఒకరోజు
నీ స్మృతి పేటిక లోకి కొన్ని దృశ్యాలు
అపురూపమైనవో అపూర్వమైనవో
చేరవేస్తే చాలు –

నీ హృదయసీమ విచలితం చేసే
ఉద్వేగభరితం చేసే, నిన్ను ద్రవింపజేసే
ఒక జీవనానుభవం పొందితే చాలు–
కళాత్మకమో, అది సంఘర్షణాత్మకమో
వో క్లాసిక్ నీ కంటపడితే చాలు

నిన్ను ఊపి ఊగించి శాసించి
ఊపిరాడనివ్వని
ఓ ఉధృత ప్రజాపోరాటాన్నో రణాన్నో
నీ మనోనేత్రం దర్శించగలిగితే చాలు–
పొయెమే రాయనక్కరలేదు

ఓ అన్నార్థి ఆక్రందనో
అనాధ బతుకుపోరో
నడిరేయి చెట్టుక్రింద ముడుచుక్కూర్చున్న
నిరాశ్రయి
ముదుసలి అమ్మ ఆరాటమో
దగాపడ్డ చెల్లి ఆత్మహననమో...

వ్యథ చెంది
యీ స్వార్థ అరాచక నీతిబాహ్య కుటిల వ్యవస్థ మీద
ఆగ్రహం పొంగితే చాలు
పొయెమే రాయనక్కరలేదు–

నీ కంట్లో
పాయలు పాయలైన ఎర్రని ప్రేమజీర
భళ్ళున బద్దలైన ఒక నీటితెర
ఓ దయాపూర్ణ వెన్నెల విచ్చుకుంటే చాలు–
ఇవాల్టికి నువ్వు జీవించినట్టే
యీ రోజు మహోజ్వలంగా ముగించినట్టే–
సృజనశీలీ! నా ఆత్మరూపుడా!
ఒకరోజు నువు
పొయెమే రాయనక్కరలేదు–

എന്നും കവിത എഴുതേണ്ടതില്ല

ഏതെങ്കിലും ഒരു ദിവസം, അന്നേവരെ അജ്ഞാതവും
പ്രത്യേകിച്ച് അപൂർവ്വവുമായ ചില ദൃശ്യങ്ങൾ
ഓർമ്മയുടെ പേടകത്തിലേക്കു നേരിട്ടയക്കാൻ
നിങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നുവെങ്കിൽ, അന്ന്
നിങ്ങൾ ഒരു കവിത എഴുതേണ്ടതില്ല.
നിങ്ങളെ ഇളക്കിമറിക്കുന്നതോ, ഉദ്വേഗഭരിതമാക്കുന്നതോ
ദ്രവിപ്പിക്കുന്നതോ ആയ എന്തെങ്കിലും
അനുഭവം ഉണ്ടാകുന്നുവെങ്കിൽ
നിങ്ങൾ കവിത എഴുതേണ്ടതില്ല
കലാത്മകമായ, ത്രസിപ്പിക്കുന്ന
ഒരു ക്ലാസ്സിക്
നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയാൽ, അതുമതി
പിന്നെ, നിങ്ങൾ കവിത എഴുതേണ്ടതില്ല.
നിങ്ങളെ ഉലയ്ക്കുകയോ കുടയുകയോ

ശ്വാസമപഹരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന
ജനമുന്നേറ്റമോ പടപ്പുറപ്പാടോ
നിങ്ങളുടെ അകക്കണ്ണിൽ
കാണാൻ പറ്റുന്നുവെങ്കിൽ
പിന്നെ, നിങ്ങൾ ഒരു കവിത എഴുതേണ്ടതില്ല.
അന്നമിരക്കുന്നവന്റെ നിലവിളി
ഒരനാഥന്റെ ജീവിതസമരം
അർദ്ധരാത്രി മരച്ചുവട്ടിലിരിക്കുന്ന,
ആരും നോക്കാനില്ലാത്ത
വൃദ്ധയായ അമ്മയെക്കാണുമ്പോഴുള്ള വ്യാകുലത
ചതിക്കപ്പെട്ട പെണ്ണുങ്ങളുടെ ആത്മഹത്യ...
ഇത്തരം ദാരുണതകളാൽ
സ്വാർത്ഥവും അരാജകമായതും
അന്യായം നിറഞ്ഞതും കുടിലവുമായ സമൂഹത്തോട്,
ക്രോധം നുരഞ്ഞുപൊന്തുകയാണെങ്കിൽ
പിന്നെ, നിങ്ങൾ കവിത എഴുതേണ്ടതില്ല
നിങ്ങളുടെ കണ്ണിലെ മനോഹരമായ
ചുവപ്പുവരകൾ, പ്രണയഗീതികൾ–
കണ്ണിലോളംവെട്ടി തുളുമ്പിവീണു
ചിതറിയതിനുശേഷം–
അവയിൽ ദയാപൂർണ്ണമായ വെണ്ണിലാവുപൂത്താൽ
ആ ഒരു ദിവസത്തേക്കെങ്കിലും
നിങ്ങൾ ജീവിക്കുന്നു
നിങ്ങളാ ദിവസത്തെ
പ്രോജ്ജ്വലമാക്കിയിരിക്കുന്നു.
ക്രിയാത്മകനായ കലാകാരാ, എന്റെ ആത്മസ്വരൂപമേ
പിന്നെ നീ, ഒരു കവിത എഴുതേണ്ടതില്ല.

(മൊഴിമാറ്റം: സിന്ധു കെ.വി.)

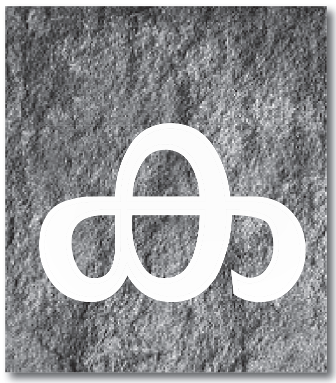

മലയാളകവിതകൾ

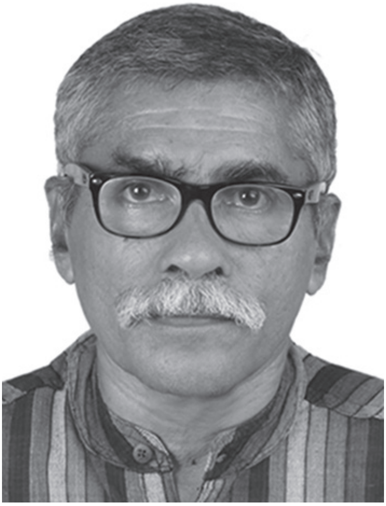

എൻ.ജി. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ

ജനനം 1949-ൽ വടക്കൻ പറവൂരിലെ ഏഴിക്കരയിൽ. ഒരു കുരുവി ഒരു മരം, ചെറുതു വലുതാവുന്നത്, യന്ത്രവും എന്റെ ജീവിതവും, പശുവിനെക്കുറിച്ച് പത്തു വാചകങ്ങൾ എന്നിവ കവിതാസമാഹാരങ്ങൾ. ഇംഗ്ലീഷ് പരിഭാഷ Ten sentences about the cow and other poems എന്ന പുസ്തകമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാനമ്മയ്ക്കു സ്തുതി (മരിയോ വെർഗാസ് യോസ), ദൈവമാകാൻ കൊതിച്ച ബസ് ഡ്രൈവർ (എറ്റ്ഗാർ കെരറ്റ്)-വിവർത്തനങ്ങൾ. അമെച്വർ നാടകരംഗത്തു പ്രവർത്തിച്ചു. കൊച്ചിൻ കോളേജിൽ ഇംഗ്ലീഷ് അധ്യാപകനായിരുന്നു.

.

കടലാസുവിദ്യ

കടലാസെടുത്ത്
നടുവേ മടക്കി
അടഞ്ഞ വക്കിൻമൂലകൾ
ഉള്ളിലേക്കു മട്ടത്രികോണം വച്ചു
തുറന്ന വക്കുകൾ മടക്കി
തുമ്പുകൾ കീറിമാറ്റി
ചതുരം ക്രമപ്പെടുത്തി
വശങ്ങൾ വലിച്ചുതുറന്ന്
വഞ്ചി വിരിയിച്ച്

കോൺക്രീറ്റുമുറ്റത്ത്
പൊരിവെയിലിൽ
വച്ചു ഞാൻ

ആർക്കും ചെയ്യാവുന്ന
ഒരു കടലാസുവിദ്യ
അത്രയേ ഉള്ളൂ.

ಕಾಗದದ ದೋಣಿ

ಹಾಳೆ ಕೈ ಗೆತಿತ್ಕೊಂಡು
ನಡುವಲಲ್ ಮಡಚಿ
ಮುಚಿಚ್ದ ಮೂಲೆಗಳ
ಒಳಕೆಕ್ ತಿರ್ಕೋಣಕೆಕ್ ತಂದು
ತೆರಕೊಂಡ ಮೂಲೆಗಳ ಮಡಚಿ
ಉಳಿದ ಅಂಚುಗಳ ಹರಿದು ಹಾಕಿ

ಮೂಲೆಗಳ ಎಳಕೊಂಡು
ಚೌಕಕೆಕ್ ಸರಿಮಾಡಿ
ದೋಣಿಯನುನ್ ಅರಳಿಸಿ
ಕಾಂಕಿರ್ೕಟು ನೆಲದಲಲ್
ಬಿರುಬಿಸಿಲಲಲ್ಟಿಟ್ ನಾನು

ಯಾರೂ ಮಾಡಬಹುದಾದ
ಒಂದು ಪೇಪರ್ ವಿದೆಯ್

ಇದು ಇಷೆಟ್ೕ

(Translated into Kannada by Abdul Rasheed)

కాగితం పడవ

కాగితానిన్ తీసుకొని
మధయ్కు మడచి
తిర్కోణాకారంలో
చతురసార్కారంలో
విచుచ్కొనన్ పువువ్లా
పడవను తయారు చేసి
మండుతునన్ ఎండలో
వదిలాను
కాగితం పడవను
ఎవరైనా తయారు చేసాత్రు

అంతేగదా!

(Translated into Telugu by Mandarappu Hymavati)

കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ പാർക്ക്

ഒരേ സമയം രണ്ടു വിചാരം
ആത്മഹത്യ
കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ പാർക്ക്
കൃഷി നശിച്ച്
ബാങ്കുകാരു നിരങ്ങി
ഇനി എളുപ്പം മരണം
വിഷമടിച്ചോ തൂങ്ങിയോ
ഇഴിച്ചിൽബഞ്ച്
പൊന്തുന്ന താഴുന്ന സീസാ
അച്ഛനമ്മമാർ ആട്ടുന്ന
കറങ്ങും തൊട്ടിലുകൾ
വളഞ്ഞാർത്ത് തണൽമരം
അമ്മ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു
വിഷച്ചോറുരുട്ടുന്നു
സ്വയം കഴിക്കുന്നു
'കാവുക്കുട്ടി മെമ്മോറിയൽ'
എന്നെഴുതിയ
ഇഴിച്ചിൽബഞ്ചിൽ നിന്നും
കുഞ്ഞുങ്ങൾ
പേടിച്ചും ചിരിച്ചും
ഏത് ആദ്യം
ആദ്യം
ആത്മഹത്യയെക്കുറിച്ചെഴുതും
പിന്നെ പാർക്കിനെക്കുറിച്ച്
ആത്മഹത്യ ചെയ്തവരുടെ
കുഞ്ഞുങ്ങളും
പാർക്കിൽ വന്ന്
കളിച്ചോട്ടെ.

ಮಕಕ್ಳ ಉದಾಯ್ನ

ಒಂದೇ ಸಮಯ
ಎರಡು ವಿಚಾರ
ಒಂದು ಆತಮ್ಹತೆಯ್
ಇನೊನ್ಂದು ಮಕಕ್ಳ ಉದಾಯ್ನ

ಕೃಷಿ ನಾಶಗೊಂಡು
ಬಾಯ್ಂಕಿನವರು ಬಂದು ಕುಂತು
ಇನುನ್ ಸುಲಭ ಮರಣ
ವಿಷ ಕುಡಿದೋ ಹಗಗ್ ತಗೊಂಡೋ

ಇಳಿಜಾರುಬಂಡಿ
ಉಯಾಯ್ಲೆ
ಹೆತತ್ವರು ತಿರುಗಿಸುವ
ತಿರುಗು ತೊಟಿಟ್ಲುಗಳು
ಬಾಗಿಕೊಂಡಿರುವ ನೆರಳ ಮರಗಳು

ಅಮಮ್ ಮಕಕ್ಳಿಗೆ
ವಿಷದ ಅನನ್ ಉಂಡೆಗಟುಟ್ತಿತ್ದಾದ್ಳೆ
ತಾನೂ ತಿನುನ್ತಾತ್ಳೆ
ಕಾಮಕುಟಿಟ್ ಸಾಮ್ರಕ ಎಂದು ಬರೆದಿರುವ
ಜಾರುಬಂಡಿಯಿಂದ
ಮಕಕ್ಳು ಭಯಗೊಂಡು ನಗುತಾತ್

ಯಾಮದು ಮೊದಲು

ಮೊದಲು
ಆತಮ್ಹತೆಯ್ಯ ಕುರಿತು ಬರೆ
ಆನಂತರ ಉದಾಯ್ನದ ಕುರಿತು

ಆತಮ್ಹತೆಯ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರ
ಕಂದಮಮ್ಗಳೂ
ಉದಾಯ್ನಕೆಕ್ ಬಂದು
ಆಡಿಕೊಳಳ್ಲಿ

(Translated into Kannada by Abdul Rasheed)

పిలల్ల పారుక్

ఒకే సమయంలో
రెండు ఇతివృతాత్లు
పిలల్ల పారుక్
ఆతమ్హతయ్
దేని గురించి రాయను
ధవ్ంసమైన వయ్వసాయం
బాయ్ంకు అధికారులు వచిచ్
గొంతు మీద కూరుచ్నానరు
ఎపుప్డు అపుప్ తీరుసాత్వని
ఉరివేసుకొనో
విషం మింగో
ఆతమ్హతయ్ చేసికోవడం తేలిక
ఊగుతునన్ ఊయల
పైకి కిందకి తూగుతునన్ సీసా
వృకష్చాయలోల్
పారుక్లో పిలల్లను ఆడిసూత్
అమమ్మమ్లు నాయనమమ్లు
చినన్రులను ఉయయ్ల ఊపుతూ
ఆడుకొంటునన్రు అమమ్లు కూడ
అకక్డ బలల్ల మీద
“ కామకుకటిట్ మెమోరియల్ “
అని రాసి వుంది
ఏది మొదటిది ఆతమ్హతాయ్
పిలల్ల పారాక్
ఆతమ్హతయ్ చేసికొనన్
తండుర్ల పిలల్లు కూడా

ఆడుకుంటారు పారుక్లోకి వచిచ్.

(Translated into Telugu By Mandarappu Hymavati)

சிறுவர் பூங்கா

ஒரே நேரத்தில்
இரண்டு சிந்தனை

தற்கொலை
சிறுவர் பூங்கா

வேளாண்மை பாழ்
வங்கிகளின் நெருக்குதல்
இனி மரணம் எளிது
விஷமருந்தி
அல்லது கயிற்றில் தொங்கி

பூங்காவில்
சாய்வுப் பலகை
உயர்ந்து தாழும் சீசாப்பலகை
அம்மாவும் அப்பாவும்
சிற்றிவிடுகின்ற சுழல் ராட்டினம்
நிழல் தரும் வளைந்த மரங்கள்

குழந்தைகளுக்கு
விஷச்சோறு ஊட்டிவிட்டு
பின் தானும் உண்கிறாள் தாய்

காவுக்குட்டி நினைவாக என்றெழுதப்பட்ட
சாய்வுப் பலகையில்
பயத்துடனும் சிரித்தப்படியும் குழந்தைகள்

எதை முதலில் எழுதுவது
முதலில் தற்கொலை
பிறகு பூங்கா

தற்கொலை செய்து கொண்டவர்களின்
குழந்தைகள்

பூங்காவில் வந்து விளையாடட்டுமே.

(Translated into Tamil by Sukirtha rani)

അനന്തം

തെങ്ങിൻതൈമേൽ
ഒരു കാക്കത്തമ്പുരാട്ടി
മാവിൻചില്ലയിൽ
ഒരു മാടത്തക്കുടുംബം
പുൽക്കതിരുകൾ തൊട്ടു പറന്ന്
മഞ്ഞത്തുമ്പിയുടെ
ശബ്ദമില്ലാത്ത ഹെലിക്കോപ്റ്റർ
തെങ്ങോല വിറച്ചു
ഓലയിൽ ഇളംമഞ്ഞവെയിൽ.

അങ്ങേപറമ്പിൽ
പിള്ളേർ
ബൗണ്ടറിയോ ക്യാച്ചോ കൂവി.

നീയില്ലെന്ന വേദനയോടെ
നിന്റെ കണ്ണുകളുടെ
തെളിനീർത്തടാകത്തിൽ
ഇതെല്ലാം
കണ്ടു കണ്ടിങ്ങിരിക്കുന്നതിനെ
ദൈവം എന്നു പറയുന്നു.

అనంతం

గడ్డి కొసలపై కూర్చున్న
చిన్న చిన్న పిట్టలు
ఆకాశంలో ఎగురుతున్న హెలికాప్టర్‌లా
సడిలేకుండా ఎగురుతున్న
పసుపు రంగు సీతాకోకచిలుకలు
చిరుగాలికి
అటూ ఇటూ కదులుతున్న తాటి ఆకులు
సాయం సంధ్యకు ముందు
లేత పసుపు రంగు ఎండలో

“కేచ్ కేచ్” “బౌండరీ”
అని కేకలు వేసూత్ ఆడుకొంటునాన్రు పిలల్లు
సఫ్టికసదృశమైన
నీలనయన తటాకాలోల్
పర్తిఫలించిన దృశాయ్లను చూసిన
ఆ వయ్కిత్ ఇపుప్డు లేడు
నా గుండెలన్ తొలుసుత్నన్
అతడు లేని వేదనను
నేనికకక్డ కూరొచ్ని
అనుభవిసుత్నాన్
దానినే అంటారు

దైవమని .

(Translated into Telugu by Mandarappu Hymavati)

முடிவிலி

தென்னை மரத்தில் ஒரு கரிச்சான் குருவி
மாமரத்தில்
ஓர் ஊர்க்குருவி குடும்பத்துடன்
புற்கதிர்களின்மேல்
சத்தமில்லாத ஹெலிகாப்ட்டர் போல
மஞ்சள் தும்பிகள்
தென்னங்கீற்றுகள் அதிர்கின்றன
அவற்றின்மேல்
மெல்லிய மஞ்சள் வெயில்
அந்தப் பக்கத்தில்
சிறுவர்கள் கூட்டலிடுகிறார்கள்
பவுண்டரிதான்... பந்தைப் பிடி...
நீ இல்லாத துயரத்துடன்
உன் கண்களின்
தெளிந்த நீர்த் தடாகத்தில்
இவற்றைப் பார்த்துப் பார்த்து
இங்கிருத்தலை

என்ன சொல்வார் கடவுள்.
(Translated into Tamil by Sukirtharani)

ಅನಂತ

ತೆಂಗಿನ ಗಿಡದ ಮೇಲೆ ಕಾಜಾಣಗಳು
ಮಾವಿನಕೊಂಬೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಿಳಿವಿಂಡು
ಗರಿಕೆ ಹುಲ್ಲ ಹೂವ ಮೇಲೆ
ಸದ್ದಿಲ್ಲದ ಹೆಲಿಕಾಪ್ಟರ್ ಚಿಟ್ಟೆಗಳು
ತೆಂಗಿನ ಗರಿ ಕಂಪಿಸಿತು
ಗರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಎಳೆಹಳದಿ ಬಿಸಿಲು

ಆ ಕಡೆ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ
ಮಕ್ಕಳ ಬೌಂಡರಿ ಕ್ಯಾಚ್ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಕೇಕೆ

ನೀ ಇಲ್ಲದ ನೋವಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ತಿಳಿನೀರ ತಟದಲ್ಲಿ
ಇದೆಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತ ಹೀಗೆ ಇರುವುದನ್ನೇ
ದೈವ ಎಂದು ಕರೆಯುವರು

(Translated into Kannada by Abdul Rasheed)

വി.എം. ഗിരിജ

കവിതാസമാഹാരങ്ങൾ: പ്രണയം ഒരാൽബം, ജീവജലം, പെണ്ണുങ്ങൾകാണാത്ത പാതിരാനേരങ്ങൾ, ഇരുപക്ഷംപെടുമിന്ദുവല്ല ഞാൻ. ബാലസാഹിത്യകൃതികൾ: ഒരിടത്തൊരിടത്ത്, പാവയൂണ്, പൂച്ചയുറക്കം. 1998-ൽ കവിതക്ക് ചങ്ങമ്പുഴ പുരസ്കാരം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ആകാശവാണി കൊച്ചി നിലയത്തിൽ പ്രോഗ്രാം അനൗൺസർ.

മീൻ

എനിക്കു വയ്യാ മീനായി
നീന്തി നീന്തി നടക്കുവാൻ,
കുളിർത്തണ്ണീർപ്പരപ്പിന്മേൽ
നീലത്താമര പോലവേ
പൊങ്ങാനും വേരിനെപ്പോലെ
നീന്താനും മുങ്ങിടാനുമേ.

എനിക്കു പോണം, മണ്ണിന്റെ
മണം കോരിക്കുടിക്കണം;
പ്രതിബിംബിച്ച മാനത്തിൽ
മിന്നും നക്ഷത്രമാകണം.

പച്ചച്ച മാമരം നീരിൽ
ചൊരിവൂ പുഷ്പവെൺമകൾ;
അതുള്ള കൊമ്പിൽ മൊട്ടായി
നിലാവേറ്റു തിളങ്ങണം.

എനിക്കു പോണം പുല്ലിന്റെ-
യറ്റത്തെപ്പുതുതുള്ളിയിൽ;
അതിൽ ബിംബിച്ച സൂര്യന്റെ
വെട്ടം കൊണ്ടു വിളങ്ങണം

എനിക്കു വയ്യാ മീനായി
വെള്ളം മാത്രം രുചിക്കുവാൻ
ശ്വസിക്കാൻ, ജലകോശത്തി-
ലടക്കം ചെയ്ത പ്രാണനെ.

മണ്ണേ മൺതരിയേ
വന്നു മറയുന്ന ദിനങ്ങളേ

എനിക്കു കാണണം കാലം
കറുത്തും വെൺമയാർന്നുമേ
വീണ്ടും വീണ്ടും വരയ്ക്കുന്ന
കാലത്തിൻ ചിത്രഭൂപടം?

എനിക്കു വയ്യാ മീനായി-
ട്ടീയൊഴുക്കിൽത്തണുക്കുവാൻ;
ജ്വലിക്കേണം രത്നകോടി-
പ്രഭയുള്ളൊരു മിന്നലായ്.

மீன்

என்னால் முடியாது
மீனாக நீந்தி நீந்தித் திரியவும்
குளிர்நீர்ப் பரப்பின்மேல்
நீலத்தாமரைபோல உயரவும்
வேரைப்போல நீந்தவும் மூழ்கவும்.

நான் போக வேண்டும்
மண்ணின் மணத்தை அள்ளிப் பருக வேண்டும்
பிரதிபலிக்கும் வானத்தில் மின்னும்
விண்மீனாக வேண்டும்

பச்சை மாமரம்
நீரில் சொரிகிறது பூவெண்மைகளை
அதன் கிளையில் மொட்டாக
நிலாவொளியில் ஒளிர வேண்டும்

புல்நுனிப் பனித்துளி நோக்கிப்
போகவேண்டும் அதில்
எதிரொளிக்கும் சூரியனின்
வெளிச்சத்தில் மின்ன வேண்டும்.

என்னால் முடியாது
மீனாக நீரை மட்டுமே ருசிக்க
மூச்சு விடுகையில் எழும்
நீர்க்குமிழியில் அடங்கும் உயிராக இருக்க.

மண்ணே, மண்துகளே,
வந்து மறையும் தினங்களே
நான் பார்க்கவேண்டும் வானத்தை
கருப்பும் வெளுப்புமாக
மீண்டும் மீண்டும் வரையப்படும்
காலத்தின் நிலப்படத்தை.

என்னால் முடியாது
மீனாக நீர்ப்பெருக்கில் குளிர்ந்து போக...
ஜொலிக்க வேண்டும் நான்
கோடிவைரம் சுடரும் மின்னலாக.

(Translated by Sukumaran)

చేప

నేను ఈదలేను, తేలలేను కేవలం ఒక చేపగా–
నీలి పద్మమై చల్లని నీటిపై
కేవలం వేర్లవలె మునగలేను.

లోలోతుల్లోకి వెళ్ళి
మృత్తిక పరిమళాన్ని ఆఘ్రాణిస్తాను
ఆకాశవీధి నక్షత్రమల్లే
మినుకుమినుకు మంటూ
నీటిపై మెరిసే ప్రతిబింబమవుతాను

హరితవర్ణపు చెట్లు
పూలతెల్లదనాన్ని నీటిపై వెదజల్లుతాయి
ఆ ఆకుపచ్చని వృక్షాలపై మొగ్గతొడుగుతాను
పండు వెన్నెల్లో మెరుస్తాను

పచ్చని గడ్డిపై కురిసే మంచు బిందువుల్ని
సూర్యకాంతి సోకే సౌందర్యంలో
ఐక్యమవుతాను.

జలకణాల్లో నిక్షిప్తమైన తడిని శ్వాసించి
నీటిని స్వీకరించి మాత్రమే బతకలేను

మట్టి నాకు ప్రియమైనది
ఇసుక నాకు ప్రియమైనది
రోజులు ప్రియాతిప్రియంగా గడుస్తున్నాయి

ఎప్పటికప్పుడు, ఈ వెలుగు నీడల్లో
కదిలే సుందర ప్రపంచాన్ని చూస్తూ
ఆనందంగా గడుపుతాను.

ప్రవాహంలో ఉన్ననాకు
మరణం లేదు
నిత్యం వేయివెలుగుల రత్నమై
కాంతులీనుతాను.

(Translated into Telugu by Manthri Krishna Mohan)

ಮೀನು

ನನಿನ್ಂದಾಗದು
ಮೀನಾಗಿ ಈಜಿ ಈಜಿ ಹೆಜೆಜ್ಯಾಕಲು
ತಂಪುನೀರಿನ ಮೇಲೆ ನೀಲತಾವರೆಯಂತೆ
ತೇಲುಮದಕೂಕ್, ಬೇರಿನಂತೆ ಈಜುಮದಕೂಕ್
ಮುಳುಗುಮದಕೂಕ್

ಹೋಗಬೇಕು ನನಗೆ
ಮಣಣ್ವಾಸನೆ ಮೊಗೆದು ಕುಡಿಯಬೇಕು
ಪರ್ತಿಬಿಂಬಿಸಿದ ಬಾನಂಗಳದ ಮಿನುಗು ನಕಷ್ತರ್ವಾಗಬೇಕು.
ಹಚಚ್ಹಸುರಿನ ಮಾಮರ
ಹೂಗಳ ಬಿಳುಪು
ಅದಿರುವ ರೆಂಬೆಯಲಲ್ ಮೊಗಾಗ್ಗಿ
ಬೆಳದಿಂಗಳು ತಾಗಿ ನಳನಳಿಸಬೇಕು

ಹೋಗಬೇಕು ನನಗೆ
ಹುಲಲ್ನ ತುತತ್ತುದಿಯ ಹೊಸದನಿಯಲಲ್
ಆದರಲಲ್ ಬಿಂಬಿಸಿದ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕಿನಿಂದ \
ಪರ್ಜವ್ಲಿಸಬೇಕು

ನನಿನ್ಂದಾಗದು
ಮೀನಾಗಿ ನೀರನುನ್ ಮಾತರ್ ರುಚಿಸುಮದಕೆಕ್
ಉಸಿರಾಡುಮದಕೆಕ್
ಜಲಕೋಶದಲಲ್ ಹೂತಿದದ್ ಜೀವವನುನ್

ಮಣೆಣ್ೕ
ಮರಳಿನ ಕಣವೇ
ಬಂದು ಮರೆಮಾಚಿದ ದಿನಗಳೇ
ನನಗೆ ಕಾಣಬೇಕು
ಕಾಲವನುನ್ ಕಪುಪ್ಬಿಳುಪಾಗಿಸುವ
ಸತಯ್ವನುನ್ ಮತೆತ್ಮತೆತ್ ಬರೆಯುವ ಕಾಲದ
ಚಿತರ್ಭೂಪಟವನುನ್

ನನಿನ್ಂದಾಗದು
ಮೀನಾಗಿ ಹೊನಲನಲಲ್ ತಣಣ್ಗಾಗಲು
ಜವ್ಲಸಬೇಕು
ರತನ್ಕೋಟಿ ಪರ್ಭೆಯುಳಳ್

ಒಂದು ಮಿಂಚಾಗಿ.

(Translated into Kannada by Manjunatha)

മധുര ബാംഗ്ലൂരിലോ യു.എസ്സിലോ ആണ്

മുറിതോറുമിറങ്ങിക്കേറി
അവിടില്ലാ നീയെന്നാലും..
അലമാര തുറന്നടച്ചും
ജനാലയ്ക്കലിരുന്നെണ്ണീച്ചും
ചെവിയോർത്തും കൺകൂർപ്പിച്ചും
സമയം പോയ്, ഒരുപാടിപ്പോൾ.
ഇലചിതറും മുറ്റത്തേക്കു-
മകത്തേക്കും മഴയത്തേക്കും

മഴയിറ്റും പ്ലാവിൻചോട്ടില്യ-
മിറയത്തും കേറിയിറങ്ങീ.
വെയിലത്തു കിടന്നുരുളുന്ന
വരയന്മാർ പൂച്ചക്കുട്ടികൾ
അവരോടു കലമ്പാൻ, ദേഷ്യം
മുനകൂർപ്പിച്ചെത്തും നീയെ-
ന്നൊരു നിമിഷം കാത്തു..
ചോരയിൽ ഒരു വേദന
തിരയിളകുന്നു.

തിരയായിസ്സിരകൾ തോറും
പടരുന്ന മറവിയ്ക്കോർമ്മ.
മൃദുലോഹം കൊണ്ടു ഖനിച്ചോ
ചുടുചോരച്ചോല നനച്ചോ
കടലായ് മൂതിയോളം പ്രാണൻ
തലതല്ലിച്ചെന്നു കവർന്നോ
തിരികെ വരുമെങ്ങനെ നീ
ഞാൻ കരയുന്ന മുലപ്പാലെല്ലാം
തനിയുപ്പായ് വറ്റിയപോലെ.
നനുപുല്ലിൻ പച്ചപ്പട്ടിൽ
തിരിയൊച്ചയുമില്ലാതേതോ
രഥമുരുളുന്നുണ്ടതു പോകും-
വഴി ലോകാലോകം പോലെ-
ത്തെളിവാർന്നുമിരുട്ടാർന്നു
ചുരുൾ ചുരുളായിപ്പുകയും ചൂടും
നറുപാൽപ്പുഴയും പിണയുംപോൽ
ഒഴുകുന്നതു മഥുരയിലേക്കോ?
ഇവിടെയിരുന്നതു കാണാം,
പുല്ലുകൾ, വഴികൾ, മരുതുമരങ്ങൾ;
മൈക്കണ്ണിപ്പെൺകൂട്ടം, പാൽ-
ക്കിണ്ണങ്ങൾ വെണ്ണപ്പാത്രം.
മൺതരികൾ മണക്കും വായയി-
ലില്ലാത്തവയില്ലെന്നമ്മക്ക-

ള്ളലിവും വിസ്മയവും പാൽ-
ക്കണ്ണീരും ദാമോദരവും
എന്നാലും പോകണമെന്നോ
മഥുരക്കീ ചെറുബാല്യങ്ങൾ,
കാണാമത് തേർക്കൊടിയാട്ടം,
പാളത്തിൽ വണ്ടിച്ചക്രം,
ദൂരേയൊരു പുഷ്പകഘോഷം
വേരുകൾ, പൊട്ടും ശബ്ദംപോൽ
മഴയത്തുമിരുട്ടത്തും പൊൻവെയിലത്തും
ധനുമാസത്തിൻ മൃദുമഞ്ഞിലുമ-
മ്മയ്ക്കോർമ്മയിൽ മഥുരയ്ക്കുള്ളൊരു
വഴി മാത്രം.
മഥുരയ്ക്കോ പോകണമെന്നോ
ചുരുൾമുടി മുഖചന്ദ്രനെ മൂടും
വിരലാലേ മാറ്റിത്തെളിയും
മധുരിക്കും കൗമാരങ്ങൾ?
കുന്നിൻകുട കൈയിലെടുത്തും
പുഴവെള്ളം മധുരിപ്പിച്ചും
പൂക്കൾ കോർത്താറ്റിൻ വക്കിൽ-
പ്പൂത്ത മരംപോലെ നിന്നും
കരയിച്ചും കിക്കിളിയാക്കി-
ചിരിയിച്ചും കഴിയേണ്ടുന്നോർ
പോകണമവരെന്നോ മഥുരയിൽ
വേഗതതൻ മായാപുരിയിൽ?
...

മക്കളെ കൗമാരത്തിലേ പിരിയുന്ന കേരളത്തിലെ അമ്മമാരുടെ ഉള്ളിലെ മഥുര യാണ്. ഇവിടെവിടെയോ ആവാം.

மதுரா, பங்களூரிலோ அமெரிக்காவிலோ இருக்கிறது

அறைதோறும் ஏறி இறங்கினேன்
அங்கில்லை நீ என்றபோதும்

அலமாரியைத் திறந்து மூடியும்
ஜன்னல் அருகில் அமர்ந்து எழுந்தும்
செவிசாய்த்தும் கண்கூர்ந்தும்
பொழுது மிகப் போனது இப்போது

இலைசிதறும் முற்றத்திலும்
உள்ளே நுழைந்தும் மழையில் வெளியேறியும்
மழைசொட்டும் பலா மரத்தடியிலும்
தாழ்வாரத்திலும் ஏறி இறங்கினேன்

வெய்யிலில் கிடந்து புரள்கின்றன
வரிச் சருமப் பூனைக் குட்டிகள்
அவற்றை விரட்டக் கோபம் தீட்டி
வருவாய் நீயென்று ஒரு நொடி காத்திருந்தேன்

உதிரத்தில் ஒரு நோவு
அலையடிக்கிறது
அலையலையாச் சிரைகளுக்குள்
படர்கிறது மறதியின்மேல் நினைவு

மென் உலோகத்தால் அகழ்ந்தோ
வெங்குருதிச் சோலையை நனைத்தோ
ஞாபகக் கடலில் தலைமோதி உயிர் கவர்ந்தோ
எப்படித் திரும்பி வருவாய் நீ?

அழுகிறேன் நான்
முலைப்பால் ஒட்ட வற்றி
உப்பானது போல.

மென்புல் பச்சைப்பட்டில்
துளி அரவமும் இல்லாமல்
ஏதோ ரதம் உருள்கிறது; அதன் வழியில்
உலகான உலகங்கள் துலங்குகின்றன

இருண்டு சுருளாக நெளிந்தெழும் புகையும்
செம்மையும் நறும்பாலும் ஒழுகிச் செல்வது மதுராவுக்கா?

இங்கிருந்து பார்க்கலாம்; புற்களை
வழிகளை மருத மரங்களை
கருங்கண் கறவைக் கூட்டத்தை
பாற்குடங்களை வெண்ணெய்த் தாழிகளை.

மண்துகள் மணக்கும் வாய்க்குள்
இல்லாததே இல்லை என்று அன்னைக்கு
அக நெகிழ்வு, வியப்பு, பால் கண்ணீர்,
சுமந்த உதரம். ஆயினும்
போயாக வேண்டும் இந்தப் பிஞ்சுகள் மதுராவுக்கு.

காணலாம் தேர்கோடி அசைவை
தண்டவாளத்தில் வண்டிச் சத்தத்தை
தொலைவில் புஷ்பக ஆரவாரத்தை, வேர்களை,
நொறுங்கும் ஒலியை, மழையிலும் இருளிலும்
பொன்வெய்யிலிலும் மார்கழிப் பனியிலும்.
அன்னையின் நினைவில் மதுராவின் வழிகள் மட்டும்.

முகநிலவை மூடும் சுருள் முடியை
விரலால் ஒதுக்கியதும் மிளிரும் பால்யங்கள்
மதுராவுக்குப் போகத்தான் வேண்டுமா?

குன்றைக் குடையாகக் கையிலேந்தியும்
நதிநீரை இனிப்பாக்கியும்
பூக்கள் மிதக்கும் ஆற்றங்கரையில்
பூமரமாக நின்றும்
அழச்செய்தும் கிச்சுகிச்சு மூட்டிச்
சிரிக்கச் செய்தும் இருக்கவேண்டியவர்கள்
போகத்தான் வேண்டுமா மதுராவுக்கு?
வேகத்தின் மாயாபுரிக்கு?

(Translated by Sukumaran)

പി. എൻ. ഗോപീകൃഷ്ണൻ

ജനനം 1968. കൊടുങ്ങല്ലൂർ ശ്രീനാരായണപുരം സ്വദേശി. മടിയരുടെ മാനിഫെസ്റ്റോ, ഇടിക്കാലൂരി പനമ്പട്ടടി എന്നിവ കവിതാസമാഹാരങ്ങൾ. ദൈവത്തെ മാറ്റി എഴുതുമ്പോൾ (ലേഖനം), അതേ കടൽ, മുന്നൂറു രാമായണങ്ങൾ (വിവർത്തനം) എന്നിവ മറ്റു കൃതികൾ. കവിതയ്ക്ക് 2014-ലെ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പുരസ്കാരം ലഭിച്ചു. കെ.എസ്.എഫ്.ഇ യിൽ മാനേജരായി ജോലി ചെയ്യുന്നു.

പായൽ

എത്ര നാളായ്
ഞാൻ ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു

തട്ടുകളിൽ പരന്നൊലിച്ച്
ചുമരുകളിൽ പടർന്നുകേറി.

എന്റെ ചരിത്രം
എന്റെ പിന്നിൽ
ഒരു പച്ചപ്പരവതാനി വിരിച്ചിരിക്കുന്നു.

പെയിന്റു കമ്പനിക്കാരും
പരിസ്ഥിതിവാദികളും
സവർണ്ണരും അവർണ്ണരും
സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും
വെറും മനുഷ്യർ മാത്രമായ്
ആ കറ
ഉരച്ചു കഴുകുന്നു.

അവർക്കറിയില്ല
അവരുടെ കഥ തുടങ്ങുംമുമ്പേ
ഞാൻ അഗ്നിപർവ്വതങ്ങളെ
അതിജീവിച്ചു.

കയ്യും ചൂലും തോക്കും സംസ്കാരവും
എത്താത്തിടത്താണ് നിൽപ്പെങ്കിലും
ഞാൻ ദിനോസറുകളെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.
പറക്കുന്ന മലകളെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.
കടലുകൾ ജനിക്കുന്നതും
ഭൂഖണ്ഡങ്ങൾ പിരിയുന്നതും കണ്ടിട്ടുണ്ട്.
എന്റെ തൊട്ടിലിലാണ്
പ്രവാചകർ പിറന്നത്.
ഹിറ്റ്ലറുടെ മരണശയ്യ

ഒരുക്കിയത് ഞാനാണ്.
യുദ്ധം ജയിച്ച അന്ന് സ്റ്റാലിൻ
എന്നിൽ വഴുതി മൂക്കുകുത്തി.
'ഞാനാണ് രാഷ്ട്രം' എന്നു പ്രഖ്യാപിച്ച
ഇന്ദിരമാർ
എന്നെ ഉുത്തുകളയുന്നതിൽ തോറ്റു.
അമേരിക്കയും അൽക്വയിദയും തോറ്റ
വേൾഡ് ട്രേഡ് സെന്ററിൽ
ഞാൻ മാത്രം അതിജീവിച്ചു.

എങ്കിലും
മരങ്ങൾ പോലും ആലോചിക്കുന്നില്ല.
വായിൽ വെള്ളിക്കരണ്ടിയുമായി
ഒരു സസ്യം പോലും ജനിച്ചിട്ടില്ലെന്ന്.
വേരുകളോടും മണ്ണിനോടുമുള്ള കടപ്പാട്
അവരെ വെറും കരാർ പണിക്കാരാക്കുന്നുവെന്ന്.
മുകളിലേക്ക് മുകളിലേക്ക്
നഗരങ്ങൾ പണിയുമ്പോൾ
ഒരു അടിയാളൻ പച്ചയ്ക്ക്
അതിന്റെ ഗോവണികളും ലിഫ്റ്റുകളും
പടുത്തുയർത്തണമെന്ന്.
നിലനിൽക്കണമെങ്കിൽ
ലംബമായ് മാത്രമല്ല,
തിരശ്ചീനമായ് മാത്രമല്ല,
ഏതു കോണിലും വളരണമെന്ന്.

അതിനാൽ
എന്നിലേക്ക് ചൂലും വെള്ളവുമായ്
വരുന്ന സ്ത്രീയേ,
ആ വെള്ളം നിന്റെ കാലിൽത്തന്നെ
ഒഴിച്ചാൽ മതി.

ഭൂമിയിൽ ഒരിഞ്ചു സ്ഥലമോ
ഒരു സെക്കൻറ് സ്പന്ദനമോ

ലഭിക്കാതെ
വംശനാശമടയുന്നതിൽനിന്നും
ഇറ്റുനനവ് നിന്നെ രക്ഷിച്ചേക്കാം.

ಹಾವಸೆ

ಎಷುಟ್ ದಿನಗಳಾದವು
ನಾ ಓಡಿಕೊಂಡಿರುವುದು

ಅಂತಸುತ್ಗಳಲಲ್ ಉಕಿಕ್ಹರಿದು
ಗೋಡೆಗಳಲಲ್ ಹರಡಿ ಹತಿತ್

ನನನ್ ಇತಿಹಾಸ
ನನನ್ ಹಿಂದೆ ಒಂದು
ಹಸಿರು ಚಾದರವ ಹರಡಿದೆ

ಪೈಂಟ್ ಕಂಪನಿಗಳು
ಪರಿಸರವಾದಿಗಳು
ಸವರ್ಣೀಯರು ಅವರ್ಣೀಯರು
ಹೆಂಗಸರು ಮಕಕ್ಳು
ಕೇವಲ ಮನುಷಯ್ಮಾತರ್ರಾಗಿ
ಆ ಕೊಳೆಯನುನ್ ಉಜಿಜ್ ತೆಗೆಯುವರು

ಅವರಿಗೆ ಅರಿವಿಲಲ್
ಅವರ ಕಥೆ ತೊಡಗುವ ಮೊದಲೇ
ನಾನು ಅಗಿನ್ ಪರ್ವತಗಳ ದಾಟಿ ಜೀವಿಸಿದೆದ್ನೆಂದು

ಕೈಯೊ ಕಸಬರಿಕೆಯೊ ಕೋವಿಯೊ ಸಂಸಕ್ೃತಿಯೊ
ಎಟುಕದಲಲ್ ನಿಂತಿದದ್ರೂ
ನಾನು ಡೈನಾಸಾರುಗಳ ಕಂಡಿರುವೆನು
ಹಾರುವ ಪರ್ವತಗಳ ಕಂಡಿರುವೆನು
ಕಡಲುಗಳು ಜನಮ್ತಳೆಯುವುದನುನ್
ಭೂಖಂಡಗಳು ಬೇರ್ಪಡುವುದನುನ್ ಕಂಡಿರುವೆನು

ಪರ್ವಾದಿಗಳು ಹುಟಿಟ್ದುದ್ ನನನ್ ತೊಟಿಟ್ಲನಲಲ್
ಹಿಟಲ್ರನ ಮರಣಶಯೆಯ್ಯ ಸಜುಜ್ಗೊಳಿಸಿದುದ್ ನಾನು

ಯುದಧ್ ಜಯಿಸಿದ ದಿನ ಸಾಟ್‌ಲಿನ್ ಜಾರಿ ಒರಗಿದುದ್ ನನನ್ ಮೇಲೆ
ನಾನೇ ದೇಶ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದ ಇಂದಿರೆಯರು
ನನನ್ ತೊಳೆಯಲಾರದೆ ಸೋತರು
ಅಮೇರಿಕಾ ಮತುತ್ ಆಲ್ ಖೈದಾವೂ ಸೋತ
ವಲರ್ಡ್ ಟೆರ್ೇಡ್ ಕಟಟ್ಡದಲಿಲ್ ನಾನು ಮಾತರ್ ಉಳಿದಿದೆದ್

▯ದರೂ
ವೃಕಷ್ಗಳು ಯೋಚಿಸುವುದಿಲಲ್
ಬಾಯಲಿಲ್ ಬೆಳಿಳ್ ಚಮಚ ಇಟುಟ್ಕೊಂಡು
ಯಾವ ಸಸಯ್ವೂ ಜನಿಸುವುದಿಲಲ್ವೆಂದು
ಬೇರುಗಳ ಜೊತೆಗೂ ಮಣಿಣ್ನ ಜೊತೆಗೂ ಇರುವ
ಋಣ ಅವರನುನ್ ಕೇವಲ ಕರಾರಿನ ಕೂಲಿಗಳನಾನ್ಗಿ ಮಾಡುತತ್ದೆಂದು
ಮುಗಿಲೆತತ್ರಕೆಕ್ ನಗರಗಳನುನ್ ಕಟುಟ್ವಾಗ
ಅಡಿಯೊಳು ಹಾವಸೆಗೂ ಮೆಟಿಟ್ಲು ಮತುತ್ ಲಿಫುಟ್ಗಳನುನ್
ಕಟಟ್ಬೇಕಾಗುತತ್ದೆಂದು
ನೆಲೆ ನಿಲಲ್ಬೇಕಾದರೆ
ಲಂಬವಾಗಿ ಮಾತರ್ವಲಲ್ ಸಮನಾಂತರವಾಗಿ ಮಾತರ್ವಲಲ್
ಎಲಲ್ ಕೋನಗಳಲೂಲ್ ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂದು

ಹಾಗಾಗಿ
ನನನ್ಕಡೆ ಕಸಬರಿಕೆ ನೀರು ಹೊತೊತ್ಯುದ್
ಬರುವ ಹೆಂಗಸೇ
ಆ ನೀರನುನ್ ನಿನನ್ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಹೊಯದ್ರೆ ಸಾಕು
ಭೂಮಿಯಲಿಲ್ ಒಂದಿಂಚು ಸಥ್ಳವೋ
ಒಂದರೆಕಷ್ಣದ ಮಿಡಿತವೋ ದೊರಕದೆ
ವಂಶ ನಿರ್ವಂಶವಾಗುವುದರಿಂದ
ಈ ತೇವ ನಿನನ್ ರಕಷ್ಿಸಬಲುಲ್ದು

(Translated into Kannada by Abdul Rasheed)

എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും ആദ്യത്തെ സ്ത്രീ ഏറ്റവും അവസാനത്തെ സ്ത്രീയോടുപറയുന്നത്

മകളേ,
ഇരുട്ടായിരുന്നു.
കടൽത്തീരമായിരുന്നു.
മുറിയിലെ മെഴുതിരികൾ
തുരുതുരെ അണഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

മഴ കൊത്തിക്കൊത്തി
പർവ്വതാരോഹകർ
എന്റെ ഉള്ളിലൂടെ കയറിക്കയറി പോകുകയായിരുന്നു.
പുഴകി വീണിട്ടും
ഒരിലയെ പിടിച്ചുവെച്ച മരംപോലെ
ഞാൻ അവനെ
പച്ചയായ് നിർത്തി.

അവസാനം
എന്റെ വേദനയിൽനിന്നും
വേദനാരഹിതനായി
അവൻ ഇറങ്ങിപ്പോയി.
മുറിഞ്ഞ പൊക്കിൾക്കൊടി
എന്നെ
മുന്നിൽ വാലുള്ള ഒരു പന്നിയാക്കി.

ഇപ്പോഴിതാ ആ പന്നി
വാർദ്ധക്യത്തിന്റെ ചെളിക്കുണ്ടിൽ
ചുരുണ്ടു മടങ്ങിക്കിടക്കുന്നു.
ഇപ്പോൾ എനിക്ക്
അനേകായിരം വാലുകൾ.

ശ്വസിക്കാൻ.
മൂത്രമൊഴിക്കാൻ.
ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ.
മരുന്നുകേറ്റാൻ.

മകളേ,
വാർദ്ധക്യം അതാണ്.
വാലുകൾ തലയേക്കാൾ
മികച്ചതാകും.
നിശ്ചലത ചലനത്തേക്കാൾ
സ്ഥായിയാകും.
മുകളിലെ ഫാനിന്റെ ഇതളുകൾ
മകന്റെ കൈയിതളുകളേക്കാൾ
സ്നേഹം ചൊരിയും.

മകളേ
വിരലുകളിൽ വിരൽ ചേർത്ത്
അവൻ നിനക്കൊപ്പം ഇരിക്കാറുണ്ടോ?
നാലഞ്ചു മാത്രകളെ
ഒരുമ്മയിൽ മായ്ക്കാറുണ്ടോ?
കരടുപോയ കണ്ണിൽ
സൌജന്യമായി ഊതിത്തരാറുണ്ടോ?
എത്രയോ ഉലകളെ
ജ്വലിപ്പിക്കാനുള്ള കാറ്റ്
ഞാൻ അവനിൽ നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

എന്നിട്ടും മകളേ,
അവനറിയില്ല.
തുടയിടുക്ക്
വെറുതേ ഒന്നു കുട്ടിപ്പിടിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ
മരണം അവന്റെ മുഖത്ത്
അന്ന് മഞ്ഞുകട്ട വെച്ചേനെ.

കുട്ടികൾ ജയിച്ച് ജയിച്ച് പോയിട്ടും
തോറ്റു തോറ്റു കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്ന

പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ പോലെ
എങ്കിലും നാം നിലനില്ക്കുന്നു.

മഴനനഞ്ഞു വരുന്ന
ഒരു പാണ്ടൻ നായ്ക്ക്
ആ പൊളിഞ്ഞ കൂരയ്ക്കുകീഴേ
അര അഭയം
ഇപ്പോഴുമുണ്ട്.

ആ നായ്
അവനാണെങ്കിൽ കൂടിയും.

என் வாழ்க்கையின் முதல் பெண் கடைசிப் பெண்ணுக்குச் சொல்லியவை.

மகளே,
இருட்டாக இருந்தது
கடற்கரையாக இருந்தது

அறைக்குள் மெழுகுவர்த்திகள்
ஒவ்வொன்றாக அணைத்து கொண்டிருந்தன

கோடரிகளால் வழிகளை வெட்டி வெட்டி
எனக்குள்
மேலேறி மேலேறிச் சென்றனர் மலையேறிகள்
பெயர்ந்து வீழ்ந்தும் மரம்
பச்சை துளிரைத் தக்கவைப்பதுபோல
நான் அவனை உயிர்ப்புடன் வைத்திருந்தேன்.

கடைசியில்
என்னுடைய வலியிலிருந்து
அவன் வலியின்றி வெளியேறினான்

தொப்புள்கொடி அறுந்ததும்
என்னை
முன்புறம் வாலுள்ள ஒரு பன்றியாக்கியது
இப்போது

அப்பன்றி முதுமையின் சகதியில்
சுருண்டு மடங்கிக் கிடக்கிறது
இப்போதோ எனக்கு ஆயிரமாயிரம் வால்கள்
சுவாசிக்க சிறுநீர் கழிக்க
சாப்பிட மருந்து உட்கொள்ள

மகளே,
முதுமை இதுதான்
வால்கள் தலையைவிடச் சிறந்தவை
சலனத்தைவிட அசைவற்றிருத்தல் நிலையானது
மின்விசிறியின் இறக்கைகள்
மகனின் கைகளைக் காட்டிலும்
மிகுந்த அன்பைச் சொரியும்.

மகளே,
கையோடு கைகோத்து
உன்னருகில் அவன் அமர்ந்ததுண்டா
நாலைந்து நொடிகளை
ஒற்றை முத்தத்தால் அழித்ததுண்டா
தூசி விழுந்த உன் கண்களை
ஊதி இதமளித்ததுண்டா

எத்தனையோ உலைக்களத்து நெருப்பை
எரியச் செய்த காற்றினை
நான் அவனுக்குச்
சுவாசிக்கத் தந்ததுண்டு

மகளே,
அவனுக்குத் தெரியாது
நான் தொடைகளைச் சற்று இறுக்கியிருந்தாலே
மரணம் அவன் முகத்தில்
பனிப்பாளத்தை வைத்திருக்கும்
மாணவர்கள் வெற்றி பெற்றுச் சென்றாலும்
தோற்றுக் கொண்டேயிருக்கும்
பள்ளிக்கூடத்தைப் போல
நாம் நிலைத்து இருக்கிறோம்.

மழையில் நனைந்த சொறிநாய்க்கு
அதன் இடிந்த கூரையின் கீழ்

கொஞ்சம் புகலிடம் உண்டு

அந்த நாய் அவனாகவே இருந்தாலும்.

(Translated into Tamil by Sukirtha rani)

నా జీవితాన తొలి వనిత చివరి వనితతో చెప్పింది

అమ్మాయీ
చీకటిగా వుంది
సముద్రం పక్కనే వుంది
గదిలో కొవ్వొత్తులు ఒక్కొక్కటీ ఊదేయ బడ్డాయి

గొడ్డళ్ళతో దారిని చేసుకుంటూ
నాలోలోపల పర్వతారోహకులు ఎక్కుతున్నారు
పీకి పారేసే వేళ
ఒంటరి ఆకును పదిలపరచుకునే చెట్టులా
నేనతన్ని ఆకుపచ్చగానే ఉంచాను

చివరన అతను నా వేదననుండి
ఏ మాత్రం బాధలేకుండా
బయటకు నడిచాడు
బొడ్డుతాడు కోసినపుడు
ముందర తోక ఉన్న పంది లాగా ...

ఇప్పుడు అదే పంది
రెండింతలై రొచ్చులో విశ్రమించి
ఇప్పుడు నానుండి చిగుళ్ళు వేస్తూ
వేలాది తోకలు
శ్వాసకోసం, మూత్ర విసర్జనకు, తినడానికి
మందులు లోనికి పంపేందుకు

అమ్మాయీ
వృద్ధాప్యం అంటే ఇలాగే మరి
తలకన్నా తోకలే మరింత స్పష్టంగా
కదలికలకన్నా నిశ్చలతే ఎక్కువ రాజ్యమేలుతూ

పైనున్న ఫాన్ రెక్కలు
కొడుకు చేతి వేళ్ళకన్నా మిన్నగా
మరింత ప్రేమను వెదజల్లుతూ
అమ్మాయీ
ఆటను నీతో పాటు
నీచేతి వేళ్ళలో వెళ్ళు జొనిపి
ఇక్కడ కూచుంటాడా?
ఒక చిన్న ముద్దుతో ఆటను
గతాన్ని కొన్ని క్షణాలు తుడిచేస్తాడా?
నీ కంట్లో పడిన నలుసు తొలగించడానికి
నీకళ్ళలోకి స్వేచ్ఛగా ఊదుతాడా?
లెక్కలేనన్ని కమ్మరి కొలిమిలలో
నిప్పురాజుకుందుకు
కావలసినంత గాలి అతనిలో నింపాను కదా

కాని నా తల్లీ
అతనికి అది అర్థం కాలేదు
ఆరోజున కేవలం నా తొడలు మరింత బిగించి ఉంటే
వాడి మొహం మీద మృత్యువు
మంచు గడ్డను ఉంచేదని.

పిల్లలు తాము చదివిన స్కూళ్ళ నుండి ఎగిరిపోతూ
వెళ్తూ వెళ్తూ తమ స్కూళ్ళను వైఫల్యం లో తోసేసి
పాడుబడిన బడి కప్పు
ఇంకా
వానలో ముద్దయి వచ్చిన ఏ కుక్క కయినా
సగం ఆశ్రయం ఇస్తూనే ఉంటుంది
ఆ కుక్క

వాడయినా సరే.

(Translated into Telugu by Pathipaka Mohan)

ತುತುತ್ ಕೌಟಟ್ವಳು ಮುತುತ್ ಕೌಟಟ್ವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದುದ್

ಮಗಳೇ
ಇರುಳಾಗಿತುತ್
ಕಡಲ ತೀರವಾಗಿತುತ್
ಕೋಣೆಯ ಮೊಂಬತಿತ್ಗಳು
ಒಂದೊಂದೇ ನಂದಿಹೋಗುತಿತ್ದದ್ವು

ಹಿಮಗೊಡಲಿ ಚುಚಿಚ್ ಚುಚಿಚ್
ಪರ್ವತಾರೋಹಿಗಳು
ನನನ್ ಒಡಲೊಳಗೆ ಹತಿತ್ ಹತಿತ್ ಏರುತಿತ್ದದ್ರು
ಧರೆಗುರುಳಿದದ್ರೂ ಒಂದೇ ಒಂದು ಎಲೆಯ
ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ
ವೃಕಷ್ದ ಹಾಗೆ
ನಾನು ಅವನ ಹಸಿರಾಗಿಟುಟ್ಕೊಂಡಿದೆದ್

ಕೊನೆಗೆ
ನನನ್ ನೋವಿನೊಳಗಿಂದ
ನೋವೇ ಇಲಲ್ದವನಂತೆ
ಅವನು ಇಳಿದು ಹೋದ.
ಕತತ್ರಿಸಿದ ಹೊಕುಕ್ಳ ಬಳಿಳ್
ನನನ್ ಮುಂಬಾಲವಿರುವ
ಒಂದು ಹಂದಿಯನಾನ್ಗಿಸಿತು

ಈಗ ನೋಡು ಅದೇ ಹಂದಿ ಇಲಲ್
ವೃದಾಧ್ಪಯ್ದ ಕೆಸರು ಹೊಂಡದಲಲ್
ಸುರುಳಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡಿದೆ
ಈಗ ನನಗೆ ಸಾವಿರಾರು ಬಾಲಗಳು
ಉಸಿರಾಡಲು, ಉಚೆಚ್ ಹೊಯಯ್ಲು
ಆಹಾರ ಸೇವಿಸಲು, ಔಷಧಿ ಏರಿಸಿಕೊಳಳ್ಲು

ಮಗಳೇ,
ವೃದಾಧ್ಪಯ್ವೆಂದರೆ ಇದೇ
ಬಾಲಗಳು ತಲೆಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದವು

ಸಾಥ್ವರ ಜಂಗಮಕಿಕ್ಂತ ಸಾಥ್ಯಿಯಾದುದು
ಮೇಲೆ ತಿರುಗುವ ಫಾಯ್ನಿನ ದಳಗಳು
ಮಗನ ಕೈಯ ಬೆರಳದಳಗಳಿಗಿಂತ ಸೆನ್ೕಹ ಸೂಸುಮದು

ಮಗಳೇ
ಕೈಯಲಲ್ ಕೈ ಕೋಸಿ ಅವನು ನಿನೊನ್ಡನೆ ಕೂರುಮದಿದೆಯೊ?
ನಾಲೆಕ್ೈದು ನಿಮಿಷಗಳ ಒಂದು ಮುತಿತ್ಂದ ಮರೆಸುಮದಿದೆಯೊ?
ಕಸಬಿದದ್ ಕಣಣ್ಅಲ್ ಉಚಿತವಾಗಿ ಊದಿಕೊಡುಮದಿದೆಯೊ?
ಎಷೊಟ್ಂದು ಕುಲುಮೆಗಳ ಹೊತಿತ್ಸಬಲಲ್ ಗಾಳಿಯನುನ್ ಅವನ ಪುಪುಪ್ಸದೊಳಗೆ
ನಿಕಷ್ೕಪಿಸಿದೆದ್

ಆದರೂ ಮಗಳೇ
ಅವನಿಗೆ ಗೊತಿತ್ರಲಾರದು
ತೊಡೆಗಳನುನ್ ಸುಮಮ್ನೆ ಒತಿತ್ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದದ್ರೆ
ಮರಣ ಅವನ ಮುಖದಲಲ್ ಆವತೆತ್ೕ ಹಿಮಗಡೆಡ್ ಮಡಗುತಿತ್ತುತ್

ಮಕಕ್ಳು ಓದಿ ವಿಜಯಿಸಿ ವಿಜಯಿಸಿ ಹೋಗಿದದ್ರೂ
ಸೋತುತ್ ಸೋತು ಹೋಗಿರುವ ಶಾಲೆಯೊಂದರ ಹಾಗೆ
ನಾವೂ ಉಳಕೊಂಡಿರುತೆತ್ೕವೆ.

ಮಳೆಯಲಲ್ ನೆನೆದು ಬರುತಿತ್ರುವ
ಕಜೆಜ್ನಾಯಿಗೆ ಈ ಮುರುಕು ಮಾಡಿನ ಕೆಳಗೆ
ಅರ್ಧ ಅಭಯವಾದರೂ ಈಗ ಇದೆ

ಆ ನಾಯಿ ಅವನಾದರೂ ಕೂಡ.

(Translated into Kannada by Abdul Rasheed)

Volume 3 Issue 1

മനോജ് കുറൂർ

1971-ൽ കോട്ടയത്ത് ജനനം. ഉത്തമപുരുഷൻ കഥ പറയുമ്പോൾ, കോമ, സുഡോകു എന്നിവ കവിതാസമാഹാരങ്ങൾ. നതോന്നത നദിവഴി 44 എന്ന കവിതാപുസ്തകം എഡിറ്റു ചെയ്തു. നിലം പൂത്തു മലർന്ന നാൾ (നോവൽ) സമീപകാലത്തു ശ്രദ്ധനേടിയ കൃതി. കവിതയ്ക്ക് കുഞ്ചുപിള്ള അവാർഡ്, എസ്.ബി.ടി. കവിതാ പുരസ്കാരം, സാഹിത്യ അക്കാദമിയുടെ കനകശ്രീ അവാർഡ് എന്നിവ ലഭിച്ചു. നാടോടിത്താളങ്ങൾ ആധുനിക മലയാളകവിതയിൽ എന്ന വിഷയത്തിൽ ഗവേഷണം ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ ചങ്ങനാശ്ശേരി കോളേജിൽ അദ്ധ്യാപകൻ.

ലൊക്കേഷൻ

അങ്ങനെ
ഏഴാം പെഗ്ഗിനിടെ
ഒരു ഫ്രെയിമിൽത്തട്ടി
കഥ ഉടക്കിനിന്നു.

ഏഴു പേരിൽ
എഴുത്തുകാരനായ ഞാൻ
പച്ചക്കുന്നിനുമേൽ
ചുവപ്പുപതാക വിരിയുന്ന
ചലനം വിശദീകരിച്ചു.

അടുത്ത മുറിയിൽനിന്ന്
വിയർത്തു തിരിച്ചെത്തിയ
സംവിധായകൻ ജോണി
മുകളിൽ ഒരു മഴയും
നിർമ്മാതാവ് ഷാജി
താഴെ ഒരുടലും ചാർത്തി.

പോകാൻ തിടുക്കപ്പെട്ട്
ചിത്രകാരൻ വർമ്മ
പുല്ലരിവാളുയർത്തിയ
ഇടംകൈക്കു താഴെ
പച്ചയും ചുവപ്പും പടർത്തി
മണ്ണു പുരണ്ട ബ്ലൌസിന്റെ
ക്ലോസ്അപ് സ്കെച്ച് ചെയ്തു.

ലൊക്കേഷൻ തേടിപ്പോയ
അനിലും സുനിലും
ചുണ്ടും മുഖവും തുടച്ച്
ചിരിച്ച് പുറത്തെത്തി.

എല്ലാർക്കുമൊടുവിൽ ഞാനും
അടുത്ത മുറിയിലെത്തി
എളുപ്പന്നതന്നെ മടങ്ങി.

ചപ്പാത്തിയും ചിക്കനും
പങ്കിട്ടു കഴിക്കുമ്പോൾ
ശബ്ദത്തിനു പിറകേ
അവളിറങ്ങി വന്നു:

'രണ്ടുപേരെന്നു പറഞ്ഞിട്ട്-
രാവിലേ മുതൽ—
പച്ചവെള്ളം തരാതെ—
പുഴുത്തുപോകത്തേയൊള്ളു.'

പടിയിറങ്ങുംമുമ്പ്
അവളെറിഞ്ഞ നോട്ടുകൾ
പ്രൊഡക്ഷൻ എക്സിക്യൂട്ടീവ്
പെറുക്കിയെടുത്തു.

അടുത്ത മുറിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ
പച്ചവിരിപ്പിലെ ചുവപ്പും
ഒരാളോളം നനവും കണ്ട്
ലൊക്കേഷൻ ഇവിടെയാകാമെന്ന്
ഞാൻ തമാശ പറഞ്ഞു.

അലമാരിത്തട്ടിൽ
മറച്ചുവച്ച ക്യാമറ ചൂണ്ടി
സംവിധായകൻ ചിരിച്ചു:
'കട്ട്'.

లొకేషన్

అలా
ఏడో పెగ్గులో ఉన్నప్పుడు
ఒక ఫ్రేములో
కథారూపం ఆగిపోయింది
ఏడుగురిలో రచయితను నేను
ఆకుపచ్చ కొండ మీద
ఎగురుతున్న జెండా
కొన్ని కదలికలను తెలియచెప్పింది

పక్కగదిలొనుంచి
చెమటతో తడిసిన
డైరెక్టర్ జోనీ
పైన
ఒక వర్ష చిత్రాన్ని చిత్రించాడు
కింద
ఒక దేహచిత్రాన్ని గీసాడు
నిర్మాత షాజీ

వెళ్ళడానికి తొందరపడి
చిత్రకారుడు వర్మ
ఎడమచేతికింద ఒక కొడవలితో
పచ్చ ఎరుపు రంగులు గీసి
మట్టితో నిండిన జాకెట్టును
క్లోజప్‌లో చిత్రీకరించాడు

లొకేషన్ వెతకడానికి వెళ్ళిన
అనిల్ సునీల్
నుదిటి మీద పట్టిన చెమటను తుడుచుకొని
చిరునవ్వుతో పక్కగదినుంచి వచ్చరు
అందరి తర్వాత
చివర్లో నేను
పక్కగదిలో అడుగుపెట్టి
తిరిగివచ్చాను వెంటనే

తినేటప్పుడు చపాతి చికెన్
అందరికీ పంచాక
కొంచం శబ్దం వచ్చిన తర్వాత
ఆమె బయటకు వచ్చింది;
'ఇద్దరనిచెప్పి ---
పొద్దుట్నుంచీ---
పచ్చిమంచినీళ్ళుకూడా ఇవ్వకుండా
నాశనం అయిపోవాలని --'
శాపం ఇచ్చి
మెట్లు దిగకముందు
ఆమె విసిరిన నోట్లు
ప్రొడక్షన్ ఎక్జిక్యుటివ్
ఏరుకున్నాడు

పక్కన గదికి వెళ్ళినప్పుడు
పచ్చ రంగులో ఉన్న దుప్పటి మీద
ఎరుపు రంగు
ఒక మనిషి పడుకున్నట్లు
గుర్తు కనబడి
'ఈ లొకేషన్ బాగుంది '
అని
తమాషాగా చెప్పాడు
అలమారాలో ఉన్న ఒక అరలో
దాచిపెట్టిన కెమేరావైపు
వేలెత్తి చూపించి
డైరెక్టర్ చెప్పాడు
'కట్' అని.

(Translated into Telugu by Mandarappu Hymavathi)

ಲೊಕೇಶನ್

ಹೀಗೆ, ಈ ಕತೆಯನುನ್
ಏಳನೆಯ ಪೆಗ್ನ ನಡುವಿನ
ಒಂದು ಆಯಾಮಕೆಕ್ ಬಿಗಿಯಲಾಗಿದೆ

ಆ ಏಳರಲಿಲ್ ನಾನೊಬಬ್ ಲೇಖಕ
ಅದಕೆಕ್ ಸಾಕಷ್ಿಯಾಗಿ
ಹಸಿರು ಹೊದದ್ ದಿಣೆಣ್ಯ ಮೇಲೆ
ಕೆಂಪುಧವ್ಜವೊಂದು ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವ
ದೃಶಯ್ವನುನ್ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ

ಬೆವರ ಮಳೆಯಿಂದ ತೋಯುದ್ ಹೋಗುತಿತ್ರುವ
ನಿರ್ದೇಶಕ ಜಾನಿ
ಪಕಕ್ದ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದ
ಹಾಗೆಯೇ, ನಿರ್ಮಾಪಕ ಶಾಜಿ
ಸಹಜವಾಗಿ ತನನ್ ದೇಹವ ಆ ಕೋಣೆಯಲೆಲ್ೀ
ಚೆಲಿಲ್ಕೊಂಡಿದದ್

ಎಲಲ್ಗೋ ಹೊರಡವ ಧಾವಂತದಲಿಲ್ದದ್
ಕಲಾವಿದ ವರ್ಮಾನ ಕೈಯಲಿಲ್
ಕುಡುಗೋಲು ಎತಿತ್ ಹಿಡಿದ,
ಭತತ್ದ ತೆನೆಗಳ ಬಗುಲಲಿಲ್ ಇರುಕಿಕೊಂಡ,
ಮಣುಣ್ ಮೆತಿತ್ಕೊಂಡ ಹಸಿರುಗೆಂಪು ಬಣಣ್ದ ರವಿಕೆಯ ರೈತಮಹಿಳೆಯ
ಒಂದು ಕೊಲ್ೕಸ್ ಅಪ್ ವರ್ಣಚಿತರ್

ಲೊಕೇಶನ್ ಹುಡುಕಲು ಹೊರಟ
ಅನಿಲ್ ಮತುತ್ ಸುನಿಲ್
ತಮಮ್ ಮುಖಗಳನುನ್ ಕೈಗಳಿಂದ ಒರೆಸಿಕೊಳುಳ್ತಿತ್ದದ್ರೂ
ತುಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾತರ್
ಅಸಂಗತ ನಗು

ಎಲಲ್ರ ನಂತರ, ಕಡೆಗೆಂಬಂತೆ ನಾನು
ಆ ಕೋಣೆಯ ಹೊಕಕ್ವನು

ಥಟಟ್ನೆ ಹೊರಬಂದೆ

ಚಪಾತಿ ಮತುತ್ ಕೋಳಿ ಮಾಂಸದ
ತುಂಡುಗಳನುನ್ ಹಂಚಿ ಉಣುಣ್ವ
ಸದಿದ್ನ ಹಿನೆನ್ಲೆಯಿಂದ
ಅವಳು ನಡೆದು ಬಂದಳು:

‘ಇಬಬ್ರೇ ಅಂತ ಹೇಳಿ
ಬೆಳಗೆಗ್ಯಿಂದ ನೀರೂ ಕೊಡದೆ.....
ನೀವು ಹುಳಾಬಿದುದ್ ಸಾಯಿತ್ೕರ’

ಹೊಸಿತ್ಲು ದಾಟಿ ಹೋಗುವ ಮುನನ್
ಅವಳೆಸೆದು ಹೋದ ನೋಟುಗಳನುನ್
ಪೊರ್ಡಕಷ್ನಸ್ ಎಕಿಸ್ಕುಯ್ಟಿವ್
ಆಯುದ್ ಎತಿತ್ಟುಟ್ಕೊಂಡ

ನಾನು ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದಿನ
ಕೋಣೆಗೆ ನಡೆದೆ
ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಹಸಿರುಗಂಪಿನ ಹೊದಿಕೆ
ಅದರ ಮೇಲೆ ಆಳುದದ್ದ ತೇವ
ಬಹುಶಃ ಈ ಲೊಕೇಶನ್
ಆಗಬಹುದು ಎಂದು ತಮಾಷೆ ಮಾಡಿದೆ

ಕಬೋರ್ಡ್ ಒಳಗಿನ ಶೆಲಫ್ನ ಮೇಲೆ
ಅಡಗಿಸಲಾಗಿದದ್ ಕಾಯ್ಮೆರಾ ನೋಡಿ
ನಿರ್ದೇಶಕ ನಕಕ್

‘ಕಟ್’

(Translated into Kannada by V R Carpenter)

ഉത്തമപുരുഷൻ കഥപറയുമ്പോൾ

തീവണ്ടിമുറി, കഥ
ഞരങ്ങിത്തുടങ്ങുമ്പോൾ
ഞങ്ങൾ മൂന്നുപേർ മാത്രം.
രോഗിയാണൊരാൾ, കൂടെ
ഭാര്യയു,ണ്ടെതിർസീറ്റിൽ
സുമുഖൻ യുവാവൊരാൾ.

പതിവുകഥ,യെന്നാൽ
പറച്ചിൽ മുടക്കുവാൻ
ഞാനിതിലാരാണെന്നൊ-
രാഖ്യാനപ്രതിസന്ധി.
(ഉത്തമപുരുഷനാ-
രെന്നതേ ചോദ്യം, പക്ഷേ
ഉത്തരം 'ഞാനി'ൽത്തന്നെ
തുടങ്ങിയൊടുങ്ങുന്നു.)

ഭർത്താവിനുറങ്ങണം.
ഉറങ്ങിപ്പോയാൽ പിന്നെ
ഭാര്യയും യുവാവുമായ്—
കൺതുറന്നിരുന്നയാൾ.
ഞാനയാൾ—അല്ലെങ്കിൽ പി-
ന്നെങ്ങനെയബലന്റെ
ഗൂഢശങ്കകൾ മറ-
ച്ചവളെപ്പുകഴ്ത്തുന്നു?

സുമുഖൻ തരംനോക്കി-
യവളെ കടാക്ഷിച്ചു
രോഗിയ്ക്കു കുടിനീരു-
മപ്പവും കൊടുത്തവൻ.
ഞാനവൻ—അല്ലെങ്കിൽ പി-
ന്നെങ്ങനെ ചിലന്തിപോൽ

മോഹങ്ങളിഴചേർത്ത
കെണിവച്ചൊളിയ്ക്കുന്നു?

ഗുളിക കഴിച്ചിട്ടു
കണ്ണടച്ചോളൂ. താനേ-
യുറക്കംവരും, ലൈറ്റു
കെടുത്താം', പറയുമ്പോൾ
'വേണ്ട വേണ്ടെ'ന്നു തട്ടു-
ത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്ന
രോഗിയെ മാറിൽച്ചേർത്തു
കണ്ണുകൾ തുടച്ചവൾ.
ഞാനവൾ—അല്ലെങ്കിൽ പി-
ന്നെങ്ങനെയതൃപ്തമാം
മുള്ളുകളുള്ളിൽ ഞെരി-
ച്ചാർദ്രമായ് ചിരിക്കുന്നു?

മുറുകും പ്രതിസന്ധി
മുറിച്ചുകടക്കണം.
തുടങ്ങിപ്പോയാൽ പിന്നെ
പറഞ്ഞുതുലയ്ക്കണം.
മൂവരും മറയ്ക്കുമ്പോൾ
മുഴുവൻ പറയുവാൻ
കഥയിൽക്കുരുങ്ങാത്ത
നാലാമനാകുന്നു ഞാൻ.

അടുത്ത സ്റ്റേഷൻ വന്നാൽ
വണ്ടിയിൽക്കേറാം, കുറ-
ച്ചകലത്തിരുന്നിട്ടു
പറയാം പരിണാമം.

உத்தம புருஷன் கதை சொல்லும்போது...

புகைவண்டி அறை, கதை
ஊர்ந்து நகரத் தொடங்கியபோது
நாங்கள் மூன்றுபேர் மட்டும்.

நோயாளி ஒருவர்; உடன்
மனைவி, எதிர் சீட்டில்
சுமுகன் இளைஞன் ஒருவன்.

வழமையான கதையெனில்
உரையாடலை முடக்கும்
நான் இதில் யாரென்பது
வியாக்கியானச் சிக்கல்.
(உத்தமபுருஷன் யார்
என்பது கேள்வி ஆனால்
விடையோ நானிலேயே
தொடங்கி முடிகிறது)
கணவருக்கு உறங்க வேண்டும்
உறங்கி விட்டால் பிறகு
மனைவியும் இளைஞனும்.
கண்திறந்து அமர்ந்திருந்தான் அவன்
அவன் நானே - இல்லையென்றால் - பின்
எப்படி அபலனின் மர்ம வேட்கைகளை
மறைத்து அவளைப் புகழ்வேன்.

சுமுகன் நேரம்தகைய
அவளை கடைக்கண் பார்த்தான்
நோயாளிக்கு குடிநீரும்
அப்பமும் கொடுத்தான்.
நானே அவன் - இல்லையென்றால்- பின்
எப்படிச் சிலந்திபோல
மோகங்கள் இழைசேர்ந்த
பொறியை ஒளித்து வைப்பேன்

மாத்திரை சாப்பிட்டுக்
கண்ணை மூடிக் கொள்ளுங்கள்
தானாகத் தூக்கம் வரும் .

விளக்கை அணைக்கிறேன் என்று
சொல்லும்போதே
வேண்டாம் வேண்டாமென்று தடுத்து
எழுந்தமரும் நோயாளியை
மார்புறத் தழுவி கண்களைத் துடைத்தாள் அவள்

நானே அவள் - இல்லையென்றால் - பின்
எப்படி அதிருப்தியின்
முட்களுக்கிடையில் நெரிபட்டும்
உற்சாகத்துடன் சிரிப்பேன்

இறுகும் சிக்கலை
முறித்தே கடக்கவேண்டும்.
தொடங்கி விட்டால் பின்
சொல்லித் தொலைக்க வேண்டும்

மூவருமே மறைக்கும்போது
முழுவதும் சொல்ல
கதைக்குள் சிக்காமல்
நான்காமவன் ஆகிறேன் நான்.

அடுத்த ஸ்டேஷன் வந்தால்
வண்டியில் ஏறுகிறேன். சற்றுத்
தள்ளி உட்கார்ந்து கொண்டு
சொல்கிறேன் பரிணாமத்தை.

(Translated into Tamil by Sukumaran)

ಉತತ್ಮ ಪುರುಷ ಕತೆ ಹೇಳಿದಾಗ

ರೈಲಿಗೊಂದು ಬೋಗಿ – ಕತೆ
ಆರಂಭ ಎಳೆದೆಳೆದುಕೊಂಡು ಮುಂದುವರೆಯುತತ್ದೆ, ಕೇವಲ
ನಮಮ್ ಮೂವರನುನ್ ಮಾತರ್ ಒಳಗೊಂಡು: ಕಾಯಿಲೆಯವನೊಬಬ್,
ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಜೊತೆಯಲಿಲ್, ಅವರೆದುರೇ
ಒಬಬ್ ಸುಂದರ ತರುಣ.
ಇದು ಸಾಮಾನಯ್ದಂತ ಒಂದು ಕತೆ, ಆದರೂ
ಕಥಾನಕದ ಅನಾವರಣಕಕ್ಡಿಡ್ ಬರುವಹಾಗೆ ಸುತಿತ್ಕೊಂಡ ಕಿಲ್ಷಟ್ತೆ
ಇಲಿಲ್ರುವ ನಾನು ಯಾರು. (ಪರ್ಶೆನ್, ಇಲಿಲ್ಯ ಉತತ್ಮ ಪುರುಷನಾರು ಅನುನ್ಮದು,
ಉತತ್ರದ ಆರಂಭ ಅಂತಯ್ ಎರಡೂ 'ನಾನು'.)
ಗಂಡ ಮಲಗಬೇಕು. ಆದರಾಮೇಲೆ
ಹೆಂಡತಿ ಮತುತ್ ಸುಂದರ ತರುಣನೇನಾದರೂ...
ಅದಕಕ್ವನು ಎದುದ್ ಕೂರುತಾತ್ನೆ, ಇಷಟ್ಗಲ ಕಣಣ್ರಳಿಸಿಕೊಂಡು. 'ನಾನು' ಅವನು.
ಅವಳನುನ್ ಹೇಗೆ ಮೆಚಚ್ಲಿ ಮುಸುಕೆಳೆದು
ಹೇಳಲಾಗದೇ ಮುಚಿಚ್ಟುಟ್ಕೊಂಡ ದೌರ್ಬಲಯ್ದ ಮೇಲೆ?
ಸುಂದರಾಂಗನು ಕೊಳಕುದೃಷಿಟ್ ಹರಿಸಿ
ಅವಳ ಮೇಲೆ, ಕೊಡುತಾತ್ನೆ ರೋಗಿಗೆ ಬೆರ್ಡುಡ್
ಹಾಗೂ ನೀರು. 'ನಾನು' ಅವನು, ಅಥವಾ
ನಾನು, ಜೇಡನ ಹಾಗೆ ನೇಯುದ್-ಹೆಣೆದ ಆಸೆಗಳ
ಬಲೆಯ ಹಿಂದೆ ಅವಿತುಕೊಳುಳ್ಮದಾದರೂ ಹೇಗೆ?
ಅವಳು ಹೇಳುತಾತ್ಳೆ 'ಗುಳಿಗೆ ನುಂಗಿ ಕಣಣ್
ಮುಚಿಚ್ಕೊಳಳ್, ನಿದೆದ್ ಬರುತತ್ದೆ' ಅವನು
'ಬೇಡ ಬೇಡ' ಅಂದು ಎದುದ್ ಕೂತಾಗ ಹತಿತ್ರಕೆಕ್ಳೆದು
ಎದೆಗಾನಿಸಿಕೊಂಡು, ಕಣೊಣ್ರೆಸಿಕೊಳುಳ್ತಾತ್ಳೆ. 'ನಾನು' ಅವಳು,
ಚಿಂತೆಯ ಮುಳುಳ್ಗಳ ಮುರಿದು,
ಮೃದುವಾಗಿ ನಸು ನಗುಮದು ಹೇಗಿರುತತ್ದೆ?

ಆಳವಾಗುತಿತ್ರುವ ಸಂದಿಗದ್ಗಳನುನ್
ದಾಟಬೇಕು. ಒಮೆಮ್ ಆರಂಭವಾದ, ಕತೆಯನುನ್
ಕಡೆವರೆಗೆ ಹೇಳಿ ಅಂತಯ್ ಮುಟಿಟ್ಸಲೇಬೇಕು.
ಮೂವರೂ ಎಲಲ್ವನೂನ್ ಅವಿತಿಟುಟ್ಕೊಂಡಾಗ
'ನಾನು' ನಾಲಕ್ನೆಯವ, ಬಂಧಿಯಾಗದವ ಕತೆಯಲಿಲ್,
ಆಡಬೇಕಾದವ ಈ ಎಲಲ್ದರ ಕುರಿತು.

ಬಂತು ಮುಂದಿನ ನಿಲ್ದಾಣ, ಮತ್ತೆ ರೈಲು ಹತ್ತುತ್ತೇನೆ 'ನಾನು',
ಗ್ರಾಮದ ದೂರ ಕೂತು
ದಾಖಲಿಸಿದ್ದು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

(Translated into Kannada by Mamata Sagar)

ഓപ്പിയം

നാലുപാട്ടും കണ്ണാടികൾ നിരത്തിയ
ഗ്ലാസ് പാലസ് എന്ന കടയിലാണ്
ആദ്യം നമ്മൾ കണ്ടത്.

കണ്ണാടികൾക്കുള്ളിൽ കണ്ണാടികളും
അവയ്ക്കുള്ളിൽ നമ്മളുമായി
അകത്തേക്കകത്തേക്കു നീണ്ട
കാഴ്ചച്ചതുരങ്ങളിൽനിന്നു
പക്ഷേ—
നീ വേഗം പുറത്തിറങ്ങി.

അന്ധൻമാർ വണ്ടിയോടിക്കുന്ന തെരുവിലെ
അലസയായ വഴിയാത്രക്കാരി,
മുലകൾ കണ്ടപ്പോഴേയറിഞ്ഞു-
ഓപ്പിയം കൃഷി ചെയ്യുന്ന ഒരു തോട്ടം
നിനക്കു സ്വന്തമായുണ്ടെന്ന്.

ഞാൻ പുറകേയിറങ്ങി.
നീ ഇളക്കങ്ങളുടെ ദേവത.
ഒഴുക്കുകളുടെയും ഓളങ്ങളുടെയും.
കവണയും കിളിയും നീതന്നെ.

എനിക്കുമുമ്പേ നിന്നെ പ്രേമിച്ച
മൂന്നുപേരെയും എനിക്കറിയണം.
അവരോരോരുത്തരും
ഞാനറിയാതെ കുഴിച്ചിട്ട
ചെറിയ ചെറിയ മൈനുകൾ
ഓരോന്നായി കണ്ടെടുത്ത്
എനിക്കു പൊട്ടിക്കണം.
അവരിലൊരുവൻ
നിന്റെ മുലകളിൽ ചെയ്തതെന്തെന്നെങ്കിലും
എന്നോടു പറയൂ.

നീ കഴിച്ചു ബാക്കിവച്ചുപോയ ഐസ്ക്രീമിന്റെ
വരണ്ട പാത്രത്തിലെ വർത്തുളമായ ചുവരിൽ
ഒരു ചെറിയ മരക്കമ്പു ചാരിയിരിപ്പുണ്ട്-
എന്നെപ്പോലെ.

കറുത്ത കുത്തുപോലുള്ള ഒരു പ്രാണി—
കാഴ്ചകൾക്കു ഫുൾസ്റ്റോപ്പിടാനാവും—
കണ്ണിനു ചുറ്റും പറക്കുന്നുണ്ട്.

പ്രേമിക്കാൻ എനിക്കു പേടിയാണ്.
പൂക്കളുടെ അനക്കം കേട്ടാലും
ഞെട്ടിയുണരുമായിരുന്നു എന്നും.

എങ്കിലും ഒരു കാറ്റിനെ
എനിക്കിപ്പോൾ
വിളിച്ചു വരുത്താതെ വയ്യ.
ഈ പൂക്കളൊക്കെ കൊയ്തുകൂട്ടാൻ.

ಅಪೀಮು

ನಾಮ ಮೊದಲು ಭೇಟಿಯಾಗಿದೆದ್ೀ
ಒ○ದು ಶೋೀರೂಮಿನಲಲ್, ಹೆಸರು 'ಗಾಲ್ಸ್ ಪಾಯ್ಲೆಸ್'
ಗೋಡೆಗಿಡೀ ಆತುಕೊ○ಡ ಸುತತ್ಮುತತ್ ಕನನ್ಡಿ
ಕನನ್ಡಿಗಳೊಳಗಿನ ಕನನ್ಡಿಗಳೊಳಗೆ
ಮತತ್ದರೊಳಗಿನ ನಾಮ
ಚೌಕಾಕಾರ ಪರ್ತಿಮೆಗಳಿ○ದ ವಿಸತ್ರಿಸಿ
ಆಳವಾಗಿ ಅಲಿಲ್,
ನೀನು ಆಚೆ ಸರಿದೆ ಬಹು ಬೇಗ

ಕಣೆಣ್ಲಲ್ದವರು ಗಾಡಿಯೊಡಿಸುವ ಬೀದಿಯ
ಓ ಅಲೆಮಾರಿ ಯಾತಿರ್ಕಳೆ
ನಿನನ್ ಮೊಲೆಯ ಒ○ದು ಝುಲಕು
ಹೇಳಿತುತ್ ನಿನನ್ದೇ ತೋಟವಿದೆ,
ಅಲಿಲ್ ಅಪೀಮಿನ ತೆನೆ ಪೈರು

ನಿನನ್ನೆನ್ೀ ಹಿ○ಬಾಲಿಸಿದೆ

ನೀನೋ ವಿರಿಳಿತಗಳ ದೇವತೆ
ಉಕುಕ್ವ ಬಳಕುವ ತರ○ಗದವಳು

ಗುಲೇಲೂ ನೀನೆ ಗಿಳಿಯೂ ನೀನೇ

ನನಗೂ ಮೊದಲು ನಿನನ್ನುನ್ ಪಿರ್ೀತಿಸಿದ
ಆ ಮೂರು ಗ○ಡಸರು ಯಾರೆ○ದು ತಿಳಿಯಬೇಕು

ತಡಕಾಡಬೇಕು ನಾನು
ಪುಟಟ್ ಕಣಿವೆ ಕ○ದರಗಳನುನ್
ನನನ್ರಿವಿಗೆ ಬಾರದೇ ಆ ಒಬೊಬ್ಬಬ್ರೂ
ನೆಟಟ್ದದ್ನೆನ್ಲಲ್ ಸೊಪ್ಪಟಿಸಬೇಕಲಲ್.
ಕಡೆಗೆ ಇಷಾಟ್ದರೂ ಹೇಳು
ಅವರಲೊಲ್ಬಬ್ ನಿನನ್ ಮೊಲೆಗಳಿಗೆ
ಮಾಡಿದಾದ್ದರೂ ಏನು?

ನೀನು ರುಚಿ ನೋಡಿ ಅಲೆಲ್ೀ ಬಿಟುಟ್ ಹೋದ
ಒಣಗಿ ಕೂತ ಐಸ್ ಕಿರ್ೀಮಿನ

ದುಂಡನೆಯ ಕಪಿಪ್ ನಂಚಿಗೆ
ಆತು ನಿಂತ ಸಣಣ್ದೊಂದು ಕಾಂಡದ ಕಡಿಡ್
ನನನ್ ಹಾಗೆ.

(Translated into Kannada by Mamata Sagar)

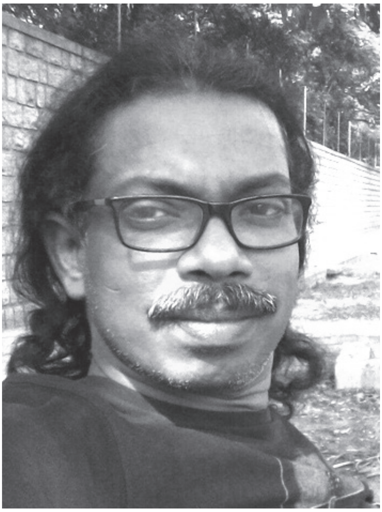

എം. ആർ. രേണുകുമാർ

ജനനം 1969. സ്വദേശം കോട്ടയം കാരാപ്പുഴ. മൂന്നു കവിതാസമാഹാരങ്ങൾ: കെണിനിലങ്ങളിൽ, വെഷക്കായ, പച്ചക്കുപ്പി. വെഷക്കായയ്ക്ക് എസ്.ബി.ടി കവിതാപുരസ്കാരം ലഭിച്ചു. ചിത്രകാരൻകൂടിയാണ്. ഓഡിറ്റ് വകുപ്പിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ.

കാണുന്നുണ്ടനേകമക്ഷരങ്ങൾ

തലങ്ങും വിലങ്ങും
ഈർക്കിലിവരകൾ
കൊണ്ടുനിറഞ്ഞ
വെടിപ്പായ മുറ്റം

മുറ്റത്തിന്നതിര്-
കാത്ത് മണമൂറി
പൊട്ടിച്ചിരിച്ച്
നിൽക്കുമിലഞ്ഞിമരം

കുളിച്ചുവൃത്തിയായ്
ഈറയത്ത് വഴി-
ക്കണ്ണുമായിരിക്കുന്ന
കറുത്ത കുഞ്ഞുങ്ങൾ

മെഴുക്കല്ലാം
വെടിഞ്ഞ് വെയിലത്ത്
ഇരുന്നുണങ്ങി മിനുങ്ങുന്ന
കഞ്ഞിക്കലവും
കറിച്ചട്ടികളും
അരികിലായ്
ചാഞ്ഞുകിടക്കും
ചിരട്ടത്തവികളും

കാണുന്നുണ്ടിങ്ങനെ
ഓരോരോ മാറ്റങ്ങൾ

കാണുന്നിടത്തൊക്കെ
വേലയ്ക്കിറങ്ങിയപ്പോൾ
കണ്ടേച്ചുപോന്ന
വീടിനെയല്ല വേല-
കേറിച്ചെന്നപ്പോൾ കണ്ടത്
രാവിലെ ഇട്ടേച്ചുപോന്ന
കുഞ്ഞുങ്ങളെയല്ല
മടിശ്ശീലയിൽ
കൂലിനെല്ലുമായ്
ചെന്നപ്പോൾ കണ്ടത്

ആരാണിങ്ങനെ
അലങ്കോലമായ്
കിടന്ന വീടിനെ
അടുക്കിപ്പെറുക്കി
വെടിപ്പുള്ളതാക്കിയത്
ആരാണിങ്ങനെ
മണ്ണിൽപ്പുരണ്ട്
മൂക്കട്ടയൊലിപ്പിച്ച്
നിന്നകുഞ്ഞുങ്ങളെ
പുഞ്ചിരിതൂകുന്ന
പൂവുകളാക്കിയത്.

കാണുന്നുണ്ട്
അവരുടെ കണ്ണുകളിൽ
അനേകമക്ഷരങ്ങൾ.

ಕಾಣುತ್ತಿವೆ ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯ ಅಕ್ಷರಗಳು...

ಆ ತುದಿಯಿಂದ ಈ ತುದಿಗೆ ತೆಂಗಿನ ಪೊರಕೆಯ ಕಡ್ಡಿಗಳ ಗೆರೆಗಳಿಂದ
ಮೂಡಿದ ಸ್ವಚ್ಛ ಅಂಗಳ.

ಆ ಅಂಗಳದ ಎಲ್ಲೆ ಕಾಯುತ್ತಾ ಗಂಧ ಚೆಲ್ಲಿ ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕು ನಿಂತಿದೆ,
ಈ ಸುರಗಿ ಮರ.

ಮಿಂದು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ಚಾವಣಿಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ದಾರಿಗಣ್ಣಾಗಿ ನಿಂತ ಕಪ್ಪು ಹಸುಳೆಗಳು.
ಜಿಗುಟುಗಳಲ್ಲಿ ತೊಳೆದು ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಒಣಗಿ, ಮಿನುಗುವ ಗಂಜಿಪಾತ್ರೆ ಮತ್ತು
ಮಸಿ ಮಡಕೆಗಳ ಬಳಿ ಒರಗಿಕೊಂಡಿವೆ ತೆಂಗಿನಚಿಪ್ಪಿನ ಸೌಟುಗಳು.

ಕಾಣುವ ಕಡೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲ ಒಂದೊಂದು ಬದಲಾವಣೆಗಳು...

ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಏರುತ್ತಾ ಹೋದಾಗ ಕಂಡಿದ್ದು-
ಕಂಡುಬಂದ ಮನೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ;
ಮರಳಿ ಹೋದಾಗ ಕಂಡಿದ್ದು.
ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ ಹಸುಳೆಗಳನ್ನಲ್ಲ,
ಮಡಿಲಿನಲ್ಲಿ ಕೂಲಭತ್ತದೊಂದಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಕಂಡಿದ್ದು.

ಯಾರು ಹೀಗೆ-
ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಮನೆಯನ್ನು ಸಾರಿಸಿ, ಗುಡಿಸಿ ಒಪ್ಪ
ಓರಣವಾಗಿಸಿದ್ದು!

ಯಾರು ಹೀಗೆ-
ಮಣ್ಣಲ್ಲಿ ಹೊರಳಾಡುತ್ತಾ, ಗೊಣ್ಣೆ ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹಸುಳೆಗಳನ್ನು ಮುಗುಳ್ನಗೆ
ಬೀರುವ
ಹೂಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದು.

ಕಾಣುತ್ತಿವೆ ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯ ಅಕ್ಷರಗಳು...

(Translated into Kannada by Manjunatha)

കറുത്ത മഴകൾ

കറുത്ത
മുലക്കണ്ണുകളിലൂടെയാണ്
ഭൂമിയിലെ രുചികൾ
ഊറിവന്നത്.

കറുത്തുചുരുണ്ട
മുടിനാരുകൾ
ഇളകുന്നതുനോക്കി
മടിയിൽക്കിടന്നപ്പോഴാണ്
ആകാശം കണ്ടത്.
രാത്രി കറുപ്പിച്ച
മരച്ചില്ലകൾ കണ്ടത്.
അതുപൊഴിക്കുന്ന
മിന്നാമിന്നുങ്ങുകളെ കണ്ടത്.

കറുത്ത ഉമ്മകളുടെ
കടന്നൽക്കൂട്ടുകൾ
ചൊടികളിൽ പൂട്ടിവെച്ച്
കൂടപ്പിറപ്പുകൾ എനിക്ക്
വട്ടം ചുറ്റിയിരുന്നു.

അവരുടെ കറുത്ത കൈയുകളാണ്
ആകാശത്തേക്കുയർത്തിയതും
താഴെവീഴാതെ താങ്ങിയതും
മുറ്റത്ത് പിച്ചവെപ്പിച്ചതും
മണ്ണിലെഴുതിപ്പിച്ചതും
പുഴയിൽ നീന്തിച്ചതും
പാലം കടത്തിയതും.

കാറിയും കൂവിയും
ചെളിയിൽ ചവിട്ടിയും

അവരുടെ കൈകളിൽ
തൂങ്ങിയാടിയുമാണ്
പള്ളിക്കൂടത്തിലേക്ക പോയത്.

കറുത്ത കൈയുകളാണ്
രാത്രി പകലാക്കി
തുള്ളിവിറയ്ക്കുമുടലിനെ
പൊതിഞ്ഞുപിടിച്ച്
പനിയാകെ ഒപ്പിയെടുത്തത്.
ചെവിക്കുത്തിന്റെ രാത്രികളിൽ
മടിയിൽക്കിടത്തി
മുടികോതിയുറക്കിയത്.
കുഴിനഖവേദനകളെ
അരിവാച്ചുണ്ടിലെ
ചൂടെണ്ണയിറ്റിച്ച്
പറത്തിക്കളഞ്ഞത്.

കറുത്തവിരലുകളാണ്
ആദ്യമായൊരാമ്പൽപ്പൂ
നേരെ വെച്ചുനീട്ടിയത്.
അന്നേരമാണതുവരെ
അറിയാത്തോരെരിച്ചിൽ
എവിടെനിന്നോ പാഞ്ഞെത്തി
നെഞ്ചിൽ കുടുങ്ങിയത്.

ഉച്ചതിരിഞ്ഞ നേരങ്ങളിൽ
എല്ലാകണ്ണുകളും വെട്ടിച്ച്
ചെല്ലിപൊട്ടിച്ചും
ചുണ്ണമ്പുപൂ പറിച്ചും
മുട്ടുനീരുവെള്ളത്തിൽ
നീന്തിക്കളിച്ചുഞങ്ങൾ
കണ്ടത്തിന്റെ നടുക്കുള്ള
തുരുത്തിലേക്കുപോകാനും,

ഇണചേരുന്ന
മഞ്ഞച്ചേരകളെ
ഓടിച്ചുവിട്ടിട്ട്
നേരമിരുളുവോളം
കറുപ്പിൽ കറുപ്പുചാലിച്ച്
വിയർത്തുകുളിച്ച്
ഒട്ടിക്കിടക്കാനും,
തുടങ്ങിയത്
അതിനുശേഷമാണ്.

അങ്ങനെയവളുടെ
കറുത്ത വിരലുകൾ
ഇഴഞ്ഞിഴഞ്ഞാണ് എന്റെ ഉടൽത്തുരുത്തിലേക്കുള്ള
ജലമാർഗ്ഗങ്ങൾ തെളിഞ്ഞത്.
ഞാനിഴഞ്ഞുകൊത്തിയ
വഴിച്ചാലുകളുടെ തഴമ്പ്
അവളിലുമുണ്ടാവാം.

ഓരോതവണയും
പെയ്തുതോരുമ്പോഴും
എത്രപെയ്താലും തീരാത്ത
മഴയാണുനീയെന്ന്
ഞാനവളോട് പറയുമായിരുന്നെങ്കിലും,
മെല്ലെമെല്ലെയാ മഴയിൽ
നനഞ്ഞെന്റെ കറുപ്പൊക്കെ
വെളുത്തുപോയല്ലോ.

വെളുത്തുപോയൊരെന്നിൽ
അവളുടെ കറുപ്പെല്ലാം
മുങ്ങിത്താണുപോയല്ലോ.

വെളുത്ത പെണ്ണിനെകെട്ടി
വെളുത്ത കുഞ്ഞിനെയെടുത്ത്
വെളുത്തമുണ്ടും ബനിയനുമിട്ട്
മുറ്റത്തുനിൽക്കുമ്പോൾ,

ചെറുക്കനെ കിട്ടാത്ത അവൾ
കുടിവെള്ളമെടുക്കാൻ
വരമ്പിലൂടെ പോകുന്നതു കാണാം.

കറുത്ത പശുക്കിടാവിനെ
പറമ്പിൽ കുറ്റിതറച്ചുകെട്ടുമ്പോൾ
അവളുടെ കറുത്തവിരലുകൾ
എന്റെ വെളുത്ത കുഞ്ഞിനോട്
കുശലം ചോദിക്കും, ചിരിക്കും.

തെല്ലനനവുണ്ടെങ്കിലും
അവളുടെ ചിരി പഴേതുപോലെ
കൊള്ളുന്നിടത്തൊക്കെ
കൊണ്ടുകേറുന്നുണ്ട്.
എന്റെ ചിരി വിളറിവെളുത്ത്
അകം പൊള്ളയായിപ്പോയല്ലോ.

വെളുത്ത മഴയിൽ
കനലുകെടാതെ
പൊള്ളിക്കിടക്കുമ്പോൾ
ഇടിവെട്ടിപ്പെയ്യും
ഇരുളോർമ്മയിൽ
അവളുടെ കറുത്ത മഴകൾ.

கருப்பு மழை

கருத்த உடல்களிலிருந்து
நாங்கள் உருகி வழிந்தோம்
கருத்த முலைக்கண்களூடே
பூமியின் சுவைகள் ஊறித் திரண்டன
கருத்த சுருண்ட முடி இழைகள்
அசைவதைப் பார்த்துக் கொண்டு
மடியில் படுத்திருந்தபோது தான்

ஆகாயத்தைக் கண்டோம்.

இரவு கருமையாக்கிய
மரக்கிளைகளைக் கண்டோம்
அவை சொரிகின்ற மின்மினிகளைப் பார்த்தோம்
கருத்த உதடுகளின் குளவிக்கூடுகளை
உதடுகளுக்குள்ளே மறைத்தபடி
கூடப்பிறந்தவர்கள் என்னை வட்ட மிட்டார்கள்.

அவர்களின் கருத்த கரங்கள்தான்
என்னை வானத்தில் உயர்த்தியது
கீழே விழாமல் தாங்கியது
முற்றத்தில் நடக்கப் பழக்கியது
மண்ணில் எழுத வைத்தது
ஆற்றில் நீந்தச் செய்தது
பாலத்தைத் தாண்ட வைத்தது

செருமியும் கூவியும் சேற்றில் மிதித்தும்
அவர்களின் கைகளில் தொங்கியும் ஆடித்தான்
பள்ளிக் கூடத்திற்குப் போனது.

கருத்த கைகள் தான் இரவும் பகலும்
விரைத்து நடுங்கும் உடலை அணைத்துப் பிடித்து
காய்ச்சலை ஒற்றி எடுத்தது
காது குடைச்சலெடுக்கும் இரவுகளில்
மடியில் கிடத்திக் கொண்டு
முடிகோதி தூங்க வைத்தது
அரிவாள் முனையில் சூடுபடுத்திய எண்ணெயை
ஒழுகவிட்டு
நகச்சுத்தியின் வலியைப்
பறந்தோடச் செய்தது

கருத்த விரல்கள்தான்
முதன் முதலில் ஒர் ஆம்பல் பூவை
எனக்கு எதிரே நீட்டியது

அப்போதுதான்
அதுவரை அறிந்திராத ஒரு நெருப்பு
எங்கிருந்தோ பாய்ந்து வந்து
நெஞ்சில் தைத்தது.

பகல் மங்கிய பொழுதுகளில்
எல்லா கண்களை ஏமாற்றி
கோரையைப் பிடுங்கியும்
சுண்ணாம்புப் பூக்களைப் பறித்தும்
முழங்காலளவுத் தண்ணீரில் நீந்திக் குளித்து
வயல் நடுவிலிருக்கும் சதுப்புமேட்டிற்குச் செல்லவும்
இணைசேரும் மஞ்சள் சாரைகளை விரட்டியும்
கருப்பில் கருப்பைக் கரைத்து
வியர்வையில் குளித்துக் கட்டிப் பிடிக்கவும்
தொடங்கியது அப்போதுதான்

அப்படியாக அவள் கருத்த விரல்கள்
ஊர்ந்து ஊர்ந்துதான்
என் உடல் திட்டுக்குப் போகும்
நீர்வழிகள் வெளிப்பட்டன
நான் ஊர்ந்து ஏற்படுத்திய
வழித்தடத்தின் தழும்புகள்
அவளிடமும் இருக்கலாம்

ஒவ்வொரு முறையும் பொழிந்தடங்கும்போது
எவ்வளவு பொழிந்தாலும் தீராமழை நீயென்று
நான் அவளிடம் சொல்வேன்.

எனினும்
மெல்ல மெல்ல அந்த மழையில் நனைந்து
என் கருப்பெல்லாம் வெளுத்துப் போச்சே!
வெளுத்துப்போன என்னுள்
அவள் கருப்பெல்லாம் மூழ்கி ஆழத்தில் போச்சே!

வெளுத்த பெண்ணை மணந்து
வெளுத்த குழந்தையைச் சுமந்து
வெளுத்த வேட்டியையும் பனியனையும் அணிந்து
முற்றத்தில் நிற்கும்போது
மாப்பிளை கிடைக்காத அவள்
குடிநீர் எடுத்துவர வரப்போரம்
போவதைப் பார்க்கலாம்.

கருத்த கன்றுக்குட்டியை
வயலில் முளையூன்றிக் கட்டுகையில்

அவள் கருத்த விரல்கள்
என் வெளுத்த குழந்தையை
நலம் விசாரித்துச் சிரிக்கும்.

கொஞ்சம் ஈரம் இருந்தாலும்
அவளின் சிரிப்பு
முன்போலவே தைக்க வேண்டிய இடத்தில்
துளைத்தேறுகிறது.

என் சிரிப்பு வெளுப்பினும் வெளுத்து
உள்ளீடற்றுப் போச்சே!

வெளுத்த மழையில் அணையாமல்
நெருப்பு கனன்று கிடக்கும்போது
இருளின் நினைவில்
இடி இடித்துப் பொழியும்
அவளின் கருத்த மழை.

(Translated into Tamil by Sukirtharani)

నల్లని వానలు

నల్లని శరీరాల నుండి
మేం కరిగి
వరద ప్రవాహాలమైనాము

నల్లని చనుమొనల నుండి
స్రవించే మట్టిరుచి మాది
ఆడుకుంటూ ఆమె ఒడినుండి ఆకాశాన్ని వీక్షిస్తుంటే
వసంతపు నల్ల చారలు ఊగడాన్ని గమనించాము
రాత్రి చీకటిని నలుపు చేసిన
చెట్ల కొమ్మలు
మినుగురులను ప్రవహిస్తున్నాయి
 నా తోబుట్టువులు
నా చుట్టూ తిరుగుతున్న వాళ్ళు
వాళ్ళ పెదవుల తేనె తుట్టేల్లో

నల్లని ముద్దులు బంధిస్తున్నాయి

వాళ్ళ నల్లని హస్తాలే కదా
నన్ను నింగి కెత్తింది
వాకిట్లో తప్పతడుగులేసే పడిపోతున్నపుడు నన్ను
పట్టుకున్నది నిలబెట్టింది
ఇసుకపై రాస్తూ
నదిలో ఈదుతూ
వంతెన దాటించింది
వాళ్ళ చేతుల్లో ఊగుతూ
ఆయాసపడుతూ అరుస్తూ
బురద తొక్కుతుంటే కదా
నేను బడికి వెళ్ళింది

ఆ నల్లని చేతులే కదా
రాత్రిని ఉదయం చేసాయి

జ్వరంతొ బాధపడుతున్నప్పుడు
తడిగుడ్డతో తుడుస్తూ
వణికే శరీరాన్ని హత్తుకున్నాయి
చెవినొప్పి లేచిన రాత్రుల్లో
నా జుట్టును వేళ్ళతో సవరిస్తూ
ఒడిలో నన్ను నిద్రపుచ్చాయి
ఆ నల్లని చేతులే కదా

కొడవలి మొనతగిలిన
లేచిన గోరు నొప్పి
వేడి నూనెచుక్కలు వేసి తరిమేసింది

ఆ నల్లని చేతులే
చేతులు చాపి కోసిన నీటి లిల్లీ పువ్వును
నా చేతులకు అందించినది
అప్పుడి దాకా తెలియని
ఒక కాలిన మంట ఎక్కడి నుంచో
దూసుకు వచ్చి హృదయంలో స్థిర పడింది

ఎన్నో వెంటాడే చూపులను తప్పించుకుంటూ

మోకాలి మంటి నీటిలో నడుస్తూ ‘
ఎగిరిపడే గడ్డి విత్తనాలను పేలుస్తూ
చిన్న చిన్న రెల్లుపూలను తెంపుతూ
మేం సాయంత్రాలు ఆడుకున్నాం

తరువాత కదా
మేం మొదలు పెట్టింది
దీవుల్లో
పొలాల మధ్యలోకి వెళ్ళి
పసుపుపచ్చని పసిరికపాముల
సంగమాన్ని చెదరగొట్టినది
నలుపులోంచి నలుపులోకి
ఒకరిలో ఒకరు కలగలిసి
చెమటతో ముద్దగా మారి
చీకటి మనపైకి పాకే వరకూ
విశ్రమించింది

నా శరీర దీవుల నీటి దారులను
ముని వేళ్ళతో తట్టి లేపింది
ఆమె నల్లని వేళ్ళే కదా
నా పళ్ళతో చేసిన గాటు మరకలు
ఇంకా ఆమెపై చెదిరిపోనే లేదు

ఆ ప్రతి ఉధృత వరద వర్షం తరువాత
నేను ఆమెతో చెప్పేవాడిని
ఎప్పటికీ ఎప్పటికీ ఆగని
ఒడవని వర్షం ఆమేనని

ఆ వానలో మెల్లగా నానీ నానీ
నా నలుపు తెలుపుగా మారింది
ఆమె నలుపంతా
నాలో మునిగిపోయింది.
నేను ఛాయ తేలాను కదా
తెల్లని అమ్మాయిని పెళ్ళాడి
ఒక తెల్లని పాపాయిని చూస్తూ

తెల్లని కోటు , పంచ కట్టుకుని వాకిట్లో నిల్చుని
గట్టున నడుస్తూ వస్తున్న
మంచి నీళ్ళు తెచ్చుకునే ఆమెను చూసాను
ఏతోడు లేని ఆమెను చూస్తున్నాను

ఆమె నల్లని ఆవును
వాకిట్లో గుంజకు కట్టేస్తూ
ఆమె నల్లని వేళ్ళు
నా తెల్లని పాపాయిని పలకరిస్తాయి
నవ్వుతాయి

ఆమె నవ్వు కాస్త చిత్తడిగా ఉన్నా
అదే నవ్వు
అన్ని రంధ్రాల నుండీ అది నాలో దూరుతుంది

నా నవ్వు పేలవమవుతుంది
నాలోలోపల అంతా ఖాళీగా మారినట్టు

తెల్లని వానలో
తనువెల్లా నిప్పుల కుంపటై మండుతూ
వణుకుతున్న శరీరాన్ని
నేను మేల్కొని పడుకున్నప్పుడు
ఆ నల్లని జోరు వానలో తడిపేస్తుంది
ఆ నల్లని జ్ఞాపకాల వానలో

ఆమె నలుపులా వర్షిస్తుంది.

(Translated into Telugu by Pathipaka Mohan)

തുടങ്ങിയവർ

ഫോട്ടോയിൽ
അഞ്ചുപേരുണ്ടായിരുന്നു.
ആദ്യത്തെ മൂന്നുപേരുടെയും
പേരുകൾ പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും
നാലാമതും അഞ്ചാമതും
നില്ക്കുന്നവരെ 'തുടങ്ങിയവർ'
എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്.

പേരോടുകൂടിയ മൂന്നാമനോടു ചേർന്നാണ്
പേരില്ലാത്ത നാലാമൻ നില്ക്കുന്നതെങ്കിലും
അവരുടെ ഉടലുകളെ രണ്ടായി തിരിച്ച്
ഇരുളിന്റെ ഒരു മുള്ളുവേലി കാണാം.
എന്നാൽ നാലാമന്റെ ഇടതുകൈ
അഞ്ചാമന്റെ തോളിൽ ചുറ്റിയിട്ടുണ്ട്.
തന്റെ മാറിലേക്ക് വീണുകിടക്കുന്ന
വിരലുകളിൽ അഞ്ചാമൻ
ഇരുകൈകളുംകൊണ്ട് പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്.
(നാലാമന്റെ വിരലുകൾ
തടിച്ചുരുണ്ടതും അഞ്ചാമന്റേത്
നീണ്ടുമെലിഞ്ഞിട്ടുമാണ്)

ആ പിടുത്തത്തിലും
ചേർന്ന നില്പിലും
ഇഴമുറുകിയോരടുപ്പത്തിന്റെ മിന്നലുണ്ട്.
അതുകൊണ്ടാവാം നാലാമന്റെ
ഇടതുകൈപ്പത്തി അഞ്ചാമൻ
തന്റെ ഹൃദയത്തോട് ചേർത്തു പിടിച്ചിരിക്കുന്നത്.
അഞ്ചാമന്റെ ഹൃദയമിടിപ്പറിയുന്നതിനാലാവാം
നാലാമന്റെ കണ്ണുകൾക്കിത്ര തിളക്കം
ചിരികൾ അടക്കിപ്പിടിച്ച

ഇരുവരുടെയും ചുണ്ടുകൾക്കിത്ര തിളക്കം
(ഫോട്ടോയെടുത്തശേഷം
ഉറപ്പായും അവർ ഇറുകെപ്പുണരുകയും
ചുണ്ടുകൾ ചുണ്ടുകളോട് കോർത്ത്
ഉമ്മവെക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടാവും).

പേരുള്ളവർ
എങ്ങനെയെങ്കിലും
കരപറ്റിക്കോളും
അവരുടെ വീട്ടിലേക്കുള്ള വഴി
അവരുടെ കാൽവെള്ളയിൽ
മായാതെ കിടപ്പുണ്ട്

'തുടങ്ങിയവരു''ടെ
പേരുകൾ എന്തൊക്കെയാവും.
അപ്പനമ്മമാരിട്ട പേരുകൾ
ഉരിഞ്ഞുകളഞ്ഞവർ
പുതിയ പേരുകളിൽ
കയറിപ്പറ്റിയിട്ടുണ്ടാവുമോ
അവരുടെ വീടുകൾ എവിടെയൊക്കെയാവും
അവരുടെ വീടുകളിൽ അവരെ കയറ്റുമോ
ഒരുവേള അവരിപ്പോൾ
ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർ തന്നെ ആകുമോ

ഭൂമിയിലെ ഏറ്റവും വലിയ രാജ്യം
'തുടങ്ങിയവരു'ടേത് ആണെന്നുതോന്നുന്നു.

ಮುಂತಾದವರು

ಪೋಟೋದಲಲ್ ಐದು ಮಂದಿಯಿದದ್ರು
ಮೊದಲ ಮೂರುಮಂದಿಯ
ಹೆಸರುಗಳ ಹೆಸರಿಸಲಾಗಿದದ್ರೂ
ನಾಲಕ್ನೆಯ ಮತುತ್ ಐದನೆಯಯವರನುನ್
‘ಮುಂತಾದವರು’ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ

ಹೆಸರಿಸಲಾಗಿರುವ ಮೂರನೆಯವನ ಒತಿತ್ಕೊಂಡು
ಹೆಸರಿಸಿಲಲ್ದ ನಾಲಕ್ನೆಯವನು ನಿಂತಿರುವನಾದರೂ
ಅವರ ದೇಹಗಳ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವ ಹಾಗೆ
ಇರುಳಿನಂತಹ ಮುಳುಳ್ಬೇಲಿಯೊಂದು ಕಾಣಿಸುಮದು.
ಆದರೆ ನಾಲಕ್ನೆಯವನ ಎಡಗೈ
ಐದನೆಯವನ ತೋಳನುನ್ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರುಮದು.
ತನನ್ ಎದೆಗೆ ಒರಗಿಕೊಂಡಿರುವ
ಬೆರಳುಗಳ ಐದನೆಯವನು
ತನೆನ್ರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರುವವನು
(ನಾಲಕ್ನೆಯನ ಬೆರಳುಗಳು
ದಪಪ್ಗೆ ಗುಂಡಗೆ ಐದನೆಯವನದು
ನೀಳಕೆಕ್ ಕೃಷವಾಗಿರುಮದು)

ಆ ಹಿಡಿತದಲೂಲ್
ಆ ಒತಿತ್ಕೊಂಡಿರುಮದರಲೂಲ್
ಹೆಣೆದುಕೊಂಡ ಸಾಮೀಪಯ್ದ ಮಿಂಚು ಗೋಚರಿಸುತಿತ್ದೆ
ಅದಕಾಕ್ಗಿಯೇ ಇರಬಹುದು ನಾಲಕ್ನೆಯವನ
ಎಡ ಹಸತ್ವನುನ್ ಐದನೆಯವನು
ತನನ್ ಹೃದಯಕೆಕ್ ಒತಿತ್ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರುಮದು.
ಐದನೆಯನ ಎದೆಯ ಮಿಡಿತ
ಅರಿತಿರುಮದರಿಂದಲೋ ಏನೋ
ನಾಲಕ್ನೆಯವನ ಕಣುಣ್ಗಳಿಗಿಪೊಟ್ಂದು ಹೊಳಪು.
ನಗು ಬಿಗಿಹಿಡಿದ
ಈರ್ವರ ತುಟಿಗಳಿಗಿಪೊಟ್ಂದು ಹೊಳಪು.
(ಫೋಟೋ ತೆಗೆದ ಮೇಲೆ

ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವರು ಅಪಿಪ್ಕೊಳುಳ್ಮದೂ
ತುಟಿಗಳಿಗೆ ತುಟಿಗಳ ಸೇರಿಸಿ
ಚುಂಬಿಸುಮದೂ ಮಾಡಿರಬಹುದು)

ಹೆಸರಿದದ್ವರು
ಹೇಗಾದರೂ ತೀರ ಸೇರಬಹುದು
ಅವರ ಮನೆಯ ದಾರಿ
ಅವರ ಪಾದದಡಿಯಲಿಲ್
ಹಾಗೇ ಉಳಿದಿರಬಹುದು.

'ಮುಂತಾದವರ'
ಹೆಸರುಗಳು ಏನೆಲಲ್ ಇರಬಹುದು
ಅಪಪ್ ಅಮಮ್ಂದಿರಿಟಟ್ ಹೆಸರುಗಳ
ಬಿಚಿಚ್ ಬಿಸಾಕಿದವರು
ಹೊಸ ಹೆಸರುಗಳಲಿಲ್
ಸೇರಿಕೊಂಡಿರಬಹುದೇ
ಅವರ ಮನೆಗಳು ಎಲಿಲ್ಯೆಲಲ್ ಇರಬಹುದು
ಅವರ ಮನೆಗಳಲಿಲ್ ಅವರನನ್ ಸೇರಿಸಿಕೊಳಳ್ಬಹುದೇ
ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರು ಈಗ
ಜೀವಿಸಿರುವವರಾಗಿರಬಹುದೇ

ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಎಲಲ್ಕಾಕ್ ದೊಡಡ್ ರಾಷಟ್ರ್
'ಮುಂತಾದವರ'ದೇ ಆಗಿರಬಹುದು ಅನಿಸುತತ್ದೆ.

(Kannada Translation by Abdul Rasheed)

സിന്ധു. കെ.വി

ജനനം 1975. സ്വദേശം കണ്ണൂർ. മാടായി കോ ഓപ്പറേറ്റീവ് ആർട്സ് ആൻഡ് സയൻസ് കോളേജിൽ അസി. പ്രൊഫസർ. കാപ്പിത്തോട്ടങ്ങളുടെ സൂക്ഷിപ്പുകാരി, പാതരാസൂര്യൻ എന്നീ രണ്ടു കവിതാസമാഹാരങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സൈബർ സംസ്കാരവും മലയാളകവിതയും എന്ന വിഷയത്തിൽ ഗവേഷണം ചെയ്യുന്നു.

യുറേക്കാ

അനേകമനേകം നാട്ടുകളിലേക്ക്
എന്റെ അംബാസിഡറാകാൻ
നിന്നെയും പറത്തിവിടുകയാണ്.

നഗരങ്ങൾ പോലെ മലനിരകൾ പോലെ
പൂത്തമരങ്ങൾപോലെ
ആളുകൾ തിങ്ങുന്ന ഇടങ്ങളിൽച്ചെന്ന്
ഞാനെന്നൊരു രാജ്യമുണ്ടെന്ന്
അവിടങ്ങളിലെ സഞ്ചാരികളോട് നീ പറയണം.

വഴിയോരങ്ങളിലെ മരത്തണലിൽ
കണ്ണുറന്നുകിടക്കുന്ന
കുഞ്ഞുങ്ങളുണ്ടാകും
അവരോട്, അവരോട് നീ
നിവർത്തിയിട്ട അറുപതുകിലോ
ഋക്കമിറച്ചിയിൽനിന്ന്
ചിത്രശലഭങ്ങളെപ്പറത്തുന്ന
ഒരാളെപ്പറ്റിപ്പറയണം.

സ്വപ്നങ്ങൾ തണുത്ത
അതിശൈത്യനാട്ടുകളിൽ
കൊക്കുതാഴ്ത്തിയുറങ്ങുന്ന
കിളികളോട്ട പറയണം
വിളഞ്ഞുകിടക്കുന്ന എന്റെ
ഗോതമ്പുപാടങ്ങളെപ്പറ്റി.

മിനുസമുള്ളയിളകുന്ന യൌവനത്തെ

ദേഹത്തുപിടിപ്പിച്ച
നീലക്കണ്ണുള്ള പെൺകിടാങ്ങളോടും
അവരുടെ വിരൽത്തുമ്പുകോർത്ത
ചെറുപ്പക്കാരോടും പറയണം
അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും പുതച്ചാലും
കുളിരുന്ന, മാതളനാരകങ്ങൾ പൂക്കുന്ന
മഴക്കാലരാത്രികളെപ്പറ്റി.

ഉടലുകൾ ഉത്സവമാകുന്ന
വിളവെടുപ്പുകാലത്തെപ്പറ്റി
കതിനകളിൽ കൊന്നപൂക്കുന്ന
അത്ഭുതയാമങ്ങളെപ്പറ്റി.

ഞാൻ കാണുന്നുണ്ട്,
നിന്റെ നാവിൻ തുമ്പുനോക്കി
എന്നിലേക്ക് ഭൂപടമൊരുക്കുന്ന
ലോകത്തെ.
നിങ്ങളുടെ ഭൂപടങ്ങൾ
എന്നെ വരയുന്ന ശബ്ദത്തെ.

അവരെത്തും മുന്നേ
നിറമുള്ള ശലഭങ്ങൾ പറന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്ന
എന്റെ അങ്ങേയറ്റത്തെക്കൊമ്പിനേയും
കത്രിച്ചുകത്രിച്ച് ഒരുക്കിവെക്കണം.

ഞാനറിയുന്നുണ്ട്,
ആഹാ....
ഞാനറിയുന്നുണ്ട്.

ലോകം മുഴുവൻ എന്നിലേക്കു വരുന്ന
ആരവത്തെ.

തടയാനാവാത്ത ആർജ്ജവത്തോടെ
തുറക്കപ്പെടുന്ന കൂറ്റൻ ഗേറ്റുകൾ
ആവേശത്തള്ളലിൽ ഉലയുന്ന
അടഞ്ഞവാതിലുകൾ

നാണിച്ചുനാണിച്ചുപോകുന്ന
കാലിലെ ഇരുമ്പുചങ്ങലകൾ.

ഞാനിപ്പോൾ...
ഹാ...ഞാനിപ്പോൾ
സഞ്ചാരികൾക്കായി തുറന്നിട്ട
ഒരിക്കലുമടയാത്ത ഒരു പറുദീസയാണ്..

ಯುರೇಕಾ

ಅನೇಕ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಿಗೆ
ನನನ್ ರಾಯಬಾರಿಯಾಗಲು
ನಿನನ್ನೂನ್ ಹಾರಿಬಿಡುತಿತ್ದೆದ್ೇನೆ

ನಗರಗಳ ಹಾಗೆ ಬೆಟಟ್ಸಾಲುಗಳ ಹಾಗೆ
ಹೂತ ಮರಗಳ ಹಾಗೆ
ಜನ ಕಿಕಿಕ್ರಿದೆಡೆಗಳಲಿಲ್ ಹೋಗಿ
ನಾನ್ಂಬ ದೇಶವೊಂದಿದೆಯೆಂದು
ಅಲಿಲ್ನ ಪರ್ವಾಸಿಗಳಲಿಲ್ ಹೇಳಬೇಕು

ಹಾದಿಬದಿಯ ಮರದ ನೆರಳುಗಳಲಿಲ್
ಕಣುಣ್ ತೆರೆದು ಮಲಗಿರುವ
ಕಂದಮುಮ್ಗಳಿರಬಹುದು
ಅವರೊಡನೆ , ಅವರೊಡನೆ ನೀ
ತೆರೆದಿಟಟ್ ಅರವತುತ್ ಕಿಲೋದಷುಟ್ ಮಾಂಸದೊಳಗಿಂದ
ಚಿಟೆಟ್ಗಳನನ್ ಹಾರಿಬಿಡುವ
ಒಬಬ್ರ ಬಗೆಗ್ ಹೇಳಬೇಕು

ಸವ್ಪನ್ಗಳು ತಣಣ್ಗಾದ
ಅತಿ ಶೀತ ದೇಶಗಳಲಿಲ್
ಕೊಕುಕ್ ಕೆಳಗಾಗಿಸಿ ನಿದಿರ್ಸುತಿತ್ರುವ
ಹಕಿಕ್ಗಳ ಜೊತೆ ನನನ್ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿರುವ

ಗೋದಿ ಹೊಲಗಳ ಬಗೆಗ್ ಹೇಳಬೇಕು

ಮೃದುಪಲಲ್ವದ ತಾರುಣಯ್ವನುನ್
ದೇಹಕೆಕ್ ಹೋಸಿಕೊಂಡಿರುವ
ನೀಲಕಣುಣ್ಗಳ ತರುಣಿಯರೊಡನೆಯೊ
ಅವರ ಬೆರಳ ಹೋಸಿಕೊಂಡಿರುವ
ತರುಣರೊಡನೆಯೊ ಹೇಳಬೇಕು
ಒಬಬ್ರನೊನ್ಬಬ್ರು ಹೊದುದ್ಕೊಂಡರೂ
ತಣಣ್ಗೇ ಇರುವ, ದಾಳಿಂಬೆಗಳು ಹಣಿಬಿಡುವ
ಮಳೆಗಾಲದ ಇರುಳುಗಳ ಕುರಿತು

ಮೈಗಳೇ ಹಬಬ್ವಾಗುವ
ಸುಗಿಗ್ಯ ಕಾಲದ ಕುರಿತು
ಮತಾಪುಗಳಲಲ್ ಹೊನನ್ ಹಣಿಬಿಡುವ
ಅದುಬ್ತ ಜಾವಗಳ ಕುರಿತು

ಕಾಣುತಿತ್ದೆದ್ನೆ
ನಿನನ್ ನಾಲಗೆಯ ತುದಿಯ ನೋಡಿ
ನನೆನ್ಡೆಗೆ ಭೂಪಟಗಳ ಸಿದದ್ಗೊಳಿಸುತಿತ್ರುವ
ಲೋಕವನುನ್
ನಿಮಮ್ ಭೂಪಟಗಳು
ನನನ್ ಬಗೆಯುವ ಪದಗಳನನ್

ಅವರು ತಲುಪುವ ಮೊದಲೇ
ಬಣಣ್ಬಣಣ್ದ ಹಕಿಕ್ಗಳು ಹಾರಿಕೊಂಡೇ ಇರುವ
ನನನ್ ಆ ತುದಿಯ ರೆಂಬೆಗಳನುನ್
ಕತತ್ರಿಸಿ ಕತತ್ರಿಸಿ ಸಿದದ್ ಮಾಡಿಕೊಳಳ್ಬೇಕು

ನಾ ಅರಿಯುತಿತ್ದೆದ್ನೆ
ಆಹಾ ನಾ ಅರಿಯುತಿತ್ದೆದ್ನೆ
ಲೋಕವೆಲಾಲ್ ನನೆನ್ಡೆಗೆ ಬರುತಿತ್ರುವ
ಕಲರವವನುನ್

ತಡೆಯಲಿಕಾಕ್ಗದ ಆವೇಗದಿಂದ
ತೆರೆಯಲಪ್ಡುತಿತ್ರುವ ಭಾರೀ ಗೇಟುಗಳು
ಆವೇಶದ ತಳಾಳ್ಟದಲಿಲ್ ಕಂಪಿಸುತಿತ್ರುವ
ಮುಚಿಚ್ದದ್ ಬಾಗಿಲುಗಳು

ನಾಚೆನಾಚೆ ನೀರಾಗುತ್ತಿರುವ
ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾಲ ಶೃಂಖಲೆಗಳು

ನಾನೀಗ
ಹಾ ನಾನೀಗ
ಯಾತ್ರಿಕರಿಗಾಗಿ ತೆರೆದಿಟ್ಟ
ಒಂದು ಸಲವೂ ಮುಚ್ಚಿಡದ ಒಂದು ಸ್ವರ್ಗ

(Translated into Kannada by Abdul Rasheed)

யுரேகா

பல்வேறு நாடுகளுக்கும்
என்னுடைய தூதுவனாக
உன்னையே
பறக்க விடுகிறேன்.
நகரங்களைப் போலே..
மலைத்தொடர்களைப் போலே..
பூத்துச்செழிக்கும் மரங்களைப் போலே...
சஞ்சாரிகள் கூடியிருக்கும் இடங்களுக்குச் சென்று
நான் என்றொரு நாடு இருப்பதாகச் சொல்

வழியோரங்களில்
மரநிழல்களில்
கண்மூடாது கிடக்கும்
குழந்தைகள் இருப்பார்கள்
அவர்களிடம்
அவர்களிடம் சொல்
நீ பரப்பி வைத்த
60 கிலோ எடையுள்ள இறைச்சியிலிருந்து
வண்ணத்துப்பூச்சிகளை
பறக்கவிடும் ஒருவரைப் பற்றி...

கனவுகள் உறைந்த
கடுங்குளிர் நாடுகளில்
அலகு தொங்கத் தூங்கும்
பறவைகளிடம் சொல்..
விளைந்து கிடக்கும்
என் கோதுமை வயல்கள் பற்றி

மினுமினுக்கும் யவனத்து
நீலக்கண் குமரிகளிடமும்
அவர்களோடு கைகோர்த்துத் திரியும்
குமரர்களிடமும் சொல்..
இழுத்து இழுத்துப் போர்த்தினாலும்
குளிரும் இரவுகள் பற்றி...
ஆரஞ்சு பூக்கும்
மழைக்கால இரவுகள் பற்றி

உடல்கள் உற்சவமாகும்
அறுவடைக்காலம் பற்றி..
அதிர்வேட்டுகளில் கொன்றை பூக்கும்
அற்புத யாமங்கள் பற்றி

நான் பார்க்கிறேன்
உன் நா நுனியில் விரியும் உலகை
அது எனக்கென உருவாக்கும் நிலப்படத்தை
அந்நிலப்படங்கள்
என்னை வரையும் ஒலியை

அவர்கள் வரும் முன்னே
வண்ணத்துப்பூச்சிகள்
பறந்து கொண்டேயிருக்கும்
என் எட்டாக் கொம்பையும்
வெட்டி வெட்டி சீராக்கி விட வேண்டும்

எனக்குத் தெரிகிறது
ஆஹா.. எனக்குத் தெரிகிறது
உலகம் முழுவதும்
எனக்குள்ளே வரும் ஆரவாரம்
தடுக்க முடியா ஆர்வத்துடன்
திறக்கப்படும் பெரும் வாயில்கள்..
ஆவேச திமிறலில் அதிரும் மூடிய கதவுகள்...
வெட்கி உடையும்
காலில் பூட்டிய கனத்த சங்கிலிகள்

இப்போது நான் ..
ஆஹா... இப்போது நான்
சஞ்சாரிகளுக்காக திறந்து வைத்த
ஒரு போதும்

அடைக்காத சொர்க்கம்.

(Translated into Tamil by Isai)

ഒരേയൊരൊറ്റ

'അയത്ന ഘടനകളുള്ള
ഒരതിവിദഗ്ധ ചൂളമടിയാണ് കവിത'
ഞാനപ്പോൾ കൊങ്കൺപാളത്തിനു മുകളിലൂടെ
ഘരാപുരി ഗുഹാക്ഷേത്രത്തിലേക്കോ മറ്റോ
യാത്ര പോവുകയായിരുന്നു.
ഓർഹൻ പാമുകിനേയോ
ചിമമാൻഡാ എൻഗോസി അദീച്ചിയേയോ
ചേതൻഭഗതിനേയോ വായിക്കുകയായിരുന്നു.
സമയദൂരങ്ങളുടെ
വിചിത്രമായ ഒരട്ടിമറിയിൽ
എന്നെ, രാജ്യങ്ങളും പാലങ്ങളും വെച്ചു മാറുന്നു.
ചൈനയിലെ ക്വിങ്ഡാവോയിലോ
ന്യൂയോർക്കിലെ ബ്രൂക്‌ലിനിലോ
കൊൽക്കത്തയിലെ ഹൌറയിലോ
മാറിമാറിയിരിക്കുന്നു.
ഈജിപ്തിലോ ആഫ്രിക്കയിലോ
ഗ്രീസിലോ
മഴക്കാലംതീർന്ന തണുത്തരാത്രിയിൽ
വാദ്യസംഗീതം കേൾക്കുന്നു.
നൈജീരിയയിലോ പസഫിക്കിലോ
മണിപ്പൂരിലോ
നൃത്തം
ചെയ്യുന്നു.
ലോകമാകെ ഒരൊറ്റ നൃത്തം
അലുക്കിട്ട ഉടയാടകളിൽ
പാതിരാക്കാറ്റ് ചൂളമിടുന്നു.
കുമ്പിവിരിയുന്ന കാട്ടുപൂമൊട്ടുകളുടെ
വിടരുന്ന ദളങ്ങൾ ചുണ്ടുകൾ
ഇളകിവിറച്ച് വിടരുന്നു.

ഒരൊറ്റ സംഗീതം.
ഒരൊറ്റ ഇളം മഞ്ഞ വെളിച്ചം
ഒരൊറ്റ അടിവയറിന്റെ ചൂട്
പൊടിയുന്ന വിയർപ്പുഗന്ധം
വിശപ്പിന്നു മാത്രമുള്ള ദാഹം
പതഞ്ഞുയരുന്ന വിരുദ്ധതയില്ലാത്ത
ലഹരി.

ఒక, ఒకే ఒక

"అప్రయత్న నిర్మాణంతో వెలువడే
నైపుణ్యమైన ఈలలు పద్యాలు"

నేనప్పుడు కొంకణ రైల్వే మీద
ఖరాబురి గుహాలయానికో, మరెక్కడికో
యాత్రకు వెళ్తున్నాను

నేనప్పుడు ఓహన్ పాముఖ్ నో
చిమమాండే యంగోసి అదిచినో,
చేతన్ భగత్ నో – మరెవరినో చదువుతున్నాను

విచిత్రంగా సమయ దూరాలు మారి
దేశాలు, వంతెనలు మార్పిడి చెందాయి
చైనాలోని 'క్విండావో' లో
న్యూయార్క్లోని 'బ్రూక్లిన్' లో
కలకత్తా 'హౌరా'లో
మారిమారి కూర్చున్నాను

ఈజిప్టులో, ఆఫ్రికాలో, గ్రీసులో
ఋతుపవనాల అనంతరపు చల్లని రాత్రుల
వాద్య సంగీతాన్ని విన్నాను
నైజీరియాలో, పసిఫిక్ లో, మణిపురిలో
నృత్యం చేశాను
లోకమంతా ఒకే నృత్యం–

అర్ధరాత్రి గాలులు మువ్వలగుండా సవ్వడి చేస్తున్నాయి
అడవి పూమొగ్గల పెదాలరేకులు
కదలి, ఊగి విచ్చుకుంటున్నాయి

ఒకే ఒక సంగీతం
ఒకే ఒక లేలేత పసుపుకాంతి
తల్లి కడుపులోని ఒకే ఒక వెచ్చని స్పర్శ
ఉబుకుతున్న శరీరపు చెమటవాసన
ఒకే ఒక ఆకలి తపన
వైరుధ్యంలేని నురుగుమత్తు

(Translated into Telugu by Manthri Krishna Mohan)

രക്ഷകൻ

നിന്റെ ചിരിയാണ്
നിലാവായി ഇതുവരെ വായിച്ചതൊക്കെയെന്ന്

നക്ഷത്രങ്ങൾ നോക്കിനില്ക്കെ,
നിന്നെയാണ ഞാൻ
കാലിത്തൊഴുത്തിൽ പെറ്റതെന്ന്

തടവറയിൽ, നീ പിറന്നപ്പോഴാണ്
ചങ്ങലകളഴിഞ്ഞു പോയതെന്ന്

എന്റെകുഞ്ഞായി മാത്രം പിറക്കുന്ന
രക്ഷകനാണ നീയെന്ന്

ഞാനേറ്റുപറയാൻ പോകയാണ്!

రక్షకుడు

నీ చిరునవ్వే వెన్నెలని గుర్తించాను

తారలు తేరిపార చూస్తుండగా
నేను పశువుల పాకలో జన్మనిచ్చింది నీకే

ఎప్పుడు నా సంకెళ్లు తెగిపడ్డాయో
అప్పుడు కటకటాల వెనుక నువ్వునాకు జన్మించావు

నువ్వు నా రక్షకుడవు–
నా కడుపున శిశువువై జన్మించావు.

(Translated into Telugu by Manthri Krishna Mohan)

ഉമാ രാജീവ്

ജനനം 1980. സ്വദേശം തൃപ്പൂണിത്തുറയ്ക്കടുത്ത് ഇരുമ്പനം. കവിതാസമാഹാരം : ഇടം മാറ്റിക്കെട്ടൽ (ഡി.സി. ബുക്സ്, 2014). ടോൾസ്റ്റോയിയുടെ മാൻ ആൻഡ് മാസ്റ്റർ മലയാളത്തിലേക്ക പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

വസന്തത്തെക്കുറിച്ച് എത്രനാൾ സംസാരിക്കാമെന്നാണ്?

വസന്തത്തെക്കുറിച്ച്
എത്രനാൾ സംസാരിക്കാമെന്നാണ്?
നിനക്ക് മടുത്തില്ലേ?
എനിക്ക് മടുത്തു.

എനിക്കത്
ഓർമ്മയ്ക്കും ഓർമ്മയ്ക്കും ഇടയ്ക്കുള്ള
വെറുമൊരു കാര്യം മാത്രമാണ്.

വേഗപ്പെട്ട് മൊട്ട് കുമ്പുന്നതിനെയോ
പൂവ് ചീഞ്ഞു നാറുന്നതിനെയോ
ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതിന്
പുസ്തകത്താളുകൾക്കിടയിൽ
മറന്നു വച്ചിട്ടുപോയ
ഒരു വർണ്ണനൂൽമാത്രം.

പൂവുകൾ മറച്ച കൂർത്ത മുള്ളുകൾ,
മഞ്ഞനിറം പടർത്താൻ ശ്രമിച്ച്
തോറ്റുവീണ ഇലകൾ,
എന്നിവയെയെല്ലാം മറന്ന്
ഞാൻ ഇതുവരെ
മറഞ്ഞിരുന്ന് പാടിയിട്ടില്ല
വിരുന്നുണ്ണാൻ വിളിച്ചിട്ടില്ല.

ഓരോ വസന്തവും വേരുകളെ
വെല്ലുവിളിക്കുകയാണ്.
കൊഴിഞ്ഞു വീഴാൻപോവുന്ന
പൂവുകളെ നോക്കി
ഒതുക്കി പുറംതള്ളുന്ന
ചുടുകാറ്റിനേയാണ് നമ്മൾ

കുളിർകാറ്റെന്ന്/ മന്ദാനിലനെന്ന്
പിന്നെന്തൊക്കെയോ
വിളിച്ചുവന്നത്

പൂക്കുത്തോറ്റവനെന്ന്
സ്വയം പ്രഖ്യാപിച്ചവനേ
എന്തൊരു കാല്പനികനാണ് നീ.

ഓരോ പൂവും
ഓരോ വേദനയാണെന്നേ ഞാനോർക്കൂ
ഇതുവരെ വിരിഞ്ഞ പൂക്കളിലെല്ലാം
പരാഗണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ
നമുക്കിവിടെ ചവിട്ടിനില്ക്കാനിടമുണ്ടാവുമായിരുന്നോ?

ഒരു പൂങ്കുലയൊന്നാകെ ഭോഗിച്ച്
ഒന്നോ രണ്ടോ കനിമണികളെ
കൊടുക്കുന്ന വസന്തത്തിനെ
അതിന്റെ ഹരങ്ങളെയൊന്നാകെ
നിനക്ക് വെറുപ്പില്ലെങ്കിലും
എനിക്ക് വെറുപ്പാണ്.

ವಸಂತದ ಕುರಿತು

ಎಷ್ಟೊಂದು ದಿನ ಮಾತನಾಡುವುದು?

ವಸಂತದ ಕುರಿತು
ಎಷ್ಟೊಂದು ದಿನ ಮಾತನಾಡುವುದು
ನಿನಗೆ ಸಾಕಾಗಲಿಲ್ಲವೇ
ನನಗೆ ಸಾಕಾಯಿತು
ನನಗದು ನೆನಪು ನೆನಪುಗಳ ನಡುವಿರುವ
ಕಾರ್ಯವೊಂದು ಮಾತ್ರ

ವೇಗದಿಂದ ಮೊಗ್ಗೊಡೆಯುವುದನ್ನೋ
ಹೂವು ಕೊಳೆತು ನಾರುವುದನ್ನೋ
ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು
ಪುಸ್ತಕದ ಹಾಳೆಗಳ ನಡುವೆ
ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ
ಒಂದು ಬಣ್ಣದ ನೂಲು ಮಾತ್ರ

ಹೂಗಳು ಮರೆಸಿಟ್ಟ ಚೂಪುಮುಳ್ಳುಗಳು
ಹಳದಿ ಬಣ್ಣ ಪಡೆಯಲು ಶ್ರಮಿಸಿ
ಸೋತು ಹೋದ ಎಲೆಗಳು
ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮರೆತು
ಇದುವರೆಗೆ ನಾನು
ಹಾಡಿಲ್ಲ ಅಡಗಿ
ಔತಣಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿಲ್ಲ

ಒಂದೊಂದು ವಸಂತಗಳೂ ಬೇರುಗಳಿಗೆ
ಸವಾಲೆಸೆಯುತ್ತವೆ
ಬಿದ್ದು ಹೋಗಲು ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಹೂಗಳ ಕಂಡು
ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಿರುವ ಬಿಸಿಗಾಳಿಯನ್ನು
ಕುಳಿರ್ಗಾಳಿ ಎಂದೋ ಮಂದಾನಿಲವೆಂದೋ
ನಾವು ಕರೆಯುವುದು
ಇನ್ನೂ ಏನೇನೆಂದೋ ಕರೆದುಕೊಂಡಿರುವುದು
ಸುಮಘಾಸಿಗೊಂಡೆನೆಂದು ಸವ್ಘೋಷಿದವನೇ

ಎಂತಹ ಕಲಪ್ನಾಶೀಲ ನೀನು
ಒಂದೊಂದು ಹೂವೂ
ಒಂದೊಂದು ನೋವೆಂದು ನಾ ಬಗೆಯುವೆ
ಇದುವರೆಗೆ ಅರಳಿದ ಹೂಗಳಲೆಲ್ಲಾಲ್
ಪರಾಗ ಸಪ್ರ್ಶವಾಗಿದಿದ್ದದ್ರೆ
ನಮಗಿಲಲ್ ಕಾಲಿಡಲೂ ಎಡೆಯಿರುತಿತ್ತಾತ್

ಹೂಗೊಂಚಲೊಂದನುನ್ ಒಟಾಟ್ರೆ ಭೋಗಿಸಿ
ಒಂದೋ ಎರಡೋ ಕನೆನ್ಮಣಿಗಳ
ಒದಗಿಸುವ ವಸಂತದ
ಸಂಭರ್ಮಗಳ ಕುರಿತು
ನಿನಗೆ ಜಿಗುಪೆಸ್ ಇಲಲ್ದಿದದ್ರೂ
ನನಗೆ ಜಿಗುಪೆಸ್.

(Translated into Kannada by Abdul Rasheed)

ഇര

ഒറ്റാലിൽ കുടുങ്ങുന്നതിനേക്കാൾ
വീശിയെറിഞ്ഞ വലയേക്കാൾ
ഇഷ്ടം ഒരു ചൂണ്ടയിൽ കുരുങ്ങുന്നതാണ്

ഇത്തിരി നേരത്തെ മൂഢസ്വർഗ്ഗത്തിൽ
തുഴഞ്ഞു തളരുന്നതിനേക്കാൾ,
ഒരു കണ്ണിപോലും പൊട്ടിച്ചെറിയാൻ
ശ്രമിച്ചില്ലെന്ന പഴിയേക്കാൾ,

ഒത്തിരിപ്പേരോടൊപ്പം കൂട്ടം തെറ്റാതെ
ഒരാൾക്കെങ്കിൽ ഒരാൾക്ക്
അപകടചിഹ്നമായി തൂങ്ങിയാടുന്നതിനേക്കാൾ.
പറയാമല്ലോ,
ഒരൊറ്റമോഹത്തിനു വേണ്ടി
ചെന്നു കുരുങ്ങിക്കൊടുത്തതാണെന്ന്.

ചതിച്ചതല്ല,
ചതിക്കാൻ നിന്നുകൊടുത്തതുമല്ലെന്ന്
അറിയണമല്ലോ
ഇരയുടെ ശരി
ഇരയാവുന്നവന്റെ രുചി.

Volume 3 Issue 1

ಮಿಕ

ಕೊಡಮೆಯಲಿಲ್ ಸಿಲುಕಿಕೊಳುಳ್ಮದದ್ಕಿಕ್ಂತಲೂ
ಬೀಸಿ ಎಸೆದ ಬಲೆಗಿಂತಲೂ
ಇಷಟ್,
ಗಾಳವೊಂದರಲಿಲ್ ಸಿಲುಕುಮದು.

ಒಂದಿಷುಟ್ ಹೊತಿತ್ನ ಮೂಢಸವ್ರ್ಗದಲಿಲ್
ಕೊರೆದು ಬಳಲುಮದಕಿಕ್ಂತಲೂ,
ಒಂದು ಕೊಂಡಿಯನಾನ್ದರೂ ಕಿತೆತ್ಸೆಯಲು ಯತಿನ್ಸಿಲಲ್ಬೆಂಬ
ಆಪಾದನೆಗಿಂತಲೂ,
ಒಂದಿಷುಟ್ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಗುಂಪು ತಪಪ್ದೆ,
ಒಬಬ್ನಿಗಾದರೆ ಒಬಬ್ನಿಗೆ
ಅಪಾಯದ ಗುರುತಾಗಿ ತಿರುಗಾಡುಮದದ್ಕಿಕ್ಂತಲೂ...

ಹೇಳಬಹುದಲಲ್-
ಒಂದೇ ಒಂದು ಆಸೆಗಾಗಿ,
ಹೋಗಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿದದ್ನುನ್,
ಮೊ ಸ ಮಾಡಿದದ್ಲಲ್,
ಅಥವಾ ಮೊ ಸಕಾಕ್ಗಿ ಸಿದಧ್ಳಾಗಿದೂದ್ ಅಲಲ್.

ಅರಿಯಬೇಕಲಲ್,
ಮಿಕದ ಸತಯ್;
ಮಿಕವಾಗುವವನ ರುಚಿ.

(Translated into Kannada by Manjunatha)

ഭൂപടം

എന്റെ നഗ്നതയെ
ഒരു ഭൂപടംപോലെ ഞാൻ വായിക്കുന്നു
കേട്ടറിഞ്ഞവയെ തൊട്ടറിയുന്നു

എത്തിച്ചേരാനുള്ള
ആകാശ,കടൽ,കാൽ
മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ വിരലോടിക്കുന്നു.
അതിർത്തിത്തർക്കങ്ങളിൽ ആകുലമാകുന്നു

ഒരു കലാപത്തിന്റേയും പുകയും പൊടിയും പാറാതെ
അതിങ്ങനെ നിവർന്നു കിടക്കുന്നു,
ചുരുണ്ടിരിക്കുന്നു.

ചുരുട്ടിവച്ച ഓരൊ ഭൂപടത്തിലും
ലോകം സാമാന്യമായി അംഗീകരിച്ച
അടയാളങ്ങളുണ്ട്.

അടയാളങ്ങളാൽ അപഭ്രംശം സംഭവിച്ച
ഒരു ദേശം/ജനത ,
നിലനില്ക്കുന്നില്ല എന്നുള്ളതിനുള്ള അടയാളം തേടുന്നു.

ഉപേക്ഷിക്കാൻ ആദ്യമായി അത്
സ്വന്തമാക്കണം എന്ന തിരിച്ചറിവിൽ
ആ ഭൂപടത്തിൽ എന്റെ വീട് കണ്ടുപിടിക്കുന്നു.

ഓരൊ പുലർച്ചയിലും
ഞാൻ എന്റെ വീട്ടുവിട്ടിറങ്ങുന്നു
അതേ സന്ധ്യകളിൽ
പരിചിതമായ വഴിയടയാളങ്ങൾ കണ്ട്
ഭൂപടം ഭൂമിയുടെ യഥാർത്ഥമാതൃകയല്ലെന്നു സ്ഥാപിച്ച്
ഇരുട്ടുകൊണ്ടു ചമച്ച ഗോളത്തിൽ
അത് പൂർണ്ണമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.

Volume 3 Issue 1

நிலப்படம்

என் நிர்வாணத்தை
ஒரு நிலப்படத்தை வாசிப்பதுபோல வாசிக்கிறேன்
கேட்டு அறிந்தவற்றைத்
தொட்டு அறிகிறேன்

சென்று அடைய வேண்டிய
ஆகாச கடல் கால் வழிகளில்
விரலை ஓடவிடுகிறேன்
எல்லைத் தகராறுகளில் தடுமாறுகிறேன்

எந்தக் கலவரத்தின்
புகையோ புழுதியோ படியாமல்
அது இங்கே மல்லாந்து கிடக்கிறது
சுருண்டு உட்காருகிறது

சுட்டி வைத்த ஒவ்வொரு நிலப்படத்திலும்
உலகம் பொதுவாக ஏற்றுக் கொண்ட
அடையாளங்கள் இருக்கின்றன

அடையாளம் சிதைந்த
எந்த நாடும் எந்த மக்களும்
நீடிப்பதில்லை என்பதன்
அடையாளத்தைத் தேடுகிறேன்

கைவிட வேண்டுமெனில்
முதலில் சொந்தம்கொள்ள வேண்டும் என்ற
புரிந்து கொள்ளலுடன்
அந்த நிலப்படத்தில்
என் வீட்டைக் கண்டுபிடிக்கிறேன்

ஒவ்வொரு புலரியிலும்
நான் என் வீட்டை விட்டிறங்குகிறேன்
அதே அந்திகளில்
பழகிய அடையாளங்களைக் கண்டு
நிலப்படம் நிலத்தின் சரியான மாதிரி அல்ல
என்று நிறுவி
இருட்டால் உருவான கோளத்தில்
அதை முழுமையாக்க முயல்கிறேன்.

(Translated into Tamil by Sukumaran)

పటం

ఒక పటంవలె
ఏ ఆచ్ఛాదన లేకుండా, దిగంబరంగా
నన్ను నేను చదువుకుంటున్నాను

ఇంతవరకు వినికిడితో గ్రహించిన విషయాల్ని
స్పర్శతో నేర్చుకుంటున్నాను

రహదారులు, సముద్ర, ఆకాశయానాల్ని
తెలిపే మార్గాలవెంట
నా చేతివేళ్ళు కదులుతున్నాయి
సరిహద్దు వివాదాలదాకా ప్రయాణిస్తున్నాయి

ఎలాంటి దుమ్ము, ధూళి, సంఘర్షణల కాలుష్యం ఎరుగని
విశాలత వుందీ పటంలో

చుట్టచుట్టిన పటంలో ఎన్నో చిహ్నాలు
ప్రపంచమంతా గుర్తించి, ఆమోదించిన గుర్తులు.

గుర్తులతో విభజించబడ్డ
అధోజగత్ సహోదరుల
అస్తిత్వం లేదీ పటంలో

దేన్నైనా విడిచిపెట్టేముందు
స్వంతం చేసుకోవాలని
పటంలో నా ఇంటిని గుర్తించాను
వేకువన, నా ఇంటిని విడిచిపెట్టి
ఆ సందెవేళ తిరిగి చేరుకుని,
తెలిసిన పరిసరాల్ని గుర్తించాను

అపుడు పటం, భూగోళానికి
నిజమైన నమూనా కాదని గ్రహించి
చీకటి సాయంతో
గ్లోబును పూర్తి చేయాలని భావించాను.

(Translated into Telugu by Manthri Krishna Mohan)

നീന്തലറിയാവുന്നവന്റെ മുങ്ങിമരണം

നിറഞ്ഞു കിടക്കുന്ന
ഒന്നിലേയ്ക്ക്
ഓളം തല്ലുന്ന
ഒന്നിലേയ്ക്ക്
അതുമല്ലെങ്കിൽ
ഒഴുകിപ്പായുന്ന ഒന്നിലേയ്ക്ക്
എടുത്തു ചാടുവാൻ
ചിലരിൽ ചിലർക്കെങ്കിലും
വല്ലാത്തൊരു കൊതിയായിരിക്കും.
ഹുങ്കാരത്തോടെയൊന്നു
ചെവിട്ടിൽ നിറയും
കെട്ടുപിണഞ്ഞ ആയിരം കയ്യുകൾ
ഇരു കാലും പിടിയ്ക്കും
കുനിഞ്ഞ് കുനി ഓച്ചാനിച്ച്
ചക്രവാളങ്ങൾ മുഖം തുടുപ്പിക്കും
താഴ്മകളേ താഴ്ചകളേ എന്നു
തലോടാൻ തിടുക്കപ്പെടും.
കൈകൾ കൂർപ്പിച്ച്
കാലുകൾ ചേർത്ത്
കണ്ട അത്രയും
മീനുകളേയും പറവകളേയും
കൺപോളകൾക്കുള്ളിൽ
മേയാൻ വിട്ട്
ആഴത്തിലേയ്ക്കോ
ഓളത്തിലേയ്ക്കോ
ഒഴുക്കിലേക്കോ
വഴുക്കലിലേക്കോ
കുപ്പുകുത്തുക
എന്നൊന്നേ ചെയ്യാനാവൂ.

അങ്ങനെ അകം നിറഞ്ഞവർ
തിട്ടിടിച്ചവർ
ഒഴുകിപ്പരന്നവർ
നീന്തൽ പഠിച്ചതല്ലേ
കടവുകൾ വിലങ്ങനെ
പന്തയം വച്ചവരല്ലേ
വിരൽമുറിയും
അടിയൊഴുക്കിലും
നാണയം നേടിയവരല്ലേ
എന്നൊന്നും അന്തിക്കരുത്.
നിറവ്, ഒഴുക്ക് എന്നീ
ഇരുകരകൾക്കിടയിൽ
നീന്തിപ്പഠിച്ചാൽ
ഒന്ന് മറ്റൊന്നിന്റെ
മോഹക്കരയായേ തോന്നൂ.
ഒടുങ്ങാത്ത ദാഹം കൊണ്ടല്ലല്ലോ
ഓന്തായ ഓന്തൊക്കെ നിറം വലിച്ചൂറ്റുന്നത്.

நீச்சல் தெரிந்தவனின் மூழ்கி மரணம்

நிறைந்திருக்கும் ஒன்றிலோ
அலையடிக்கும் ஒன்றிலோ
அதுவுமல்ல
பாய்ந்தோடும் ஒன்றிலோ
தாவிக் குதிக்க
சிலரில் சிலர்க்கேனும்
பெரும் ஆசை இருக்கிறது.

ஹூங்காரத்துடன் ஒன்று
செவிக்குள் நிரம்பும்
பின்னிப் பிணைந்த ஆயிரம் கைகள்
இரு கால்களையும் பின்னிழுக்கும்
கூனிக் குனிந்து வாய் பொத்தி

தொடுவானம் முகத்தைச் சிவப்பாக்கும்
தாழ்மையே தாழ்மையே என்று
வருடிக் கொடுக்க அவசரப்படும்

கைகள் குவித்தும் கால்கள் இணைத்தும்
பார்த்த எல்லா மீன்களையும் பறவைகளையும்
இமைகளுக்குள் நுழைத்து மேய விடு.

ஆழத்திலோ அலைச்சலிலோ
ஓட்டத்திலோ வழுக்கலிலோ
தலைகுப்புற விழத்தான் வேண்டும்.

அப்படி
அகம் நிரம்பியவர்கள்
தட்டில் இடித்துக்கொண்டவர்கள்
ஒழுகிப் பரவியவர்கள்
எல்லாரும் நீந்தக் கற்றவர்கள்தாமே?

படித்துறையைத் தவிர்த்துப்
பந்தயம் வைத்தவர்கள் தாமே?

விரலைமுறிக்கும் அடியோட்டத்திலும்
நாணயத் துட்டுகளைத் துளாவியவர்கள் தாமே
என்று தயங்காதீர்.
நிறைவு - நீரோட்டம்
இந்த இரண்டு கரைகளுக்கிடையில்
நீந்தப் பயின்றால்
ஒன்று மற்றதன்
மோகக் கரையென்றே தெரியும்

அடங்கா வேட்கையால் அல்லவே
ஓந்துகளான ஓந்துகளெல்லாம்
நிறங்களை உறிஞ்சுகின்றன.

(Translated into Tamil by Sukumaran)

സന്ധ്യ എൻ.പി.

1981-ൽ കണ്ണൂർ അഞ്ചരക്കണ്ടിയിൽ ജനനം. ഇപ്പോൾ പട്ടാമ്പിയിൽ താമസം. ശ്വസിക്കുന്ന ശബ്ദം മാത്രം (കറന്റ് ബുക്സ് തൃശ്ശൂർ) എന്ന കവിതാസമാഹാരത്തിന് 2014-ലെ കനകശ്രീ അവാർഡ് ലഭിച്ചു. നഗ്നജലം എന്നൊരു നോവലും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

ഞൊടിയിൽ

മഴ പോയശേഷം
കൂട്ടമായി
കുനിഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന
മുളംതുമ്പുകളിൽനിന്നും
മഴത്തുള്ളികൾ,

വിങ്ങിപ്പൊട്ടിനിന്ന മുലകൾ
ഹുക്ക പൊട്ടിച്ച്
പുറത്തുചാടുംപോലെ
ഒരുമിച്ച് നിലത്തേക്കു ചാടിയതും

പിന്നിലേക്ക്
ആഞ്ഞുപോയി, ഞാൻ.

அந்த ஒரு நொடியில்..

மழை நின்றதும்
கூட்டமாய் குனிந்திருக்கும்
மூங்கில் முனைகளிலிருந்து
ஒரு சேரக் கொட்டின
மழைத் துளிகள்
ஊக்குத் தெரிக்க
வெளியே துள்ளி விழும்
விம்மித் திமிறிய முலைகள் போலே.
சட்டென்று
பின்னோக்கிச் சாய்ந்துவிட்டேன்
ஒரு கணம்.

(Translated into Tamil by Isai)

Volume 3 Issue 1

ಇದದ್ಕಿಕ್ದದ್ಂತೆ

ಇದದ್ಕಿಕ್ದದ್ಂತೆ
ಒಬಬ್ಳು ಸಿತ್ರ್ೀಯನುನ್ ಕಂಡೆ

ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆ
ಮಣೆಣ್ನಡಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿದದ್
ದೇಗುಲದ ಕೊಳವೊಂದರಿಂದ
ತಟಟ್ನೆ
ಮಣೆಣ್ಂದ ಚಿಮಿಮ್
ಹೊರ ಹೊಮಿಮ್ದ
ತಾವರೆ ಮೊಗಗ್ನ ಹಾಗೆ

ಶತಮಾನಗಳು ಮುಚಿಚ್ಟಟ್
ತಾವರೆಯ ಗಂಧ
ಸುತತ್ಲೂ

ಹೊಮುಮ್ಮದೇ?

(Translated into Kannada by Abdul Rasheed)

ഒരിക്കൽ മാത്രം

വഴിക്കിരുവശത്തുമായി
രണ്ടു മരങ്ങൾ നിന്നിരുന്നു
ജന്മാന്തര ശത്രുത ഉള്ളവരെപ്പോലെ

ഒന്നിൽ പൂ വിരിയുമ്പോൾ
മറ്റേതിൽ പൂ കൊഴിയും.

ഒന്നിൽ ഇലകൊഴിയുമ്പോൾ
മറ്റേതിൽ തളിരിടും

ഒരിക്കലും അവയൊരുമിച്ച്
പൂത്തതേയില്ല.

ഒരിക്കൽ
ഒരിക്കൽ മാത്രം
ഒരു ദിവസം മാത്രം
അവയിൽ
ഒരുമിച്ച പൂ വിരിഞ്ഞു.

അതെക്കുറിച്ച്
ഞാൻ
പറയുകയേയില്ല.

ஒரே ஒரு முறை

வழியில்
இரண்டு மரங்கள் எதிரெதிரே
நின்றுகொண்டிருக்கின்றன.
ஜென்மப் பகைவரைப் போலே.
ஒன்றில் பூ விரியும் போது
மற்றொன்றில் பூ உதிரும்
ஒன்றில் இலையுதிரும் போது
மற்றொன்றில் இலை துளிர்க்கும்
ஒரு போதும் ஒன்றாக பூத்ததில்லை
ஒரு முறை □
ஒரே ஒரு முறை-
ஒரே ஒரு நாள்
ஒன்றாக அவற்றில் பூ விரிந்தது.
அது குறித்து
நான்
எப்போதும் எதுவும்
சொல்ல மாட்டேன்.

(Translated into Tamil by Isai)

ಒಮೆಮ್ಗೆ ಮಾತರ್

ಹಾದಿಯ ಆಚೀಚೆ ಬದಿಯಲಲ್
ಎರಡು ಮರಗಳು ನಿಂತಿದದ್ಮ
ಜನಾಮ್ಂತರದ ವೈರವಿದೆಯೊ ಎರಡಕೂಕ್ ಅನೊನ್ೀಹಾಗೆ

ಒಂದರಲಲ್ ಹೂ ಅರಳಿದರೆ
ಇನೊನ್ಂದರಲಲ್ ಹೂ ಉದುರುಮದು.

ಒಂದು ಎಲೆ ಉದುರಿದರೆ
ಇನೊನ್ಂದರ ಮೈ ತುಂಬಾ ಹೊಸ ಚಿಗುರು
ಅಮ ಎಂದೂ ಜತೆಯಾಗಿ ಹೂ ಅರಳಿಸಲೇಯಿಲಲ್.

ಒಮೆಮ್
ಒಮೆಮ್ ಮಾತರ್
ಒಂದು ದಿನ ಮಾತರ್
ಎರಡೂ ಒಟಾಟ್ಗಿ ಹೂ ತುಂಬಿ ನಿಂತುಬಿಟಿಟ್ತುತ್.

ಅದರ ಬಗೆಗ್
ನಾನೆಂದೂ ಏನೂ

ಹೇಳುಮದೇಯಿಲಲ್.

(Translated into Kannada by Mamata Sagar)

അമ്മിഞ്ഞ

തുറന്ന
കുപ്പായത്തിനിടയിലൂടെ
കിടക്ക മുഴുവൻ
ഒഴുകിപ്പരന്നുകിടക്കുന്നു
അമ്മിഞ്ഞ.

ഏതറ്റം തൊട്ട്
കുടിച്ചു
തുടങ്ങണംന്നാലോചിച്ച്
കിടപ്പാണോ
പെണ്ണ്

ಮೃದು ಮೊಲೆ

ತೆರೆದುಕೊಂಡ ಕುಪ್ಪಸದಾಚೆಗೂ
ಹರಿದು ಹರಡಿಕೊಂಡಿದೆ
ಹಾಸಿಗೆ ತುಂಬ ಹಾಲು
ಮೃದು ಮೊಲೆಯಿಂದ

ಅವಳು ಅಲ್ಲಿ
ಮಲಗಿದ್ದಾಳಾ, ತೋಚದೆ
ಯಾವ ತುದಿಯಿಂದ ಕುಡಿಯಲಾರಂಭಿಸಬೇಕು
ಎಂದು?

(Translated into Kannada by Mamata Sagar)

చేపు

తెరచి ఉంచిన రైక గుండా
పడకంతా
విస్తరించి ప్రవహించిన
చనుబాలు

అక్కడ పడుకుని
ఏ వైపు నుంచి
తాగడం మొదలుపెట్టాలా అని

ఆలోచనలతో పాప ...

(Translated into Telugu by Pathipaka Mohan)

കുളത്തിനടിയിലെ വെളിച്ചം

സൂര്യൻ
കുളത്തിനടിയിലേക്ക്
വെളിച്ചം വീശുംപോലെ
എന്റെ മീതെയും
വെളിച്ചം വീഴുന്നുണ്ട്

ഒരു തുണികൊണ്ട്
അതെല്ലാം തുടച്ചുകളഞ്ഞ്
ഞാൻ
ഉറങ്ങാൻ
കിടന്നു

ಕೊಳದ ತಳದ ಬೆಳಕು

ಸೂರ್ಯ ಕೊಳವೊಂದರ ತಳಕ್ಕೆ
ಬೆಳಕು ಹರಿಸುವ ಹಾಗೆ
ನನ್ನ ಮೇಲೆಯೂ ಬೆಳಕು ಬೀಳುತ್ತಿದೆ

ಒಂದು ವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಅದೆಲ್ಲವ
ತೊಡೆದು ಹಾಕಿ
ನಾನು
ನಿದ್ದೆ ಹೋಗಲು ಮಲಗುವೆ

(Translated into Kannada by Abdul Rasheed)

പത്താൾ

വെള്ളത്തിലൂടൊരു മീൻ
നീന്തിവന്നു.
അത്
നോക്കി നിന്നവനോട്
ചോദിച്ചു:
'എന്താ, പത്താള് കാട്ടും പോലെ
ഞാനും കാട്ടുന്ന
എന്തായിത്ര
നോക്കി നില്ക്കാനുള്ളത്?'

'ഞാനും
പത്താള് കാട്ടുംപോലെ
കാട്ടാണേയ്'
ചൂണ്ടല്
പൊക്കിയെടുത്തു
നോക്കിനിന്നവൻ.

ಮೃದು ಮೊಲೆ

ತೆರೆದುಕೊಂಡ ಕುಪ್ಪಸದಾಚೆಗೂ
ಹರಿದು ಹರಡಿಕೊಂಡಿದೆ
ಹಾಸಿಗೆ ತುಂಬ ಹಾಲು
ಮೃದು ಮೊಲೆಯಿಂದ

ಅವಳು ಅಲ್ಲ
ಮಲಗಿದ್ದಾಳಾ, ತೋಚದೆ
ಯಾವ ತುದಿಯಿಂದ ಕುಡಿಯಲಾರಂಭಿಸಬೇಕು
ಎಂದು?

(Translated into Kannada by Mamata Sagar)

நாலுபேர்

தண்ணீரில் நீந்திவந்ததொரு மீன்
அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தவனிடம் அது கேட்டது
“நாலுபேர் இருப்பது போல் தானே நானும் இருக்கிறேன்...
இதில் பார்க்க என்ன இருக்கிறது... ?
தூண்டிலைச் சுண்டி இழுத்து விட்டு
அவன் சொன்னான்
“நாலுபேர் செய்வதைத் தானே நானும் செய்கிறேன்...
இதில் நோக என்ன இருக்கிறது ?
(Translated into Tamil by Isai)

വിസർജിക്കാനായി മാത്രം

പട്ടികളും പന്നികളും
നിരന്തരം
വിസർജ്ജിക്കാനായി മാത്രം
ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു തൊടി
എനിക്കറിയാം

മുഖം നിറയെ ചെളിപറ്റിച്ച്
പന്നികൾ വരുന്നത്
ഒറ്റയൊറ്റയായാണ്
തിന്നുന്നതിനിടയിൽ
വയറൊക്കിപ്പിടിച്ച്
ചന്തി കൂർപ്പിച്ച്
പിരുപിരുന്നനെ
അപ്പിയിട്ട്
ഒരൊച്ച കേട്ട്
ഓടിപ്പോവും അവ.

പട്ടികൾ
ഇണയോടൊപ്പമാണ് എത്തുക
ആണ്
പുൽക്കുറ്റികളിലെല്ലാം
കാൽ പൊക്കി മൂത്രമൊഴിച്ച്
ചുറ്റും എന്തിനോ
പരതി നടക്കും
പെണ്ണ്
പുൽക്കുറ്റികളിലെല്ലാം
മുഖമമർത്തി മണത്ത്
കാലുകൾ മോളോട്ടാക്കി
മൂത്രച്ചൂരിൽ വീണുരുണ്ട്
പെട്ടെന്ന്
വന്ന വഴിയിലേക്ക്
ഓടിപ്പോകും

പാതിയായ
അപ്പിയിടൽ അവസാനിപ്പിച്ച് അതിലേക്ക്
കാൽ കൊണ്ട്
ധൃതിയിൽ
മണ്ണുതട്ടി തെറിപ്പിച്ച്
പെണ്ണിനു പിന്നാലെ
പാഞ്ഞുപോകും
പുരുഷൻ

ವಿಸರ್ಜಿಸಲು ಮಾತ್ರ

ನಾಯಿಗಳೂ ಹಂದಿಗಳೂ
ನಿರಂತರವಾಗಿ
ವಿಸರ್ಜನೆಗೆ ಮಾತ್ರ
ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಹಿತ್ತಲು
ನನಗೆ ಗೊತ್ತು

ಮುಖದ ತುಂಬ ಕೆಸರು ಅಂಟಿಸಿಕೊಂಡು
ಹಂದಿಗಳು ಬರುವುದು
ಒಂದೊಂದಾಗಿ
ಕಬಳಿಸುವುದರ ನಡುವೆಯೇ
ಹೊಟ್ಟೆ ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು
ಕುಂಡೆ ಸಂಕುಚಿಸಿ
ಪಿರಪಿರನೆ
ಹೇತು
ಏನೋ ಸದ್ದು ಕೇಳಿ
ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ ಅವು.

ನಾಯಿಗಳು
ಜೋಡಿಯ ಕೂಡೆ ಬರುತ್ತವೆ
ಗಂಡು
ಪೊದೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ

ಕಾಲೆತ್ತಿ ಮೂತ್ರಿಸಿ
ಸುತ್ತ ಏನೋ
ಹುಡುಕಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ
ಹೆಣ್ಣು
ಪೊದೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಮುಖವಿಟ್ಟು ಮೂಸಿ
ಕಾಲ ಮೇಲೆತ್ತಿ
ಮೂತ್ರದ ವಾಸನೆಯಲ್ಲಿ ಉರುಳಿಕೊಂಡು
ತಟ್ಟನೆ
ಬಂದ ದಾರಿಯ ಕಡೆ
ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ

ಮುಗಿಯದ ಮಲವಿಸರ್ಜನೆಯ
ಮುಗಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಂದ
ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣು ಕೆದರಿ ಹರಡಿ
ಹೆಣ್ಣಿನ ಹಿಂದೆ ಓಡಿಹೋಗುವನು
ಗಂಡು.

(Translated into Kannada by Abdul Rasheed)

ആദ്യവായനക്കാരൻ

കാമുകന്റെ കൂടെ
എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും
ഒളിച്ചോടിപ്പോകാൻ
വെമ്പിനില്ക്കുന്ന
പെണ്ണിനെപ്പോലെയാണ്
ആദ്യവായനക്കാരന്റെ
പ്രതികരണമറിയാൻ
കാത്തിരിക്കുന്ന
കവിയുടെ മനസ്സ്

‘എന്തേ വന്നില്ല വന്നില്ല’ എന്ന്
അതു പിടഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരിക്കും
‘ഇപ്പോൾ വരും ഇപ്പോൾ വരും’ എന്ന്
തുടിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും

അവനോ
അനേകരിൽ ഒരുവൾ
മാത്രമായിരിക്കും അവൾ

ഒടുവിൽ കറങ്ങിത്തിരിഞ്ഞ്
അവനവളുടെ അടുത്തെത്തുമ്പോഴേക്കും
എല്ലാം കഴിഞ്ഞിരിക്കും
അവൾ ആശയും യൗവനവും നഷ്ടപ്പെട്ട്
മറ്റൊരുവന്റെ ഭാര്യയായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കും

താൻ ഊരിയെറിഞ്ഞ ഉറയെ
പാമ്പ് കാണുമ്പോലെയേ
അവൾക്കവനെ കാണാൻ കഴിയൂ.

ಮೊದಲ ಓದುಗ

ಪ್ರೇಮಿಯ ಜೊತೆ
ಯಾವತ್ತು ಬೇಕಾದರೂ
ಓಡಿಹೋಗಲು
ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿರುವ
ಹೆಣ್ಣಿನ ಹಾಗೆ
ಮೊದಲ ಓದುಗನ
ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಅರಿಯಲು
ಕಾಯುತ್ತಿರುವ ಕವಿಯ ಮನಸ್ಸು

‘ಯಾಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ ಬಂದಿಲ್ಲ’ ಎಂದು
ಅದು ಒದ್ದಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ
‘ಇದೋ ಬಂದಾನು ಇದೋ ಬಂದಾನು’ ಎಂದು
ಮಿಡಿದುಕೊಂಡೇ ಇರುತ್ತದೆ

ಅವನಿಗೋ
ಹಲವರಲಿಲ್ ಓರ್ವಳು
ಅವಳು

ಕೊನೆಗೆ ಸುತಿತ್ ಮುಗಿಸಿ
ಅವನು ಅವಳ ಬಳಿ ತಲುಪಿದಾಗ
ಎಲಾಲ್ ಮುಗಿದಿರುತತ್ದೆ
ಅವಳು ಬಯಕೆಯನೂನ್ ಯೌವನನೂನ್ ಕಳೆದುಕೊಂಡು
ಇನೊನ್ಬಬ್ನ ಮಡದಿಯಾಗಿರುತಾತ್ಳೆ

ತಾನೇ ಕಳಚಿ ಬಿಸಾಡಿದ ಪೊರೆಯ
ಹಾಮು ನೋಡುವ ಹಾಗೆ
ಅವಳಿಗೆ ಅವನು ಕಾಣಿಸುತಾತ್ನೆ

(Translated into Kannada by Abdul Rasheed)

കെ. എം. പ്രമോദ്

1982-ൽ കണ്ണൂരിലെ കടൂരിൽ ജനനം. ആദ്യസമാഹാരമായ 'അടിയന്തരാവസ്ഥ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ ആറു വർഷങ്ങൾ' എന്ന കൃതിക്ക് 2010-ലെ വി.ടി.കുമാരൻ പുരസ്കാരം ലഭിച്ചു. ബാംഗ്ലൂരിലെ ഇന്ത്യൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് സയൻസിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നു.

കർക്കടകം

വീട്ടിലേക്ക് ഫോൺചെയ്തപ്പോൾ
ഒച്ചയുണ്ടാക്കുന്ന
മറന്നുപോയ ചിലർ
പറമ്പിൽ അവിടെയും ഇവിടെയുമിരുന്ന്
കുഞ്ഞിത്തവളകൾ കരയും
'കഞ്ഞി താമ്മേ
കഞ്ഞി താമ്മേ..'
അപ്പോൾ
വീടിന്റെ മൂലകളിൽ നിന്നും
മണാട്ടിത്തവളകൾ ആശ്വസിപ്പിക്കും
'തെരാം മക്കളേ
തെരാം മക്കളേ..'
ചളിക്കണ്ടത്തിൽ നിന്നും
പേക്രോം തവളകൾ പറയും
'കൊട്ടുത്തേക്കറോ
കൊട്ടുത്തേക്കറോ'
അന്നേരം
തല കത്തുമ്പോലൊരു
മിന്നലിനു ശേഷം
'എവിട്ന്നെട്ത്ത് കൊട്ക്കും
എഭിറ്ന്നെറ്ത്ത് ഖൊറ്ക്ക്ഘും'
എന്നു ചോദിക്കും
ആകാശത്തു നിന്നും
ഒരു കാലമാടൻ.

ಆಷಾಡ (ಕಕಕ್ಡ)

ಮನೆಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದಾಗ
ಸದುದ್ ಮಾಡುತಿತ್ದದ್ರು
ಮರೆತೇ ಹೋಗಿದದ್ ಕೆಲವರು

ಹಿತತ್ಲ ತೋಟದಲಿಲ್
ಅಲಿಲ್ ಇಲಿಲ್ ಕುಳಿತು ಪುಟಟ್ಕಪೆಪ್ಗಳು ಕೂಗುತಿತ್ವೆ
‘ಗಂಜಿ ತಾಮಾಮ್
ಗಂಜಿತಾಮಾಮ್’’
ಆಗ ಮನೆಯ ಮೂಲೆಗಳಿಂದ
ತಾಯಿಕಪೆಪ್ಗಳು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುತತ್ವೆ
‘ತರುವೆ ಮಕಕ್ಳೇ
ತರುವೆ ಮಕಕ್ಳೇ’
ಕೆಸರ ಗದೆದ್ಗಳಿಂದ
ತಂದೆ ಕಪೆಪ್ಗಳನುನ್ತಾತ್ರೆ
‘ಕೊಟುಟ್ಬಿಡಿರೇ
ಕೊಟುಟ್ಬಿಡಿರೇ...’
ಆಗ ತಲೆಗೆ ಬೆಂಕಿಯಿಟಟ್ಂತಹ
ಒಂದು ಮಿಂಚಿನ ನಂತರ
‘ಎಲಿಲ್ಂದ ತಕೊಕ್ಂಡು ಕೊಡುವೆ
“ಎಲಿಲ್ಂದ ತಕೊಕ್ಂಡುಡು ಕೊಡುವೆ
ಎಂದು ಕೇಳುತೆತ್
ಆಕಾಶದಿಂದೊಂದು ಯಮಗುಟುರು

(Translated into Kannada by Abdul Rasheed)

ஆடி (கர்க்கிடகம்)

தொலைபேசியில் வீட்டுக்கு அழைத்தபோது
குரல்கொடுக்கிறார்கள்
மறந்துபோன சிலர்

வயலில் அங்குமிங்கும் அமர்ந்து
குஞ்சுத் தவளைகள் கத்துகின்றன
'கஞ்சி தாம்மா
கஞ்சி தாம்மா'

அப்போது
வீட்டின் மூலைகளிலிருந்து
மணவாட்டித் தவளைகள் ஆறுதல் சொல்கின்றன
'தரேன் மக்களே
தரேன் மக்களே'

சேற்றுப் பாத்தியிலிருந்து
எருமைத் தவளைகள் சொல்கின்றன
'குடுக்கறோம்
குடுக்கறோம்'

அப்போது
தலையைப் பொசுக்கும் மின்னலுக்குப் பிறகு

'எங்கேர்ந்து குடுக்க
எங்கிருந்து கொடுக்க'
என்று கேட்கிறான்

ஆகாயத்திலிருந்து ஒரு எமகாதகன்.

(Translated into Tamil by Sukumaran)

ഭാഗ്യവാൻ

സൂക്കേട്ട കൂടുമ്പോൾ
സദാനന്ദന്റെ അച്ഛൻ
ഇംഗ്ലീഷിൽ മാത്രം
സംസാരിക്കും.

A.B.C.D
കാജാ ബീഡി
എന്നൊക്കെ പാടി
മോഹനൻ മാഷ്
ക്ലാസ്സ്
പൊടിപൊടിക്കും.

എങ്കിലും
സദാനന്ദൻ
ഇംഗ്ലീഷിൽ തോല്ക്കും.

നാരാണേട്ടന്റെ കടയിൽ
നാരങ്ങപിഴിയാൻ
നാലാംക്ലാസ് പോലും
ജയിക്കേണ്ട!
പിന്നീട് പലപല
ജോലിക്കയറ്റവും
ഇറക്കവും.

കള്ളുകുടിക്കാൻ
കാശില്ലാതെ വന്നപ്പോൾ
പാറാപ്പള്ളിയിലെ
നേർച്ചപ്പെട്ടി പൊളിച്ചു.

ചൂളമടിച്ച്
ചെറുപ്പക്കാരികളെ
സ്വാധീനിച്ചു.

ഉദയംകോട്ടത്തെ
ഉത്സവത്തിന്റെ രാത്രി,
ആരോടുംപറയരുതെന്നു പറഞ്ഞത്
ഉണ്ണിച്ചിരുതയുടെ
വയറ്
കേട്ടില്ല.

നാട്ടുകാരുടെ ചെലവിലായിരുന്നു
വിവാഹം.

ഇപ്പോൾ
ഇരുപത്താറു വയസ്സ്.
ഇരട്ടക്കുട്ടികളുടെ അച്ഛൻ.

ഭാഗ്യവാൻ!
ഇതേവരെ
ഒരു കവിത പോലും
എഴുതേണ്ടി വന്നിട്ടില്ല.

ಭಾಗಯ್ವಂತ

ತಲೆ ಕೆಟಾಟ್ಗೆಲಲ್
ಸದಾನಂದನ ಅಪಪ್ ಮಾತಾಡುತಿತ್ದದ್ದುದ್
ಇಂಗಿಲ್ೀಷಿನಲೆಲ್ೀ

"ABCD
ಕಾಸೊಗ್ಂದ್ ಬೀಡಿ"
ಎನುನ್ತತ್ ಹಾಡಿ
ಮೊಹನನ್ ಮಾಸತ್ರ್ ಕಾಲ್ಸು
ಗುಡು ಗುಡುಗಿತುತ್…
ಹೌದು, ಸದಾನಂದ ಫೆಲಾದ
ಇಂಗಿಲ್ೀಷಿನಲಿಲ್.
ನಾರಾಯಣನ ಅಂಗಡಿಯಲಿಲ್
ಲಂಬೆ ಹಣುಣ್ ಹಿಂಡುಮದಕೆಕ್
ನಾಲಕ್ನೇ ಕಾಲ್ಸು
ಪಾಸಾಗುಮದೂ ಬೇಕಿಲಲ್

ನಂತರ ಬಂತಲಲ್ಪಪ್ ಕೆಲಸದಲಿಲ್
ಒಂದರ ಹಿಂದೆ ಒಂದರಂತೆ
ಏರಿಳಿತ

ಕಳುಳ್ ಕುಡಿಯಲು ಕಾಸಿಲಲ್ದಾದಾಗ
ಮಸೀದಿಯ ಹುಂಡಿ ಲೂಟಿ ಹೊಡೆದ

ಸೀಟಿ ಹೊಡೆದ ಪಡೆಡ್ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ
ಗಾಳ ಹಾಕುಮದಕೆಕ್

ಉದಯಂಕೊಟಟ್ಮ್ ನಲಿಲ್ಯ

Volume 3 Issue 1

ಉತಸ್ವದ ರಾತಿರ್ಗೆ
ಒತಾತ್ಯದಿಂದ ಮುದಿದ್ಸಿ
ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಬಾರದು ಅಂದಿದುದ್
ಉನಿನ್ಚಿರುತತ್ಳ ಧೈರ್ಯಕೆಕ್ ಕೇಳಿಸಲೇಯಿಲಲ್.
ಅಕಕ್ಪಕಕ್ದವರು ಸೇರಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಬಿಟಟ್ರು.

ಈಗವನಿಗೆ ಇಪಪ್ತಾತ್ರು
ಅವಳಿಮಕಕ್ಳ ತಂದೆ
ಭಾಗಯ್ವಂತ
ಈ ದಿನದವರೆಗೂ
ಒಂದೇ ಒಂದು ಕವಿತೆಯನೂನ್ ಬರೆಯಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿಲಲ್.

(Translated into Kannada by Mamata Sagar)

അടിയന്തരാവസ്ഥ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ എന്റെ ആറു വർഷങ്ങൾ

വിപ്ലവം എന്ന സ്വപ്നം.
കോമ്രേഡ് എന്ന മാസിക.
പപ്പനെന്നൊരു ഏജന്റ്.
ശാരദയുമായുള്ള വിവാഹം.
ഇന്ദിരേച്ചി മൂഡില്
കരുണാകരൻ ചൂടില്
ജയറാം പടിക്കല്
പപ്പൻ
വീടുവിട്ടു കാട്ടില്
വല്ല രാത്രിയിലും വീട്ടില്
ഗാന്ധിക്കുഞ്ഞിരാമന്റെ ഒറ്റല്.
പോലീസുവണ്ടി നിറച്ചും
പപ്പനെ പിടിക്കാൻ ആള്.
അടിവയറ്റിലെ ചോരയുമായി
അലറിക്കൊണ്ടൊരു വാള്.
പോലിസുകാർക്ക് കളിക്കാൻ
പപ്പന്റെ ബോള്.
ജയിലിൽ നിന്നും വീട്ടിലേക്ക്.
ആറുവർഷക്കാലത്തേക്ക്
ശാരദയുടെ സമയം നേർച്ചക്ക്.
പപ്പന്റെ പണം ചികിത്സക്ക്.
അവസാനം വണ്ടികിട്ടി,
ശാരദയുടെ വയറ്റിൽനിന്നും
ഞാൻ വെളിച്ചത്തേക്ക്.
അങ്ങനെ
പപ്പനെന്റെ അച്ഛനായി.
അച്ഛൻ

അമ്പലം കമ്മിറ്റി പ്രസിഡണ്ടായി.
പൂജയായി.
പൂമൂടലായി.
എന്റെ ഉള്ളിൽ
വിപ്ലവം എന്ന സ്വപ്നം.
കയ്യിലൊരു പേന
കണ്ടതെല്ലാം കവിത.
അച്ഛനപ്പോൾ എന്നെ നോക്കി
അറം പറ്റിയ ഒരു കവിത.*

*ബാലചന്ദ്രൻ ചുള്ളിക്കാടിന്റെ 'കുഞ്ഞേ ചെറുപ്പത്തിൽ ഇതിലപ്പുറം തോന്നും/ എന്നോളമായാലടങ്ങും' എന്ന വരികൾ

ఎమర్జన్సీలో కోల్పోయిన నా ఆరేళ్ళు

విప్లవం అనేస్వప్నం
కామ్రేరేరేడ్ అనే మాసపత్రిక
పప్పెన్ అనే ఏజెంట్
భర్త అయ్యాడు శారదకు
ఇందిరాగాంధీ అత్యుత్సాహం
జయరాం పడికల్ హింసాతత్వం
ఇంటినుంచి అరేరణ్యానికి
పప్పెన్ వెళ్ళటానికి కారణం
కొన్ని రాత్రులు
ఇంటికి వచ్చినప్పుడు పప్పెన్
పోలీసులకు వార్త అందించాడు
గాంధీ కుంజురామన్
పట్టుకున్నారు పప్పెన్‌ను
పోలీసులు అందరూ జీపులో వచ్చి
లాఠీలతో చావబాదారు
పోలీసుల దెబ్బలతో

రక్తం కక్కుకొన్నారు
తమబంటులతో పోలీసులు
పప్పెన్ మర్మాంగాలతో ఆడుకొన్నారు
చెరసాలజీవితానంతరం
ఇంటికివచ్చాడు కొన్నేళ్ళతర్వాత
శారద కాలం గడిపింది
ఎప్పుడెప్పుడు మొక్కు తీర్చుకుందామా అని
పప్పెన్ ఖర్చుపెట్టాడు మందుల కోసం ఆరేళ్ళు
చివరకు మా అమ్మ గర్భతిమిరం నుంచి
బయటకు వచ్చాను
అలాగ
పప్పెన్ నాన్న అయ్యాడు
ఆలయ కమిటీ అధ్యక్షునిగా మారాడు
పూలతో పూజ చేసాడు దేవుణ్ణి
నా మనసులో
విప్లవమనే ఒక స్వప్నం
నా చేతిలో ఒక కలం
ఈ ప్రపంచంలో నా కళ్లకు కనపడిందల్లా పద్యమే
నా తండ్రి నాతో చెప్పుడు
'నువ్వొక
శాపగ్రస్త పద్యానివి ' అని.*

* బాలచంద్రన్ చుళ్ళికాడు చెప్పాడు ఒక కవితలో " యౌవనంలో ప్రతి ఒక్కరు విప్లవకారునిగా జీవిస్తారు. వయసు మీరినాక అన్నీ ఆగిపోతాయి"

(Translated into Telugu by Mandarappu Hymavati)